

Bạn Trai Háo Sắc Của Tôi

Contents

Bạn Trai Háo Sắc Của Tôi	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	7
4. Chương 4	10
5. Chương 5	11
6. Chương 6	12
7. Chương 7	14
8. Chương 8	16
9. Chương 9	18
10. Chương 10	21
11. Chương 11	25
12. Chương 12	29
13. Chương 13	33
14. Chương 14	36
15. Chương 15	39
16. Chương 16	43
17. Chương 17	46
18. Chương 18	50
19. Chương 19	52
20. Chương 20 [end]	56

Bạn Trai Háo Sắc Của Tôi

Giới thiệu

Chạng vạng tối, tôi đem một mâm đồ ăn để lên bàn ăn, chờ vị ‘đại lão gia’ kia về nhà. Chỉ chốc lát s

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-trai-hao-sac-cua-toi>

1. Chương 1

Chương 1: Nam sinh

Chạng vạng tối, tôi đem một mâm đồ ăn để lên bàn ăn, chờ vị ‘đại lão gia’ kia về nhà.

Chỉ chốc lát sau, cửa nhanh chóng mở ra, một thanh niên với khuôn mặt tuấn tú đang cười tươi rồi bước vào nhà.

“Huyền. . . Anh đã về.” Chàng trai mặc bộ đồng phục vải ka-ki, vẻ mặt mệt mỏi, quăng ba lô trên mặt đất.

“Rửa tay rồi ăn cơm đi, anh mệt lắm rồi phải không.” Tôi xoay người, trở lại phòng bếp mang ra tô canh nóng.

“Nhưng... trước khi ăn cơm anh muốn. . .” Lời nói còn chưa dứt, hắn nhanh chóng ôm lấy tôi, đi tới sofa...

“Trịnh Hàn Thư, không được, anh ăn cơm trước đã! Ngày mai anh còn phải thi cuối kì, trong đầu của anh đang nghĩ gì vậy hả?!”

Tôi giãy giụa đẩy bàn tay đáng ghét đang giở trò trên người mình của hắn ra.

“Huyền..... đã rất lâu rồi anh không có yêu em, làm cho anh ngay cả thân thể em như thế nào cũng không còn nhớ nữa rồi!!”hắn hoàn toàn không để ý tới tôi đang giãy giụa, tay hắn rất quen thuộc cởi áo sơ mi của tôi, vén vạt tôi lên.

Đáng chết, sao hôm nay tôi lại không mặc quần jeans cơ chứ!

“Em đã nói rồi, anh phải thi xong trước, giờ anh lại nuốt lời, huống hồ ngày mai là kì thi cuối cùng, anh mà thi rớt là chết chắc!! Bộ anh không muốn sống nữa à!” Bàn tay xấu xa của hắn thăm dò vào trong quần lót tôi. Tôi bực mình vừa đánh cái tay đáng ghét của hắn, vừa cảnh cáo nói.

“Nhưng tất cả các sách anh đều đã thuộc lâu lâu, hơn nữa.....” hắn đột nhiên cắn vành tai của tôi, sau đó thì thào vào tai tôi nói:“Nuốt lời chính là em, em đã nói nếu tên anh nằm trong danh sách top 10 của lớp thì sẽ cho anh! Tháng trước anh đứng hạng năm còn gì! Anh có quyền yêu cầu được thưởng nha.”

“Á..... Anh..... Uhm.....” Biết rõ ràng hắn đang giở trò, nhưng tôi không cách nào đẩy hắn ra, hắn biết rõ những nơi mẫn cảm trên người tôi, cái tên đáng giận này!!!

Tôi nhìn hắn cởi bỏ đồng phục, lộ ra làn da ngăm ngăm. Sau một thời gian dài luyện tập bóng rổ, dáng người của hắn trông thật rắn chắc, cường tráng. Mối hận chập rizzle từ vành tai của tôi chuyển xuống trước ngực, áo lót đã sớm không biết bị hắn đẩy ra từ khi nào, tôi chỉ có thể cảm nhận đầu lưỡi của hắn đang dao động trước ngực, trên đỉnh nhũ hoa của mình.

“Huyền! Em thật sự rất mẫn cảm, anh rất thích.” hắn ngẩng đầu dùng ánh mắt mập mờ nhìn tôi, mang theo ý quyến rũ.

“Anh..... Hôm nay..... Có thể...chỉ được ... làm một lần thôi đó!” Tôi ra sức biểu đạt rõ ràng với hắn, nhưng hắn lại cố ý dùng ngón tay trêu đùa âm hạch của tôi, khiến tôi nói năng đứt quãng.

“Ừm”.hắn tiếp tục hôn tôi, ngón tay vươn vào trong tiểu huyệt, cười thoả mãn khi cảm giác được tôi đã ướt. một giây sau, hắn cởi bỏ chướng ngại ở hạ thân, nhanh tay đeo bao cao su vào.

“Anh ... cái tên đáng ghét này... , từ khi nào mà ở phòng khách có bao cao su vậy hả?!” Tôi không thể tin được, trợn mắt nhìn hắn từ hộp giấy bên cạnh lấy ra một cái bao cao su.

“Ừm.....” hắn hôn lên môi tôi, sau đó mở hai chân tôi ra, ở trên người tôi nhỏ giọng nói:“Bởi vì anh không biết khi nào thì anh sẽ muốn em! Hơn nữa.....” hắn còn chưa nói hết, đã tận lực động thân tiến vào trong cơ thể tôi, làm tôi thở gấp không thôi.

“Anh ngay cả nhà ăn, phòng bếp, phòng tắm, còn có sân thượng đều chuẩn bị sẵn hết nha!” hắn vừa nói vừa dút vào, vẻ mặt tà ác vui vẻ.

“Anh để mấy chỗ đó..... làm gì A! Uhm uhm Hmm..... A.....” Tôi lại lần nữa nói không hết lời muốn nói nói, tôi biết rõ hấn đặc biệt yêu thích nhìn thấy tôi như vậy, cho nên khi tôi nói chuyện, hấn càng dùng sức ở trong cơ thể tôi để đưa chạy nước rút.

“Lần này, nếu anh đứng đầu cả khối, anh muốn làm trên ban công, sau đó muốn em cùng anh làm mười lần.” hấn vừa nói, môi vừa dờ lên hôn môi tôi.

“A..... Ừm.....” Tôi hoàn toàn không thể trả lời, chỉ có thể theo đầu lưỡi hấn đang chui vào trong miệng quần lấy nhau.

một hồi lâu, hấn mới rời khỏi môi tôi, sau đó vui vẻ cười: “không nói lời nào chính là đáp ứng rồi đó.”

“Anh..... ừm..... a.....” hấn ra sức chạy nước rút, từng đợt từng đợt đi thẳng đến hoa tâm, rốt cục tôi và hấn cũng tới cao triều. Tôi vô lực ngồi phịch ở trên ghế sa lon, vẻ mặt tức giận và mê mang trừng mắt nhìn hấn.

“Em đừng nhìn anh như vậy, bằng không anh lại muốn em thêm lần nữa đó!” hấn cười tà, từ trong hộp khăn giấy bên cạnh lại lấy ra một cái bao cao su khác.

“Không được! Đi tắm rửa trước, sau đó đi ăn cơm!” Tôi nhìn hấn lau sạch tiểu đệ của mình, giống như rất muốn lại đeo thêm cái bao khác vào, vội vàng ngăn chặn con sói ham ăn này lại.

“Được rồi! Dù sao hôm nay anh cũng thỏa mãn, ngày mai anh khẳng định sẽ thi tốt.” hấn mỉm cười cúi xuống hôn tôi một cái thật sâu, sau đó nhặt quần áo lả tả rơi trên mặt đất, vui vẻ đi tắm.

Tôi vừa tức vừa buồn cười trừng mắt theo bóng lưng của hấn...

2. Chương 2

Chương 2: Tôi và Trúc mã của mình ở chung từ khi nào?

Tôi là Doãn Huyền, năm nay là sinh viên năm nhất. Còn Trịnh Hàn Thư là thanh mai trúc mã với tôi, từ lúc tôi năm tuổi chúng tôi đã biết nhau. Chúng tôi luôn như hình với bóng. hấn kém hơn tôi một tuổi, năm nay đang học năm cuối trung học.

Đáng lẽ ra thanh mai trúc mã yêu nhau thì phải yêu bằng tình cảm trong sáng mới đúng, tôi cũng cho là vậy. Nhưng hình như Trịnh Hàn Thư đối với chuyện quan hệ nam nữ đặc biệt có hứng thú và trưởng thành sớm.

Nhân lúc mọi người cùng nhau nhìn đồng hồ đón chờ khoảnh khắc giao thừa đến, thì hấn ở trong phòng xem “phim người lớn”. Sau này Trịnh Hàn Thư nói với tôi. Đây là do hấn được anh trai mình ‘bồi dưỡng’ đến mức thấy hứng thú. Chuyện đó mà phải bồi dưỡng hứng thú cái quái gì?!

Sau đó, hấn xem nhiều đến mức phân loại các loại phim người lớn của các nước rồi bắt đầu bình luận. hấn cũng chẳng phủ nhận là mình thích loại phim này. Khó trách lúc tôi còn nhỏ, tôi thường thấy hấn hay cùng một đám nam sinh ngồi trong phòng khóa cửa suốt nhiều giờ... lúc đó, tôi không tránh tự hỏi không biết có phải hấn coi đến mức muốn “tự đóng phim” luôn hay không?

Đến năm tôi lên cao trung, may là nhà tôi ở gần trường, cho nên tôi cũng không phải quá cường cầu bản thân phải vào trường cao trung ở Đài Bắc. Năm đó tôi mới bắt đầu nhận thức được ngoài Trịnh Hàn Thư ra, tôi không có mối quan hệ nào với các nam sinh khác. Bởi vì từ tiểu học đến trung học, nam sinh trong lớp hơn một nửa là loại nam sinh cá biệt, khiến cho tôi đối với các nam sinh không có ấn tượng tốt, nên hoàn toàn không có trải qua giai đoạn thăm mến người khác phái.

Mặc dù là Trịnh Hàn Thư cũng thuộc loại nam sinh rất cá biệt, nhưng dù sao chúng tôi cũng là hàng xóm, miễn cưỡng cũng có thể coi hấn là bạn tốt, cho nên suốt 9 năm tiểu học, trung học, hấn là người bạn khác phái duy nhất của tôi. Tiếc là nhỏ hơn tôi một tuổi, đừng nói là bạn bè, phải nói là em trai mới đúng!

nói trở lại việc tôi lên cao trung. Quả nhiên cao trung khác hẳn so với trung học. Nam sinh cao trung thành thực hữu lễ hơn gấp trăm lần. Tôi bắt đầu chú ý đến bạn học lớp trưởng cao gầy tuấn tú kia. Vụng trộm thăm mền cậu ta hơn hai năm, chầm chập không dám ngỏ lời...

“Cậu có thăm mền người nào không?” một hôm, tôi không hề câu nệ, hỏi thẳng tên bạn nam duy nhất của mình.

“Sao lại hỏi như vậy?” Trịnh Hàn Thư mặt mày nghiêm trọng nhìn tôi.

hắn nhìn tôi như vậy, đột nhiên làm tôi không biết phải hỏi như thế nào, nhìn chằm chằm vào bộ đồng phục ka-ki trên người hắn, tôi im lặng ngẩn người, đột nhiên môi của hắn chạm nhẹ lên môi tôi.

“Cậu... cậu làm cái gì vậy!?”. Tôi bị hù đến dựng thẳng người, tay chỉ vào người hắn.

“không có gì, tự nhiên muốn hôn thôi”. hắn nhìn tôi vô tội, sau đó quay lại nói “Môi cậu khô quá...” rồi bỏ đi

Tôi chỉ có thể trừng mắt, vuốt môi mình. nói thật, tôi không có ghét Trịnh Hàn Thư, nhưng tôi chỉ xem hắn như em trai, thế mà hắn lại dám cướp mất nụ hôn đầu của tôi, bây giờ lại tỏ ra như không có việc gì, tôi hoàn toàn không biết nên khóc hay nên cười nữa.

Từ lúc tôi lên cao trung, tôi và hắn rất ít khi gặp nhau. Sau này, hắn không thi vào trường tôi đang học mà chọn thi vào trường cao trung C ở Đài Bắc, lại là một trường nam sinh. Việc này làm cả gia đình hắn và tôi đều thất kinh. một thời gian dài tôi và hắn không có gặp nhau, hôm nay gặp lại mới phát hiện, hắn cao lên rất nhanh, cao hơn rất nhiều so với trí nhớ của tôi.

Sau khi bị hắn hôn, tôi mới phát hiện Trịnh Hàn Thư giống như biến thành một thanh niên. Cao hơn tôi cả cái đầu, cường tráng như vách tường, chỉ có gương mặt là không thay đổi, vẫn rất ưa nhìn. Sau ngày hôm đó, tôi nhận ra tâm trí tôi không còn nghĩ về người lớp trưởng mà mình thăm mền nữa, mà nghĩ về cái tên đang học ở Đài Bắc kia.

Năm đó thi đại học, tôi điền nguyện vọng vào đại học T. Cũng bởi vì đại học T ở Đài Bắc, cho nên ba mẹ tôi nói dứt khoát thuê phòng cùng một tầng lầu, có gì chiếu cố lẫn nhau. Thế là chúng tôi ở hai phòng trên cùng một lầu...

—o0o—

“Cậu nhớ nhà sao? Hay là không khỏe?”. Buổi tối đầu tiên ở chỗ mới, Trịnh Hàn Thư sợ tôi không quen, đến phòng tôi nói chuyện phiếm.

Tôi chỉ gật đầu cho có lệ, bởi vì chuyện tôi đang nghĩ là chuyện nụ hôn đầu của tôi bị hắn cướp đi ngày hôm đó...

“Bữa đó... tôi chỉ là muốn tìm cậu thử xem hôn nhau là thế nào thôi, cậu đừng nghĩ ngợi nhiều. Cậu không thấy tò mò chứ?!” hắn cười cười ngồi bên cạnh tôi giải thích.

“Ừ, cũng có chút...” Tôi có chút tự hỏi vì cái gì hai người yêu nhau nhất định phải dùng cách hôn để bày tỏ tình yêu. Hôn môi thật sự có tốt đẹp như vậy?!

“Vậy coi như học tập, chúng ta thử lại một lần, được không?”. hắn nghiêng đầu nhìn tôi dụ dỗ.

“Được”. nói thật tôi cũng không ghét hắn. Vì thế tôi đáp ứng...

Nếu như gia đình hai bên biết buổi tối hôm đó chúng tôi đầu tiên là hôn nhau quần quýt, sau đó là ôm nhau ngủ, không biết họ có tức chết hay không?

Hai tháng ở chung, Trịnh Hàn Thư luôn mặc kệ việc hắn đang học cuối năm ba. Mỗi thứ bảy đều quần lấy tôi, bắt tôi cùng hắn xem phim người lớn, bảo là muốn học tập. Tôi đến giờ vẫn không hiểu tại sao mình lại dần dần như vậy, đối với lời nói của hắn luôn bất giác tin tưởng.

Tất nhiên, một nam một nữ trong nhà coi phim người lớn, sớm muộn gì cũng xảy ra chuyện. Mỗi khi nhìn đôi nam nữ trong tivi đối khát kêu gào, điên cuồng dong đưa tôi lại có cảm giác động tình, hạ thể dần có cảm giác như bị kích thích. Đương nhiên là tôi nói thẳng điều này với Trịnh Hàn Thư.

“thật không?” hấn lại nghiêng đầu nhìn tôi cười.

“Ừ”

“Vậy chúng ta thử xem”. hấn chậm rãi dụ dỗ.

“không được làm vậy, sẽ mang thai đó”. Biết quan hệ là sẽ có thai, nhưng không hiểu sao tôi đối với Trịnh Hàn Thư luôn nghe lời quá độ, thậm chí khi hấn nói muốn làm thử, tôi cũng chỉ lo lắng sẽ mang thai chứ không lo bị thất thân.

“Tôi có bao cao su” hấn lấy ra một cái gói hình vuông bọc nhôm bạc

“Nhưng mà...”

“Tôi chỉ muốn làm thử xem sao, tôi sẽ không làm cậu bị thương. Hơn nữa cậu không biết đó thôi, tội bạn tôi hầu hết đều đã làm, tôi thường hay bị tội nó cười là không biết gì. Cậu nhìn tâm thấy tôi bị mất mặt sao?” hấn cố tình làm ra vẻ uất ức nói.

“Được rồi! Nhưng không được dùng sức quá nhiều đó”. Tôi tất nhiên không muốn giống như mấy cô trong tivi kêu đến như vậy...

“Ừ”. hấn gật đầu, miệng có chút cười gian xảo.

— ————oOo—— ————

Tối giờ tôi vẫn cảm thấy mình rất dần. Sau này tôi mới nhận ra lúc đó hấn cười gian xảo, chính là vì gài bẫy tôi. Tôi lại ngây ngô bị hấn lừa suốt nửa năm. Tại sao lại dễ bị hấn lừa như vậy? Chắc có lẽ là tôi thật sự yêu thích hấn.

“thật sự phải cởi sao? Eo tôi nhiều mỡ lắm”. Tôi nhìn hấn tới gần có chút xấu hổ nói.

“không sao”. hấn nhanh chóng cởi bỏ quần áo mình, sau đó nói: “Anh đã cởi rồi nè”.

“Nhưng”. Tôi bất đắc dĩ cúi đầu, muốn cởi nhưng vẫn không thể ra tay.

“Anh giúp em”. hấn ra vẻ “tốt bụng” nhìn tôi cười cười...

Chỉ chốc lát sau, áo ngủ của tôi rơi xuống đất, hiện tại chỉ còn áo bra và quần chip. Cảm giác được tôi khỏa trương, hấn cởi quần mình, sau đó chậm rãi nằm bên cạnh tôi.

“Anh đã xong, bây giờ đến lượt em”

“Chờ tôi cởi sạch chắc phải rất lâu à, tôi không quen để lộ cơ thể trước mặt người khác”

“không sao. Anh rất kiên nhẫn”. hấn cười cười, xoay người đè lên cơ thể tôi.

“Cậu... làm cái gì đó!”. Tôi thất thanh kêu.

“Dạy em làm chuyện thoải mái” nói xong hấn chậm rãi hôn lên toàn thân tôi.

Trải qua hai tháng hôn môi, tôi đã sớm quen với hương vị của hấn, cũng quen với thói quen hay cắn nhẹ của hấn. Bất giác tôi đáp trả nụ hôn của hấn.

Lần này có chút khác mọi lần, hấn khi thì chậm rãi, khi thì nhanh chóng hôn sâu. Ngay lúc tôi đầu óc choáng váng, ngón tay hấn đột nhiên vươn vào trong quần lót của tôi

“A”. Tôi nhìn hấn hô nhỏ một tiếng.

“Ừm, cảm nhận được là tốt rồi”. hấn cười cười, sau đó ngón tay phải không ngừng xoa nắn trên âm hạch của ta.

“Cơ thể sao nóng quá... phía dưới hình như ướt ướt...”. Tôi thấp giọng nói với hấn.

Lúc hấn dạy ta hôn môi, hấn luôn muốn tôi nói cho hấn biết cảm giác của mình. Tôi theo thói quen nói ra, thấy hấn càng nhếch miệng cười.

“Như vậy sao?” ngón tay phải vươn vào trong khe huyết ảm ướt của tôi mà di chuyển, tay trái cởi bra của tôi ra, bắt lấy một bên ngực, liếm láp đầu nhũ hoa của tôi.

“Cảm giác thật kì lạ. Nhìn cậu giống như nhóc con đang uống sữa mẹ vậy đó, trên tivi người ta cũng thường làm vậy sao?” Tôi cúi đầu nhìn hấn hỏi, hấn thừa dịp nhét thêm ngón tay vào làm tôi kinh hô.

“Nếu không đủ ướt khi anh vào sẽ làm em bị đau đó. Bắt quá em thật mắc cảm nha, phía dưới ướt đầm rồi”, hấn mỉm cười, vẻ mặt có chút cứng ngắt.

“Hàn Thư, cậu.... nổi lên kia...” tôi đặt cổ tay nơi hạ thân hấn, cảm nhận được hấn đang trướng lên, xấu hổ hỏi hấn.

“Chuyện này là đương nhiên, lúc này nếu anh không có phản ứng thì em hấn là phải khóc đó, không phải bởi vì em không có sức quyến rũ mà là tại anh bất lực”. hấn cười cười, cởi bỏ cái quần còn sót lại.

“Cái kia của cậu trưởng thành rồi ha, so với trên tivi còn lớn hơn”. Tôi nhìn tiểu đệ hấn, quên mất thận thùng.

Nguyên nhân là khi còn bé tắm chung với nhau tôi đã nhìn thấy cậu nhỏ của hấn rồi, so với lúc đó rõ ràng lớn hơn rất nhiều. Còn có một nguyên nhân khác, hấn liên tục trong hai tháng cho tôi xem phim đen là để tôi nhìn cho quen, thói quen thế này tốt sao??

“Ngốc quá, nhưng nghe em nói vậy anh rất tự hào nha”. hấn cười cười

Dần dần thân thể tôi xụi lơ trước những trêu đùa của hấn, hạ thân ngày càng ướt át, từng đợt khoái cảm đánh úp lại khiến tôi không ngừng kêu nũng nịu.

“A...ừm...” tiếng rên khời dậy dự vọng của Trịnh Hàn Thư. hấn nhìn tôi chăm chăm, nâng chân tôi lên, chuẩn bị tư thế như trên phim làm cho tôi thận thùng. Tiếp đến là...., tôi có chút khấn trương.

Nhìn gương mặt cứng ngắt như đã nhìn rất lâu, tôi đưa tay sờ lên mặt hấn, hấn mỉm cười, cầm bao cao su mặc vào. hấn chống tay bên người tôi, đưa phần thân của hấn vào trong hoa huyết đã ướt đầm.

“Á...” Ngón tay nay đổi thành côn thịt vào trong làm cho tôi đau đến nhúu mảy, còn đau hơn so với tưởng tượng. hấn chỉ mới vào một chút đã khiến tôi có cảm giác như muốn nứt ra.

“Anh sẽ từ từ”. hấn chịu đựng nhện xuống dự vọng, một giọt mồ hôi chảy xuống người tôi.

hấn vừa trêu đùa âm hạch, vừa chậm rãi đẩy mạnh hạ thân, cũng chẳng biết qua bao lâu, rốt cuộc cũng vào phần nữa. Tôi cảm giác được phần thân hấn đang dần lấp đầy mình.

“Nếu đau lắm thì nói anh biết”. hấn có chút khấn trương chăm chú nhìn tôi nói.

“Ừm”. Tôi gật đầu, chủ động hôn lên môi hấn..

“A!” Lúc hấn di chuyển tôi cảm thấy đau đón ập đến rõ ràng

“Rất đau sao?” hấn nhều mảy lo lắng nhìn tôi

“Vẫn ổn”. Tôi gật đầu, nhìn thấy yêu thương trong mắt hấn

Hàn Thư đổi góc độ, sau đó lại nhẹ nhàng tiến vào. Tôi buông lỏng thả mình, đóng đưa theo nhịp điệu của hấn, dần dần tiếp nhận phần thân hấn. Cuối cùng tôi gật đầu, ngầm đồng ý cho hấn dùng sức.

Trịnh Hàn Thư hôn lên môi tôi, sợ tôi đau nên vẫn tiếp tục kích thích âm hạch. Rồi mới gác hai chân tôi lên vai ra sức luật động. Tôi dần dần cảm nhận một luồng khoái cảm do hấn mang đến. hấn mãnh liệt ra vào khiến cả hai đạt đến cao trào. Sau khi phóng thích tinh lực, hấn nhanh chóng rút ra, đem bao cao su vứt bỏ.

“Anh sợ rò rỉ ra ngoài khiến em mang thai” hấn dịu dàng cầm lấy khăn lông ướt lâu bóp đùi trong cho tôi.

“Ừm”

“Đau lắm sao”

“một chút”

“Anh sợ làm em đau, bởi vì anh cũng là lần đầu, sợ mình không khống chế nổi”. hấn có vẻ thẹn thùng nói với tôi.

“Nhưng có vẻ như anh rất có kinh nghiệm nha”. Tôi kinh ngạc tròn mắt

“Anh từng nói là anh chưa có kinh nghiệm mà, nếu không sao lại bị người ta cười chứ”

“Anh nghĩ nếu ba mẹ biết chúng ta lên giường thì sẽ làm thế nào?”

“Chắc sẽ rất cao hứng”

“Hả?”

“Họ sẽ không biết đâu, chúng ta chỉ mới làm có một lần...”. hấn cúi đầu hôn tôi, cười nói.

“không được như vậy”. Tôi đẩy hấn ra, né nụ hôn của hấn.

...

Tôi hình như đã bắt đầu... yêu hấn.

Bằng không cũng không cần đến chính mình giao cho hấn...

3. Chương 3

Chương 3: Giao kèo “mười lần”

Sau lần ước định đó đến ngày Trịnh Hàn Thư thi xong cũng đã qua hai tuần lễ. Nhưng hấn hoàn toàn không có tới phiền tôi. Có thể đoán được nhất định là thi không tốt, ai biết trước khi thi hấn không lo chạy tịnh cho tốt, còn muốn ‘ăn thịt’. Như vậy cũng tốt, vừa vặn tôi có thể thoải mái chuẩn bị báo cáo cuối kỳ.

...

“Anh về rồi à”. Vì muốn giúp hấn thoát khỏi tâm trạng u uất, tôi định an ủi hấn thật tốt. Nhưng nhiên không phải là loại an ủi mà hấn nghĩ.

“Ừm” hấn gật đầu nhìn tôi, sau đó về phòng.

Lại một tuần nữa trôi qua, hấn cũng không quấy nhiễu đòi hỏi tôi, làm tôi rất kinh ngạc. Tôi nhìn hấn mặc bộ đồng phục ngồi ăn cơm cảm thấy một chút cũng không giống bình thường, hấn thật sự không đòi hỏi sao? Ngày mai nghỉ học, tôi rất muốn dẫn hấn đi gặp bác sĩ khám thử.

“Aiz”. hấn cuối đầu ăn cơm, một lát sau đột nhiên ngừng đầu hỏi: “Báo cáo của em làm xong chưa?”

“Hôm nay em nộp rồi”. Tôi vui vẻ nói.

Bình thường bởi vì hấn cứ nháo nhào đòi ‘thịt’, nên rất nhiều báo cáo tôi phải thức đến nửa đêm mới làm xong, lần này thật khó có thể làm sớm một lần.

“Được đó”. hấn đột nhiên nhếch miệng cười, làm trong lòng tôi nảy sinh cảnh giác cao độ.

Sau khi chúng tôi phát sinh quan hệ được nửa năm, tôi rốt cục cũng hiểu hàm ý của việc hấn nhếch môi cười là gì, y như bây giờ vậy..

Tôi nơm nớp lo sợ, mãi đến khi tôi đã tắm rửa xong, hấn cũng chưa tới ‘đánh lén’ tôi, làm tôi có hơi suy nghĩ: không biết mình đã quá không tin tưởng hấn hay không. Trịnh Hàn Thư à, thật có lỗi, sao em lại không tin tưởng anh như thế chứ.

Nửa đêm, tôi lên sân thượng tuân quần áo, nhìn đèn từ các cửa hàng bốn phía đều gần như tắt hết, chỉ còn tôi đang tuân quần áo vào giờ này.

“Huyền...”. Trịnh Hàn Thư đột nhiên xuất hiện từ phía sau ôm lấy tôi.

“Có phải tâm tình anh đang không tốt không?” Tôi có chút lo lắng hỏi hấn, toàn thân hấn không ngừng run lên là vì đang khóc sao?

“không phải”.

“Vậy anh làm sao...?”. Tôi còn chưa kịp hỏi hết, đột nhiên hấn luồn tay phải vào vạt áo tôi, nhanh chóng tiến vào trong quần lót. Tôi hốt hoảng úp mình, hai tay chống trên ban công sân thượng.

“Phiếu điểm nè”. hấn dán phiếu điểm lên tường bên cạnh ban công, sau đó tay trái nhẹ nhàng đưa bốn đỉnh nhũ hoa của tôi, miệng không ngừng cắn gặm vành tai tôi.

Tôi nhìn chăm chăm vào phiếu điểm của Trịnh Hàn Thư, mục xếp hạng có ghi – Hạng Nhất.

“Anh...” Tôi chặt vật trái phải ngăn cản anh, bị nhìn thấy ở chỗ này rất mất mặt nha.

Tay phải hấn đột nhiên chen vào trong khe huyết của tôi tiếp tục quấy phá, làm cho hai chân tôi mềm nhũn, chỉ có thể tựa nửa thân vào vách tường bên phải, để mặc hấn tùy ý xâm nhập.

“Đừng... sẽ... bị nhìn thấy... ah..”. Tôi không có cách đẩy ngón tay đang gia nhanh tốc độ sờ mó bên trong tiểu huyết của mình ra, ngược lại đưa tay mình đặt trên tay hấn càng khiến hấn tùy ý đùa bỡn không ngừng.

“Mặc kệ”. hấn ngang ngược nói, sau đó tay trái nhẹ nhàng xoa nắn đầu nhũ của tôi.

“Vào phòng rồi nói...” Tôi thở một cái, tận lực đè nén giọng điệu để không phát ra âm thanh quyến rũ dục vọng của hấn.

“không chấp nhận đàm phán, anh chờ đợi thời cơ này suốt cả tuần lễ rồi”. hấn cười đắc ý, sau đó cởi bỏ quần lót của tôi, kéo khóa quần của mình xuống, lộ phần thân đã trưởng lớn của hấn ra, từ máy giặt trên sân thượng lấy ra một bao cao su đeo vào.

“Anh... đem nó lên đây từ khi nào?” Tôi kinh ngạc hỏi, cùng lúc đó anh tách hai chân tôi ra, từ phía sau tiến vào.

“Anh đã đặt sẵn ở rất nhiều chỗ”. hấn cười tà mị nói.

Bởi vì sợ hàng xóm trông thấy, lại thêm nhiệt độ ngoài trời đêm lạnh lạnh, tôi vô lực để hấn chạy nước rút trong cơ thể mình, hai chân tôi mềm nhũn, tựa hoàn toàn vào người hấn, càng khiến hấn dễ dàng đi sâu vào trong cơ thể của tôi hơn.

“A...ừm...” tôi muốn đè nén âm thanh rên rỉ, Trịnh Hàn Thư lại cố ý càng thêm dùng sức, tay phải không ngừng xoa bóp âm hạch của tôi khiến tôi nhịn không được phải kêu lên.

“Anh thích nghe em kêu”. Trịnh Hàn Thư nói nhỏ vào tai tôi nhưng động tác dưới thân không hề chậm lại.

“Em... không được... ư...” Tôi thở gấp không ngừng, Trịnh Hàn Thư cuối cùng cũng dùng sức một cái cổ họng găm lên một tiếng, phóng thích tinh hoa.

Sau kích tình, tôi chỉ có thể vô lực dựa vào hấn. hấn cười cười, tay ôm lấy tôi đi xuống dưới nhà.

“Anh thật xấu, làm em tưởng anh thì không tốt, thì ra là anh cố ý cài bẫy em”. Tôi ngồi trên đùi Trịnh Hàn Thư, dựa vào vai hấn vừa thở gấp vừa nói.

“Nếu anh thật sự xấu như em nói, ngay ngày nhận phiếu điểm anh sẽ lôi ngay em lên giường. Là anh chờ em hoàn thành báo cáo, nhậm nhện đến mức muốn nổ tung đây nè”. hấn cúi đầu nói với tôi.

“Hức, nếu bị người khác nghe thấy thì mất mặt chết được”. Tôi xoay người đánh vào bả vai hấn.

“Ai thích xem thì cứ để họ xem, chúng ta là trai tài gái sắc, sợ gì bị bọn họ nhìn thấy!”

không gian bỗng chốc yên ắng làm tôi cảm thấy kì quái. một hồi sau tôi mới phát hiện bàn tay xấu xa của hấn mò vào trong váy ngủ, vừa mới “vận động” qua một lần còn chưa kịp mặc quần lót, dịch ái ướt át tràn ra bên ngoài hoa huyết một chút.

“Anh... không được nha! Vừa mới làm xong mà!”. Tôi dùng sức muốn đẩy cái tay đang quấy phá trong hoa huyết, nhưng vô ích.

“Anh nhin gần một tháng. Ngày đó em cũng đã đồng ý với anh, còn 9 lần nữa...” hấn cười cười nhanh chóng ôm lấy tôi sau đó ngấm ngay hoa tâm dùng sức tiến vào, không để tôi trốn thoát. Bất quá, tốc độ hấn mang bao cao su càng lúc càng nhanh.

“Huyền, em động đi, được không?” Hai tay hấn xoa bóp cặp thỏ trắng của tôi, từ phía sau tôi đưa ra yêu cầu.

“Em...” tôi hơi xấu hổ, cảm nhận được phân thân của hấn trong cơ thể mình ngày càng trưởng lớn.

“Anh học hành rất mệt mỗi, lại bị cấm dục lâu như vậy, em không thương anh sao?”. hấn lại bày ra vẻ mặt vô tội đáng thương, khiến tôi bất đắc dĩ phải tự mình động đưa.

Trong lúc tự mình luật động, tôi nghe thấy tiếng rên nho nhỏ của hấn từ phía sau, thì ra hấn cũng có lúc sẽ “kêu” nha. Lần đầu tiên phát hiện ra chuyện thú vị này đó!

Sau đó tôi chợt để ý thấy cả hai chúng tôi đang ngồi đối diện TV, màn hình đen kịt phản chiếu hình ảnh đậm mị của cả hai.

Tôi nhìn chăm chăm vào màn hình, tóc dài bay tán loạn, cặp nhũ trắng cao thấp lay động, đồi núi bên trái bị bàn tay Trịnh Hàn Thư ôm trọn lấy chăm chú nhào nặn, hai chân mở rộng để lộ hoàn toàn hoa huyết, ngón tay Trịnh Hàn Thư không ngừng ma sát âm hạch của tôi đem đến cho tôi tầng tầng lớp lớp khoái cảm.

“Em nhìn thấy hả?”, Trịnh Hàn Thư đột nhiên kề sát tai tôi cười nói.

“thật là... mất mặt...” tôi cúi đầu. Giờ mới biết là hấn cố ý ngồi trước màn hình TV ép tôi tự mình động.

“không đâu, như vậy rất đẹp”, hấn nói giọng dịu dàng, sau đó dường như không còn kiên nhẫn với tốc độ nhàn nhã này nữa, hấn ôm eo tôi, đột nhiên dùng sức thay tôi lay động. Sô pha đàn hồi làm cho lực va đập của hấn càng lớn, từng đợt từng đợt đụng sau vào trong hoa huyết.

“A... Hàn Thư...” tôi chỉ có thể bắt lấy tay hấn, lắc lư theo động tác của hấn.

“Anh rất thích lúc em sắp cao trào, nghe em gọi tên của anh...” hấn tiếp tục dùng lực làm cho tôi lâm vào cao trào mê loạn.

“Em... mệt chết đi được, hức...” Liên tiếp hai lần đạt cao trào khiến cho toàn thân tôi như không còn chút sức lực nào. Tôi mềm nhũn ngồi trên người Trịnh Hàn Thư, biết rõ như vậy sẽ khiến anh có cơ hội thừa nước đục tiếp tục thả câu, nhưng thật sự tôi không đi nổi, hai chân hoàn toàn vô lực...

“Mệt lắm sao?” hấn thở phì phò cười cười nhìn tôi.

“nói nhảm!”

“Anh muốn đi tắm”

“Em cũng muốn tắm, đều tại anh, làm toàn thân em giờ dính dính thật khó chịu”

“Được thôi” hấn đột nhiên ôm tôi đi vào phòng tắm.

“Trịnh Hàn Thư! Anh làm gì vậy hả?” Tôi ở trong ngực anh hô to.

“thì tắm rửa...” hấn lại nhếch miệng nở nụ cười gian xảo...

Đến lúc này tôi mới nhớ, mình còn thiếu hấn 8 lần nữa...

Tôi vẫn cho rằng hấn nói đùa, nhưng có thể thấy được hấn thật sự muốn dùng hai ngày nghỉ này, đòi tôi trả đủ...

4. Chương 4

Chương 4: Hai ngày nghỉ

Hàn Thư ôm tôi đến phòng tắm, cầm vòi sen mở nước ấm trực tiếp xối lên người của tôi và hắn. Hắn đặt tôi vào bồn tắm chậm rãi chờ nước dâng đầy bồn. Sau đó cầm bông tắm, bắt đầu cọ rửa cho tôi. Trong không khí tản ra mùi sữa tắm hương hoa oải hương, nước ấm từ vòi sen phun ra làm cho phòng tắm nhỏ tràn đầy hơi nước.

“Anh làm gì vậy?”. Tuy chúng tôi thường ân ái, nhưng kì thật tôi rất ít khi nhìn kĩ thân thể Hàn Thư. Bởi vì tôi luôn cảm thấy thẹn thùng, cho nên thường rất hiếm khi nhìn kĩ. Hơn nữa, sau lần đầu tiên tôi và Hàn Thư phát sinh quan hệ thì hắn không cho tôi xem phim đen nữa, hắn nói sợ tôi cảm thấy người khác cường hơn hắn.

Hiếm khi tôi có cơ hội nhìn thẳng vào Hàn Thư. So với người luôn che chắn thân thể của mình vì ngại như tôi thì Hàn Thư trước mặt tôi luôn tự nhiên phơi bày thân thể. Tôi nhìn nhìn phân thân vừa nảy mới mạnh mẽ xâm nhập vào trong mình giữa hai chân hắn, giờ này hắn là nó rất mệt mỏi, xem ra chưa gượng dậy nổi. Lúc trước xem phim đen có nhiều anh làn da thì trắng bóc, nhưng “cái ấy” thì quá đen, còn Hàn Thư thì thân thể da dẻ đều màu, nhìn rất hoàn hảo.

“Huỳnh”. Hắn cầm bông tắm xoa xoa lên ngực tôi, sau đó nói: “Anh rất hy vọng em có thể cứ luôn hào phóng nhìn nó như vậy, xem ra là anh đã ‘giáo dục’ em rất tốt, giờ em nhìn nó không còn thấy ngại nữa rồi”. Hắn cũng leo vào bồn tắm ngồi đối diện tôi.

“Tại em không còn cơ hội nhìn của người khác nữa thôi...” Tôi nhìn chăm chăm vào Trịnh Hàn Thư.

“Nghĩ cũng không được.” Hắn cười cười, ôm tôi nâng lên ngồi trên thành bồn tắm, mở hai chân tôi ra.

“Anh làm cái gì đó?!!!” Tôi đỏ mặt khi toàn bộ vùng tư mật phơi bày ra trước mắt hắn.

“Giúp em tắm rửa”. Nói xong hắn lấy vòi sen thử nước ấm rồi nhẹ nhàng dùng tay, theo dòng nước ấm rửa rửa hạ thân tôi.

“Nhưng... em...” ngay cả nói tôi cũng không nói nổi, vì Hàn Thư mở nước lớn hết cỡ, phun thẳng vào trong hoa hạc của tôi.

“Thoải mái sao cưng?”. Hắn lại tiếp tục khuấy động cửa huyết của tôi, cười hỏi.

“Ừ...” Tôi muốn khép hai chân lại nhưng Hàn Thư nhanh chóng dùng tay mở thêm ra, hắn quỳ gối giữa hai chân tôi, chuyên tâm đùa giỡn hoa hạc và khe huyết, vẻ mặt hài lòng nhìn thấy hai chân tôi run rẩy, hơi thở gấp gấp, ánh mắt mê ly.

Ngón tay và dòng nước ấm cứ tấn công vùng mẫn cảm của tôi, chẳng mấy chốc tôi dần tới cao trào, hai chân không ngừng run rẩy. Hàn Thư rút cục cũng buông vòi sen ra, nhưng tay không hề rời đi, vẫn giữ nguyên tư thế đáng xấu hổ này. Cùng hắn làm cũng không ít lần, nhưng chưa bao giờ tôi thấy thẹn thùng và hưng phấn như lúc này, xem ra tôi cũng rất sắc nha.

Tôi còn chưa kịp hỏi Hàn Thư tính làm gì, hắn đã cúi đầu xuống giữa hai chân, dùng đầu lưỡi liếm láp âm hạc, tinh tế đùa giỡn, cắn khê vào khu vực mẫn cảm.

“Hàn Thư... anh làm gì vậy... rất bẩn...” Nghĩ đến chỗ đi tiểu đang bị Hàn Thư từng chút từng chút liếm láp, tôi thẹn thùng không biết làm sao, rồi lại cảm thấy hưng phấn.

Đầu lưỡi hắn không ngừng chui vào khe động ra ra vào vào ma sát, tay càng mở lớn hai chân tôi.

“A...ừ... Hàn Thư...” Tôi chỉ có thể lắc mông mình, tận hưởng cảm giác bị tình dục xâm chiếm, miên theo dục vọng dâng trào mà đóng đưa thân thể.

“Anh vẫn luôn muốn làm như vậy từ lâu rồi...” Hắn ngẩng đầu cười gian tà, khóe miệng còn dính dịch ái ướt át, khiến tôi xấu hổ không dám nhìn hắn.

Nhân lúc tôi còn đang thở phì phì, hấn với tay tới gần tú lỏi ra một cái bao cao su, dùng răng xé bao, sau đó mặc vào cho tiểu đệ không biết đã bừa bừa phần chần từ khi nào. hấn chen vào giữa hai chân tôi, động thân một cái tiến vào hoa huyết đã sớm ướt át, không ngừng kéo ra đưa vào.

Trong không khí ngoại trừ mùi hoa oải hương, còn có thêm một mùi hương đậm mị. Điều này làm tôi càng thêm hưng phấn, phát ra âm thanh rên rỉ cũng lớn hơn bình thường. Hàn Thư dường như bị tiếng kêu của tôi kích thích, càng thêm dùng sức ra vào hoa huyết, không biết qua bao lâu, rốt cuộc lại một lần nữa tôi và hấn cùng đạt cao trào.

Sau khi hấn tháo bao cao su ra quăng vào thùng rác, chúng tôi cùng nhau ngồi trong bồn đầy nước ấm. Tôi mềm nhũn, cả người dựa vào lồng ngực của hấn, tình trạng không khá hơn hai lần trước bao nhiêu. Dáng dấp hấn không phải là quá cao ráo, nhưng phần ngực thật rất rộng lớn. Cơ thể tôi nằm gọn hoàn toàn trong lồng ngực to lớn ấm áp của hấn, dần dần nhắm mắt lại thiếp đi lúc nào không hay...

5. Chương 5

Chương 5: Cãi nhau

“Rời giường ăn điểm tâm nào!”. Rèm cửa sổ được kéo ra, ánh mặt trời tràn ngập khắp phòng.

“Em mệt mỗi lần, rất buồn ngủ!” không để ý đến khuôn mặt tươi cười của Hàn Thư, tôi tiếp tục vùi đầu vào chăn bông, muốn ngủ tiếp.

“Dậy thôi em!” Hàn Thư đi đến bên cạnh, liên tục kéo chăn của tôi.

“Bây giờ là mấy giờ rồi?” Tôi từ trong chăn bông hỏi một cách ảo não, hiện tại trên người tôi không có một chút sức lực nào. Tối hôm qua hấn là Hàn Thư bế tôi vào giường, nhưng tôi một chút cảm kích cũng không có, vì hấn là nguyên do khiến tôi mệt mỗi như vậy.

“Bây giờ rồi!” hấn trả lời không một chút do dự.

“Trịnh Hàn Thư, anh có bị bệnh tâm thần không vậy! Rạng sáng bốn, năm giờ mới cho em ngủ! Còn sớm như vậy anh đánh thức em làm gì!” Chui đầu ra khỏi chăn bông, tôi hét vào hấn, thật không công bằng, vì cái gì mà vẻ mặt của hấn lại nhẹ nhàng khoan khoái như vậy, trong khi tôi lại đau lưng, mệt mỏi đến thế kia chứ.

“Rời giường nào.....” hấn leo lên giường, tiến vào trong chăn, ôm lấy tôi từ phía sau.

“Đừng quậy, em mệt mỗi lần rồi.” Tôi rời giường mang theo ánh mắt cảnh cáo, vẫn không ngăn được hấn ở bên tai tôi nhẹ nhàng cắn.

“không dậy nổi, vậy làm tình thôi!” hấn đè lên người tôi, sau đó ngón tay xấu xa lập tức tìm xuống phía dưới hạ thân của tôi.

“Trịnh Hàn Thư, anh đừng có náo loạn nữa!” Tôi chỉ muốn đẩy hấn ra, nhưng hấn không buông tha. Tôi nhìn gương mặt hấn, chỉ thấy vẻ mặt đầy dục vọng hôn lên mặt và môi tôi.

không ngủ đủ giấc xen lẫn cảm giác tức giận, nội tâm của tôi cực kỳ khó chịu. Có lẽ Hàn Thư đã quá quen với việc chỉ cần muốn tôi là làm, nên cứ đòi cho bằng được. Có lẽ đối với thói quen của tôi, Hàn Thư cực kỳ quen thuộc, tôi cần tôi cứ lấy, Nhưng bây giờ, ngược lại làm cho tôi cảm thấy mình chỉ là bạn giường không hơn không kém. không biết Hàn Thư nghĩ gì về tôi, không lẽ hấn chỉ xem tôi như đối tượng để tiết dục? Cảm giác này thật khó chịu, cuối cùng thì tôi là gì chứ?

“Em đều ướt... mà còn không muốn sao?” hấn ngẩng đầu nhìn tôi, bày ra vẻ mặt vô tội, ngón tay xấu xa của hấn vẫn như cũ làm loạn trên thân thể tôi.

“không muốn!” Tôi bực mình nhìn hấn.

“một chút thôi!” Môi của hắn tiếp tục hôn lên môi tôi, nhưng tôi lập tức đẩy hắn ra.

“Huyền? Em không thoải mái chỗ nào sao?” hắn bị tôi đẩy ra, nhưng vẫn nhìn âu yếm nhìn tôi, rồi lại ôm tôi, nói: “Làm xong lần này, anh giúp em mát xa nhé!”

Nhìn hắn cười hì hì như ngày thường, tôi bỗng dưng rất tức giận, vì vậy tôi hét lên: “Trịnh Hàn Thư! Tôi nói không muốn là không muốn, rốt cuộc thì anh xem tôi là cái gì! Tôi ghét nhất là kiểu người không quan tâm đến cảm nhận của người khác. Tôi ghét kiểu hờ hững chút là động tay động chân của anh, tôi không phải là công cụ để anh phát tiết!”

Sau khi đem tất cả những lời cần nói bộc phát hết, tôi vội vàng mặc quần áo, cầm lấy ba lô đi ra ngoài, không ngoảnh lại xem vẻ mặt Hàn Thư thế nào.

Ra cửa, một mình đi trên con đường chật ních người, tôi vào một cửa hàng bách hóa, ngồi ở đó hơn một tiếng đồng hồ, nhìn một đôi yêu nhau tình nồng ý mật, tôi mới cảm thấy mình rất cô đơn. Ra khỏi nhà khiến nỗi buồn bực của tôi vơi đi không ít, lúc này mới cảm thấy lời tôi nói với Hàn Thư ban nãy có chút nặng nề.

Tôi yêu hắn, nếu không đã không cùng hắn ân ái. Tôi không có cách nào không nghĩ đến việc liệu hắn có yêu tôi hay không. Lỡ nói hắn không quan tâm đến cảm nhận của tôi, kì thật tôi biết nếu không quan tâm đến lời nói của tôi, hắn đã không đợi tôi hoàn thành xong báo cáo rồi mới quần quýt cùng tôi ân ái. Hắn chỉ cần ba ngày không chạm tôi là đứng ngồi không yên, huống hồ hắn vì tôi mà nhịn gần một tháng trời. Tôi biết rõ đây là cách quan tâm, chăm sóc của hắn, chỉ là không rõ vì điều gì mà hôm nay lại tức giận đến vậy?

Mà cũng buồn cười, tôi nghĩ điều tôi muốn chính là hắn nói những câu ngon ngọt dỗ dành tôi!

Chỉ vì như thế mà tùy tiện trút giận lên hắn, tôi thật sự đã quá ngây thơ rồi. Nhớ tới khuôn mặt cứng đờ của hắn lúc tôi rời ra khỏi nhà, tôi chợt cảm thấy hơi áy náy. Vì vậy, lập tức tôi cầm lấy ba lô, trở về nhà.

Cứ tưởng rằng về nhà sẽ nhìn thấy Hàn Thư, không ngờ trong phòng lại không có ai cả.

Hàn Thư nhất định là tức giận rồi nhỉ?

Vì vậy, tôi quyết định nấu một bàn đầy thức ăn ngon, thành khẩn xin lỗi Hàn Thư, nếu như hắn muốn làm gì, thì tôi cũng không cự tuyệt. Lúc này tôi mới biết, mình thật sự rất yêu hắn.

không nghĩ tới đến tám giờ, một bàn thức ăn vẫn còn nguyên, điện thoại của Hàn Thư lại không liên lạc được, tôi chỉ còn cách ngồi trên ghế sofa chờ hắn.

không biết qua bao lâu, cánh cửa mở ra, Hàn Thư liếc nhìn tôi, mặt không chút biểu tình, nói với tôi một câu: “Anh đã về!”

Sau đó bước vào phòng hắn, để lại tôi ngồi trên ghế sofa một mình.

Đột nhiên, trong tôi có một cảm giác uể oải chán nản dâng trào. Ở chung với nhau đã lâu, chúng tôi chưa bao giờ cãi nhau như vậy. nói là cãi nhau, chỉ bằng nói chính xác là do tự mình kiếm chuyện. Nhìn cửa phòng Hàn Thư đóng chặt, nước mắt tôi liền không kiềm chế mà rơi xuống.

6. Chương 6

Chương 6: Tôi chủ động.

Đêm nay tôi phát hiện ra mình rất muốn Hàn Thư. Từ đó tới giờ, chưa lúc nào tôi chủ động ham muốn hoan ái cả. Đến hôm nay mới phát hiện, không phải lúc nào cũng là Hàn Thư lôi kéo tôi ân ái, mà có lúc chính tôi cũng muốn nhưng lại không nhận ra. Hàn Thư săn sóc tôi, âu yếm tôi chu đáo đến mức tôi dần trở nên bị động, chỉ một mực dựa dẫm vào sự dịu dàng của hắn...

Nghĩ đi nghĩ lại, tôi quyết định lặng lẽ đi đến phòng Hàn Thư.

Mở cửa vào, tôi thấy Hàn Thư cởi trần (không ‘truồng’ nhé) nằm trên giường nhắm mắt, kế bên còn có quyển sách giáo khoa. Cặp kính còn ở trên mặt, chỉ khi nào đọc sách hẳn mới đeo, có thể thấy là do học bài quá mệt mỏi nên chớp mắt một chút. Tôi cười cười gỡ mắt kính hẳn ra, sau đó nhìn gương mặt đang ngủ ngon lành và làn da ngăm ngăm đều màu của hẳn.

Cầm quyển sách giáo khoa bên giường, tôi phát hiện trong đó highlight đầy những mục cần nhớ. Tôi rất ít khi vào phòng của hẳn, lúc ân ái chỉ toàn làm trong phòng tôi mà thôi...

Nhìn trên bàn học của hẳn chất đầy giáo trình của các môn, tôi chợt hiểu ra hẳn không những chỉ dựa vào sự thông minh vốn có mà còn rất cố gắng, rất chăm chỉ mới được kết quả học tập như vậy. Thay hẳn dọn dẹp những thứ trên bàn, tôi mới phát hiện trên bàn dán đầy những tờ giấy ghi chú – “Cố gắng được hạng nhất!!” – “Nhịn xuống! Nhịn thêm hai tuần nữa!”

Nhìn những thứ này, hẳn là hẳn đã chờ tôi hoàn thành xong báo cáo mới cùng tôi..., muốn đạt được hạng nhất quả thật không đơn giản, giờ tôi mới biết hẳn đã cố gắng rất nhiều, cũng rất coi trọng ước định của tôi và hẳn.

Tôi lẳng lặng nhìn người đàn ông của mình đang nằm trên giường. Tôi đối với hẳn thật có dự vọng!

Giờ tôi mới hiểu rõ, tôi cũng rất khát vọng được hẳn ôm, hôn, nên mới chưa bao giờ cự tuyệt triệt để sự cầu hoan của hẳn. Vậy tại sao tôi lại chấp nhất chuyện hôm ấy?!

Tôi cúi đầu hôn lên môi hẳn, dùng lực nhẹ nhàng liếm lấy cánh môi lạnh lạnh.

“Huyền?” Hàn Thư mở mắt, mơ màng nhìn tôi một cách kinh ngạc.

“Đừng nói gì hết. Để em làm xong đã” Tôi cười ngược ngắc hẳn nhồm dậy, trực tiếp dang chân ngồi lên người hẳn, tiếp tục hôn môi rồi hôn xuống cằm...

“Huyền, đừng vậy... anh sẽ muốn...”

hắn chăm chú nhìn tôi, nhẹ nhàng kháng cự. Tôi quyết định mặc kệ hẳn, dùng sức gấp đôi giữ chặt tay hẳn sang hai bên, sau đó hôn một đường thẳng xuống, học theo cách hẳn đùa bốn vượn đầu lưỡi liếm láp điểm đỏ sậm của hẳn. Thỏa mãn hình hẳn kích động, tay tôi trượt một đường xuống quần hẳn, muốn kéo quần lột hẳn ra.

“Huyền... em có biết em đang làm gì không?...” hẳn có chút bối rối giữ lấy tay tôi, kinh ngạc hỏi.

“Em biết”. Tôi cười cười, thẳng tay kéo quần lột hẳn xuống, nắm lấy phần thân của hẳn.

“Ah!”

Nghe thấy hẳn kiềm chế tiếng kêu nho nhỏ, tôi càng chăm chú dao động lên xuống, khiến ‘thằng bé’ ngày càng đứng thẳng, sưng to.

“Em muốn anh!” Tôi cười ngọt ngào, trực tiếp ngồi trên người hẳn, dùng cơ thể mình bao bọc lấy hẳn. Lúc hẳn tiến vào trong tôi mới phát hiện thì ra ham muốn của tôi với hẳn đã khiến tôi sớm ẩm ướt, cũng vì vậy chẳng có trở ngại gì trong việc tôi tiếp nhận vật lớn của hẳn.

“Huyền... anh chưa mang bao...” Hàn Thư miễn cưỡng thu hồi vẻ mặt tràn đầy dự vọng, muốn rút ra khỏi người tôi đi lấy bao.

“Hôm nay là kỳ an toàn của em, để em phục vụ anh...”

Tôi giữ anh lại, bắt đầu lay động mộng mình. Có lẽ dự vọng của Hàn Thư ức chế này giờ đã bị tôi quyền rũ đến không nhịn nổi. Tôi vừa nói xong, hẳn đã dùng sức đung vào trong thân thể tôi, từng đợt từng đợt khiến động tác xâm nhập ngày càng sâu, tay hẳn cũng không quên âu yếm bộ ngực tôi...

Sau một hồi kích tình, Hàn Thư xuất ra bên trong. Tôi thở hổn hển dựa vào ngực hẳn, cảm nhận phần thân hẳn chậm rãi thu nhỏ, sau đó rời khỏi cơ thể tôi.

“Huyền, em sao vậy?” hẳn nghi hoặc nhìn tôi.

“Em muốn giải thích với anh. Em rất muốn anh. Em không thích anh không để ý đến em, không thích anh không đụng đến em, không thích anh không phụ em nấu cơm, không thích anh không cùng em ân ái...” Tôi đem hết sự cô đơn mấy ngày nay nói ra, nước mắt cũng bắt giắc rơi xuống.

“Đừng khóc”. hấn nhìn tôi, thay tôi lau nước mắt, rồi hôn lên môi tôi, hôn đến mức khiến tôi không thở nổi nữa mới chịu buông ra.

“Ngày đó anh ra ngoài suy nghĩ cho kĩ, còn hỏi thăm bạn bè. Nó hỏi anh tại sao lại muốn sống chung với bạn gái. Anh thật sự không hề nghĩ rằng sẽ xem em như công cụ phát tiết, chỉ là anh yêu em, nếu không sẽ không đụng đến em. Anh không thể ân ái với người mà anh không yêu thương. Hôm đó anh đã hỏi rất nhiều, cuối cùng mới có đáp án...”

Sau đó hấn đến tủ đầu giường lấy ra một sợi dây chuyền, đeo lên cổ tôi rồi nói: “Anh đã nghĩ là anh rất thông minh, không ngờ lại ngu ngốc như vậy. Anh vẫn luôn cho là mình đã biểu hiện rất rõ ràng tình cảm của mình, cho nên anh đã quên không nói với em rằng ‘anh yêu em’. Mấy ngày nay anh đi làm thêm với bạn, định sẽ tặng em vào ngày mai, không ngờ hôm nay em đến trước...”

“Ừm!” Tôi cảm động, thẹn thùng nhìn hấn.

“không cần phải thẹn thùng như vậy! Kỳ thật anh cũng rất vui vẻ, anh cứ cho là trước giờ chỉ có anh để ý em, ham muốn em, giờ mới biết rằng...” hấn kéo hai tay tôi, kề mặt sát tôi cười cười.

“... Em muốn đi tắm...” Tôi thẹn thùng vì lời nói “trúng tim đen” của hấn.

“Chiến tranh chấm dứt! Em còn thiếu anh 7 lần, lần này là em quyến rũ anh nên không tính. Bây giờ 7 lần còn lại anh đều muốn ra bên trong!!”

“Hừm! Anh rất đáng ghét!”. Tôi quần bách tìm cách trốn khỏi tay hấn, nhưng lại bị hấn ôm lấy.

“Tắm rửa xong chúng ta lại vào phòng em ngủ! Bằng không ngủ phòng anh, em lại không ngủ được”. hấn dịu dàng, ôm tôi đến phòng tắm.

Trước khi đi tôi nhìn lại gian phòng của hấn, ngoại trừ mấy ngày này hấn về phòng mình, nửa thời gian còn lại đều ngủ ở phòng tôi. Trước kia tôi cho là hấn muốn ngủ phòng tôi, giờ mới hiểu ra hấn biết tôi có bệnh “quen giường” cho nên dù chúng tôi ân ái ở đâu, khi tỉnh lại, lúc nào tôi cũng đang nằm trên giường mình.

7. Chương 7

Chương 7: Bị gài bẫy

Tôi thì thào vào tai Hàn Thư: “thật ra chỉ cần anh nằm cạnh em thì em sẽ ngủ ngon”. hấn không nói gì, chỉ cười cười. Sau khi ôm tôi về phòng, thái độ của Hàn Thư hơi khác thường. hấn không lôi kéo tôi vào phòng tắm mà nhẹ nhàng nói: “Em vào tắm rửa trước đi”

Tuy có cảm giác ngờ ngợ, nhưng tôi vẫn gật đầu. Sau khi vào phòng tắm, ngẫm nghĩ thấy rất có thể Hàn Thư sẽ giở trò gì đó bèn khóa trái cửa, mặt mày vui vẻ vừa tắm vừa nghĩ đến trò đùa dai của mình. Vừa mới hoan ái không bao lâu, hoa huyết còn ướt ứ dính đầy tinh dịch của Hàn Thư, đây là lần đầu tiên tôi làm lâu như vậy, còn để cho Hàn Thư xuất ra bên trong nữa. hấn chưa bao giờ yêu cầu tôi việc này, cho dù rất thích chuyện ân ái nhưng vẫn luôn chuẩn bị bao cao su đầy đủ rồi mới làm, quả thật hấn đối với tôi rất chu đáo.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ, tôi quần khăn tắm ra khỏi phòng. Cứ nghĩ rằng Hàn Thư khi trông thấy sẽ như hổ đói nhào vào người tôi, không ngờ hấn chỉ ôm tôi lên giường sau đó đắp mền cho tôi chúc tôi ngủ ngon.

Tôi nhìn hấn rời khỏi phòng, có chút thất vọng ngồi dậy.

“Là tại mình không có sức hấp dẫn sao?”. Tôi ngẫm nghĩ. rõ ràng là lúc này vừa hoan ái xong Hàn Thư còn nói lời yêu mình, sao bây giờ phản ứng của hấn như không thèm để ý tới mình vậy?

Tôi càng nghĩ, càng cảm thấy bất mãn. Tôi xuống giường xỏ dép lê, lén lút mở cửa phòng Hàn Thư. Trong phòng không có ai, nhưng cửa phòng tắm đang đóng, bên trong còn vang ra âm thanh xả nước ào ào. không biết nghĩ sao, tôi một chút cũng không thẹn thùng, mở cửa phòng tắm đi vào.

Lọt vào mắt tôi là cái gáy của Hàn Thư, hắn đang dùng hai tay xoa xoa mớ bọt xà phòng trên mái tóc ngắn. Đột nhiên tôi cảm thấy mình giống như tên biến thái đang rình coi đàn ông tắm. Tôi vui vẻ nhìn hắn từ phía sau, cái lưng bóng loáng dày rộng, đường cong dọc xuống eo khỏe mạnh, cơ bắp rắn chắc. Đến khi nhìn xuống phần mông và đôi chân hắn, tôi đột nhiên cảm thấy hưng phấn khi nghĩ rằng người sở hữu thân thể đẹp mắt này là của mình, bất cứ khi nào cần thì cứ việc lấy.

“Huyền?”

không trả lời hắn, tôi bước đến sau lưng hắn, kéo khăn tắm ra, dán toàn bộ thân thể quyến rũ lên lưng hắn, khiến hắn muốn nhảy dựng lên.

“Sao không làm nữa?” Cơ thể mềm mại của tôi cảm nhận nhiệt độ của cơ thể hắn.

“A! Đợi một chút!!” Hàn Thư bị tôi hù sợ vô tình khiến đầu gối chảy vào mắt, vội vàng dùng nước rửa. Qua nửa ngày, hắn cầm lấy khăn mặt vừa lau vừa kéo tôi từ phía sau hắn lên, nhìn tôi bất đắc dĩ.

“Haha, nhìn mắt anh hồng hồng như con thỏ nhỏ ấy”. Tôi buồn cười trêu chọc hắn.

“Còn không phải là do em hại sao?” hắn đóng vòi nước, vừa bực mình vừa buồn cười, lấy khăn mặt lau lau mái tóc còn ướt của tôi, sau đó ôm tôi ra khỏi phòng tắm đặt lên giường.

“Có chuyện gì vậy?”

À... nên nói thế nào đây ta?

“Anh không muốn em nữa sao?”. Tôi nói như vậy có phải là đang chủ động quyến rũ hắn không nhỉ?!

“Anh rất muốn, nhưng sợ em giống lần trước quá mệt mỏi, anh lo là em sẽ không chịu nổi...” hắn cúi người nhìn thẳng vào mắt tôi trả lời.

“Nhưng mà... hôm nay em không thấy phiền...” Tôi cũng không rõ mình đang muốn nói gì... chỉ cảm thấy câu trước của hắn làm tôi hơi cảm động...

Còn chưa nói hết tôi đã thấy hắn nhếch miệng cười quỷ dị, xoay người đè tôi xuống giường.

“đã vậy, em không được trốn đâu đó”. Vừa nói, hắn vừa hôn lên môi tôi, ngón tay tiến đến âm hạch xoa nắn.

“Trịnh Hàn Thư!! Anh lại gài bẫy em!!!”. Cố gắng thoát khỏi nụ hôn của hắn, tôi mở miệng phản nản. Đây rõ ràng là hắn dùng chiêu lật mềm buộc chặt nhằm quyến rũ dục vọng của tôi. Từ nhỏ hắn đã vậy, biết rõ khi tôi cao hứng nhất định sẽ dễ dàng bị hắn lừa gạt, thật đáng tức giận mà.

“Hừ quá! Muốn nói chuyện thì đợi xong việc đã!” hắn tùy ý hôn tôi, ngón tay chui vào trong khe huyết khiêu khích, thỏa mãn nhìn tôi không ngừng lay động phóng dăng dưới thân hắn.

“Anh mỗi... lần đều... gạt em... a... ư...” Tôi bĩu môi, chịu đựng không nổi sự đùa giỡn của hắn mà phát ra từng đợt tiếng kêu và thở dốc.

“Ai biểu hôm nay em nói như vậy, làm anh xúc động vô cùng nha!” hắn cười tà sau đó dùng sức tiến vào trong hoa huyết.

“nói... cái gì?!” Tôi nhìn hắn mê loạn.

“Xuất vào trong em đó!” hắn nhếch miệng cười trông càng thêm tà mị. hắn nhấc hai chân tôi gác lên hai bờ vai, dùng sức cắm vào, không ngừng luật động.

Lần đầu tiên làm trong phòng hắn, nhìn bốn phía trang bày lạ lẫm, trên giường có mùi hương của hắn, đột nhiên ta có cảm giác hưng phấn hơn bình thường. Trong phòng chỉ có âm thanh va chạm thân thể và tiếng thở dốc. Tôi cũng dùng sức lay động thân thể nghiêng hợp với hắn, bắt gặp ánh mắt hắn dịu dàng nhìn tôi như trước.

“Hàn Thư... em... không... a... chịu nổi nữa...” Tôi thấy lý trí mình như bay đi đâu mất, đầu óc tìm chữ để nói cũng thấy khó khăn...

“Ah!... Anh... rất yêu ...em”. Vừa nói xong, hân nhiệt tình phóng thích chính mình trong cơ thể tôi, ghé vào ngực tôi thở phì phì, rồi hôn lên môi tôi. một hồi lâu sau, hân vẫn ở trong cơ thể tôi không chịu ra ngoài, làm tôi tưởng hân đã ngủ.

“Hàn Thư?” Tôi vỗ vỗ hân.

“Anh rất thích cảm giác ở trong cơ thể em”. hân cười cười sau đó rút phân thân của mình ra. Chất lỏng trắng đục chậm rãi chảy ra ngoài cửa huyết, hân nhìn chăm chăm vào nơi đó, rồi cầm khăn giấy lau sạch phần dịch giữa hai chân tôi.

“Ngủ đi! Em mệt rồi!” Tôi đè hân xuống, nằm bên cạnh.

“Hả? Để anh ôm em về phòng...”

“không cần đâu, em ngủ đây cũng được”. Tôi bịt môi, hai mắt nhắm nghiền.

“Được!”. hân ôm hôn tôi rồi cũng nhắm mắt ngủ.

Nửa đêm, tôi lấy dây lưng của hân, cột hai tay hân vào đầu giường, sau đó hôn một đường từ cổ xuống ngực, thẳng đến hạ thân, lúc này hân mới bắt đầu tỉnh...

“Huyền?!”. Quả thật hân bị tôi dọa sợ, bất đắc dĩ nhìn tay mình bị trói chặt.

“Em muốn thử xem sao!”. Tôi nhìn phân thân của hân, cười quấy rầy, bắt đầu liếm láp nó. Tôi cũng không rõ đây là cảm giác gì, chỉ nhớ thấy nữ diễn viên trên TV làm sao thì làm lại như vậy, thuận tiện trừng phạt hân cố ý dùng kế gạt tôi chủ động cầu hoan.

“Huyền... Ah... a...” hân muốn ngăn tôi lại, nhưng hai tay không thể nhúc nhích, hai chân lại bị tôi dùng thân mình đè lên. Tôi cố ý ngậm càng chặt phân thân của hân, cảm nhận được nó đang trưởng lớn.

“Ồ, nó không giống lúc nãy nha.” Tôi dừng động tác lại, ngẩng đầu nhìn hân, dùng đầu ngón tay chạm chạm quanh đầu rùa, so với lúc hân còn đang ngủ thì lớn hơn rất nhiều, cơ thể nam giới cũng thật sự rất kì diệu!

Hàn Thư thần sắc cuồng loạn nhìn tôi, ánh mắt tràn đầy dục vọng như muốn tôi tiếp tục động tác vừa rồi.

“Huyền... nó muốn em... rất muốn em”. hân nhìn tôi, đôi mắt đỏ ngầu, tôi biết hân rất muốn tôi dùng hoa huyết của mình bao bọc lấy hân, để giảm bớt sự khó chịu của hân.

“Anh biết không?” Tôi liếc mắt nhìn hân, cười ngọt ngào vô cùng, sau đó nói: “Em rất mệt mỏi, chỉ muốn ngủ, vậy nên anh ngủ sớm chút đi nhé. Ngủ ngon!”

nói xong tôi không thèm quay đầu lại đi thẳng ra cửa rời khỏi phòng hân, trước khi đóng cửa còn nghe thấy tiếng hân gầm lên.

Đáng đời! Haha!

8. Chương 8

Chương 8: Chơi dao có ngày đứt tay. Chơi lửa có ngày chết cháy!!!

Sáng hôm sau, tôi phát hiện ra phòng bên cạnh không có động tĩnh gì. Tôi cũng không dám vào đó rồi trở thành con mồi của hân, giờ phải làm sao đây? Tôi vội vàng mặc đồ lót vào, vừa lo lắng vừa thay đồ rồi tranh thủ rời khỏi nhà.

“Em tìm anh sao?” hấn đột nhiên xuất hiện sau lưng tôi, nhìn tôi chăm chăm, nhếch miệng cười làm tôi cảm thấy mất tự nhiên. Mẹ thường nói, con gái đừng nên chơi với lửa, kéo có ngày chết cháy!!

“A! Hàn Thư, anh rời giường rồi sao?! Em tính đi mua bữa sáng cho anh...”

Tôi nhanh chóng khoác áo ngoài định rời nhà, lại bị hấn kéo cổ áo.

“không cần đâu!” hấn trừng mắt nhìn tôi, hai quầng thâm dưới mắt hiện lên rõ ràng trên gương mặt, xem ra cả đêm qua hấn mất rất nhiều thời gian để tiêu hỏa dục rồi.

“không ăn sẽ đói đói!”. Tôi giả bộ vô tội, hy vọng hấn sẽ không so đo chuyện tối qua mà thả tôi ra.

“Anh sẽ ăn... nhưng là ăn em!!” nói xong, hấn lôi tôi vào phòng, dùng khăn lụa trói chặt tay tôi, bịt luôn cả hai mắt.

“Hàn Thư... anh... anh làm gì vậy?!” Tôi giãy giụa, trong lòng hoảng sợ, không phải hấn muốn chơi trò SM đó chứ?!!!

“Hừm, anh muốn đòi nợ...” hấn cởi bỏ áo ngực tôi ra, dùng răng khê cắn mút.

“Ừm... Hàn Thư...” Đầu lưỡi hấn không ngừng đảo quanh, răng không ngừng nhẹ nhàng gặm cắn hai quả anh đào. Tôi cảm nhận từng luồng sóng khoái cảm đánh úp lại, không thể nhúc nhích, chỉ có thể duy trì tư thế ngồi, tùy ý để hấn xử lý.

“Huyền, em quên là so với anh, em miễn cảm hơn rất nhiều sao?” hấn rê lưỡi mình một đường từ ngực xuống rốn, sau đó tách hai chân tôi ra....

Mắt bị bịt kín không thấy gì, làm giác quan của tôi càng thêm nhạy cảm khi bị hấn xâm nhập. Tôi cắn chặt răng để mình không phát ra tiếng rên rỉ, tránh làm cho hấn càng thêm cần quấy.

“không thích sao?? Bằng không sao không kêu lên?” hấn nhỏ giọng cười cợt.

“Aaa...”

hấn đẩy hai bên cánh hoa ra, liếm láp lấy âm hạch, dùng đầu lưỡi tấn công cửa huyết làm hạ thể tôi ướt đầm, khiến tôi không nhịn được kêu lớn. Nhưng Hàn Thư có vẻ như không thỏa mãn, tiếp tục bỏ ngón tay vào ra sức đè ép, làm cho khoái cảm không ngừng đánh úp lại, khe huyết chảy ra dịch ái ngày càng nhiều. Tôi cảm nhận được Hàn Thư đang nhìn vào khe huyết không ngừng run rẩy của mình, làm cho tôi càng thêm thẹn thùng, cũng vô cùng hưng phấn.

“Em biết không. Ngày hôm qua em đã đối xử với anh như thế này rồi bỏ đi, làm cho anh cả một đêm ngủ không ngon giấc chút nào”. hấn cởi khăn lụa trên cổ tay tôi ra, làm tôi tưởng rằng hấn muốn thả, ngờ đâu hấn lại dời tay tôi lên đầu giường trói lại.

Tôi có thể nhận thấy mình đang dang hai tay hai chân nằm trên giường theo hình chữ đại, giữa hai chân chính là tên háo sắc không ngừng dùng ngón tay đùa bỡn âm hạch tôi. hấn gác hai chân tôi lên vai mình, tiếp tục dùng lưỡi liếm láp khe huyết.

“Hàn Thư...” Tôi liều mạng lắc đầu, nhắc eo lui lại.

“Hử?”

“Em muốn...” Tôi thấp giọng cầu xin, hấn cứ ma sát bên ngoài như vậy làm tôi cảm thấy không đủ, chỉ muốn hấn tiến vào trong thân thể mình.

“À”. hấn từ chối cho ý kiến.

“Van xin anh...” Tôi xấu hổ cầu xin.

“Chờ anh thi đậu vào trường của em, anh muốn làm cả ngày trên sân thượng, chịu không?”. hấn vô lại đưa ra yêu cầu.

“không được!!” Như vậy rất mất mặt “Aaa...” hấn đột nhiên kéo hai chân tôi, dùng phân thân của hấn cắm vào nhưng không sâu, chỉ nhẹ nhàng ma sát ngoài miệng huyết.

“Hàn Thư...” Tôi không ngừng lay động thân thể, muốn hấn nhanh chóng vào sâu bên trong...

“Có chịu không?” hấn lại hơi đẩy vào một chút, nhưng không chịu đi hấn vào trong.

“Ừ...”

“thật sự không chịu?” Phân thân hấn tiếp tục ma sát cửa huyết, ngón tay bắt đầu đùa giỡn hoa huyết.

“Được... được mà...a”

Nhịn không nổi nữa, rốt cuộc tôi bắt đầu phải đồng ý. Ngay khi tôi đáp ứng, hấn cũng đã không chịu nổi đem phân thân cắm thẳng vào huyết động, làm tôi không ngừng kêu lên. Hàn Thư càng dùng sức cắm vào, tôi càng phóng đảng đông đưa theo hấn, cảm thấy khoái cảm trong người càng tích lũy nhiều hơn. Dần biết là hấn cố nhịn xuống dục hỏa trong người để áp bức tôi đáp ứng yêu cầu của hấn, dần vậy tôi vẫn bị hấn lừa gạt thành công.

hấn liên tục dùng sức ra vào hoa huyết, sau đó gằm lên thúc mạnh một cái vào tận sâu trong tử cung xuất ra tinh hoa. Toàn thân tôi co quắp, run rẩy, vô lực thở hổn hển, mặc cho hấn gác hai chân tôi lên người hấn.

Sau một hồi, mắt tôi cảm nhận được ánh sáng, hấn thỏa mãn cởi bỏ khăn bịt mắt và khăn lụa trói ở tay tôi ra. Chợt tôi nhìn thấy nét mặt hấn có chút cứng ngắt.

“Anh sao vậy?” Tôi vẫn thở dốc hỏi hấn.

“Sợ làm em đau nên anh dùng khăn lụa, ai ngờ vẫn làm tay em bị thương”. hấn hối hận nhìn chằm chằm vào vết đỏ trên cổ tay tôi xoa xoa.

“không sao cả! Cũng tại... tại em quá kích động... nên mới...” Tôi không đành lòng nhìn vẻ mặt tự trách của hấn, lên tiếng an ủi.

“Lần sau sẽ không như vậy!” hấn hôn lên cổ tay tôi, rồi ngẩng đầu nhìn tôi cười tà mị: “Nhưng mà lúc này em thật sự rất hào phóng đó!”

Tôi nhìn đáng vẻ kinh hỉ của hấn, thẹn thùng muốn chui xuống đất.

“Anh rất thích vậy!” hấn vỗ vỗ đầu tôi “Nhớ rõ nha, anh đập vào trường em thì phải cho anh làm trên sân thượng một ngày”

Hoàn toàn không để cho tôi có cơ hội phản kháng, hấn chèn ép môi tôi, không cho tôi phát ra bất cứ âm thanh nào, tôi đành phải mặc hấn tùy ý hôn đến ngộp thở....

Ai kêu tôi chơi với lửa, giờ ‘chết cháy’ biết phải làm sao?

9. Chương 9

Chương 9: Ngày khai giảng của chàng tân sinh viên nào đó

Hôm nay tôi thật không thể đứng dậy nổi...

Bây giờ tôi đã lên năm hai, đồng thời Hàn Thư cũng đã thi đậu vào trường của tôi.

Kỳ thật đối với Hàn Thư thì thi đậu chỉ là chuyện nhỏ. Tôi từng mong nghĩ đến chuyện chỉ còn vài ngày nữa là thi mà bắt hấn cấm dục.

“Nếu không làm tình anh sẽ không học bài được, em cam lòng nhìn anh thi cử không có kết quả tốt sao?”

hấn đã nói như vậy thì tôi còn biết phản bác gì nữa chứ....

“Huyền Huyền! Thăng nhóc nhà chúng ta thi đại học đậu vào trường con rồi đó!” Ngày công bố danh sách trúng tuyển, mẹ của Hàn Thư đã gọi điện đến kèm theo tràng cười “ha ha ha” đầy sảng khoái, rất vui vẻ mà báo tin cho tôi biết.

“Dạ! Con biết là cậu ấy nhất định sẽ thi đậu mà.” Tôi vẫn luôn khách sáo khi trò chuyện cùng mẹ Hàn Thư, tôi đang nghĩ nếu như hai nhà chúng tôi mà biết tôi và hần có quan hệ thì không biết họ sẽ nói gì đây?! Mặc dù cười giả lả vậy, nhưng tôi đang nghĩ trước mắt phải làm sao để kết thúc cuộc nói chuyện này thật khéo léo đây.

“Đều là công lao của con đó! Thăng nhóc Hàn Thư này nếu không có người quản giáo, bác không biết nó sẽ ra sao nữa!”. Mẹ Hàn Thư lại tiếp tục cười vui vẻ.

Công lao?

Có lẽ cùng hần ở trên giường cũng xem như là một loại công lao đi.

Tối hôm qua tôi ngủ sớm, nghĩ đến hôm sau công bố danh sách trúng tuyển, tôi lại mơ thấy mộng xuân mà giật mình tỉnh dậy. Tôi nhớ trong mơ, Hàn Thư không ngừng ở sân thượng yêu cầu tôi cùng hần ân ái, làm cả ngày mới chịu... Ôi thật không dám nghĩ đến!!

nói thật tôi rất phục Hàn Thư khi hần không để ý đến ánh mắt của người khác, ngay cả khi đi dạo trên đường hần cứ thản nhiên hôn môi tôi, ở phương diện này thì tôi tập mãi cũng không thể thành thói quen. Tôi thật không dám tưởng tượng nếu như tập thành thói quen rồi, thì Hàn Thư còn có thể làm càn đến thế nào nữa.

Cuối cùng cuộc nói chuyện với mẹ Hàn Thư cũng kết thúc, nhìn đồng hồ thì còn một lúc nữa Hàn Thư mới trở về, vì vậy tôi tranh thủ xếp mấy bộ quần áo, muốn đến nhà bạn ở lại vài ngày...

“Em muốn đi đâu sao?” âm thanh của Hàn Thư đột nhiên vang lên sau lưng tôi.

Tôi xoay người lại, chỉ thấy hần trưng ra một bộ mặt cười như không cười, như đoán biết tôi định làm gì.

“A? không phải, em chỉ muốn sắp xếp lại quần áo một chút thôi.”

“Hửm? Là như vậy sao? Để anh giúp em nhé.” hần nhếch miệng cười, bước về phía tôi.

“không cần đâu! Sao hôm nay anh lại về sớm như vậy?” Tôi mỉm cười hỏi hần, ngăn cản hần đi về phía tôi.

“Anh đang nghĩ...” hần vừa nói vừa đi về phía tôi khiến tôi càng có cảm giác khẩn trương. “Nếu như 5 giờ anh mới về, e là trong nhà đã không còn một bóng người, sau đó thì...” hần cầm lấy ba lô quơ quơ trước mặt tôi.

“Người yêu của anh sẽ xách ba lô chạy đến một nơi mà anh không biết để trốn.”

“Ha ha! Anh nghĩ nhiều quá rồi.” Tôi cười xấu hổ, chiều này làm sao thoát khỏi con mắt hần chứ, vì vậy tôi định sẽ nhân lúc hần không chú ý, lén lút bỏ trốn.

Còn chưa kịp hành động, Hàn Thư đã ôm lấy tôi.

“A! Thả em xuống!”

“không cần thiết.” hần ôm tôi lên sân thượng, sau đó đóng cửa sân thượng lại, hỏi: “Em đã đi xem danh sách chưa?”

“Hử? Hôm nay là ngày công bố danh sách sao?” Tôi quyết định giả ngu.

“Hả gì? không phải hôm nay có người đã “bà tám” với mẹ anh rất lâu sao?” hần không để ý tới hành động giả ngu của tôi, ghé vào bên tai tôi thấp giọng nói.

“Hả?” Tôi kinh ngạc quay đầu nhìn hần, lại vô tình mà chuẩn xác chạm phải môi hần.

hần nhân cơ hội hôn một hồi lâu, mới quyết định buông tha ôi của tôi, sau đó nói: “Điện thoại đó là anh bảo mẹ anh gọi, nếu không hần sẽ có người lên bỏ đi rồi nhỉ?”

“Anh thật đáng ghét.” Tôi chỉ còn cách gờ cờ trắng đầu hàng, cứ nghĩ rằng mình rất thông minh, không ngờ mọi việc sớm đã bị hấn nhìn thấu.

“Em có biết hôm nay anh đi đâu không?” hấn hôn cổ tôi, sau đó tay lại tiếp tục kéo khóa quần của tôi xuống.

“Bây giờ là ban ngày đó, sẽ bị nhìn thấy mất!” Tôi dùng sức nắm chặt quần mình, nhìn dáo dác xung quanh.

“Anh không sợ.” hấn nói một cách thản nhiên, sau đó cởi quần short của tôi xuống, tay phải lập tức đi vào nội y của tôi vuốt ve.

“Anh... không biết...”

“Anh thật sự muốn làm loại sự tình này ở sân thượng vào buổi tối.” hấn trả lời cho câu tự hỏi vừa rồi, sau đó cười cười, tiếp tục nói: “Anh hôm nay là đi mua đồ bảo hộ đó, hơn nữa ở cửa hàng thuốc còn được nghe ông chủ khen anh rất dũng mãnh nữa.”

“E hèm!” Mất mặt chết đi mất, may mà ông chủ tiệm thuốc đó không biết tôi và Hàn Thư ở cùng một chỗ.

“Anh còn cầm theo ảnh hai chúng ta chụp chung đem cho ông chủ xem, ông ấy bảo em rất đẹp, chỉ là ông ấy bảo anh phải giúp em tránh thai thật tốt, không thể để em có thai sớm vậy được.” hấn nhìn tôi nói với vẻ ngây thơ, nhưng tôi biết rõ ràng rằng tất cả đều là tính toán của hấn.

“Từ nay về sau em sẽ không tới đó mua thuốc nữa đâu!”

“Ha ha!” hấn cười, thừa dịp tôi đang tức giận, tay đã vươn vào quần lót của tôi.

“Trịnh Hàn Thư!” Tôi hét lên một tiếng.

“Anh đây, muốn anh vào nhanh chút hả? Anh sẽ vào ngay đây.” nói xong ngón tay của hấn cắm toàn bộ vào cửa huyết ẩm ướt của tôi.

“Ừm... Hàn Thư... Chúng ta... Buổi tối lại...”

“không cần đâu.” hấn không để ý tới phản kháng của tôi, lại còn ra sức ở ngón tay khuấy động khiến tôi chưa gì đã muốn tới cao trào, cả vùng hoa huyết đều ẩm ướt thành một mảnh.

“A... Em không... ừ..... a.....” Tôi muốn kéo cánh tay đang làm càn đó ra, nhưng mà tôi cũng rất hưởng thụ khoái cảm mà hấn mang lại, cuối cùng tôi chỉ có thể nắm lấy cánh tay đang liều mạng khuấy động trong cơ thể, sau đó cảm giác được cao trào ập đến, cả người tôi vô lực dựa trên người hấn.

“Anh thực thích cơ thể của em, hơn nữa em ngày càng Spann cảm rồi đó.” Hấn vươn tay ra, nhìn ngón tay ướt thành một mảnh.

Tôi thật sự cũng rất là sắc! Tôi phát hiện thân thể của mình ngày càng thích Hàn Thư đụng chạm, nhất là khi hấn bởi vì cầu ái mà đưa ngón tay thô ráp vào chơi đùa phần hạ bộ Spann cảm của tôi, vì vậy tôi càng lúc càng nhanh đạt khoái cảm.

“Vậy được chưa!” Tôi ở trong lồng ngực của hấn không ngừng thở dốc, chỉ mới ngón tay mà khiến tôi vô lực thành như vậy rồi.

“không được, anh còn chưa có được nhận ‘thù lao’ mà.” hấn cười cười, sau đó kéo quần hấn ra, chỉ vào khu vực đã trưởng lên.

“E hèm!” Tôi tuy then thừng háng giọng nhưng lại rất chờ mong. Tuy vậy tôi không có ý định nói rõ cho Hàn Thư biết Spann nhận của tôi lúc này, bằng không từ này về sau hấn càng có lý do yêu cầu tôi vô tội vạ.

hấn quay mặt tôi hướng ra phía bên ngoài sân thượng, để tôi có thể thấy phong cảnh ở bên ngoài. Sau đó hấn ôm lấy eo của tôi, từ phía sau nhanh chóng tiến nhập vào hoa huyết đã Spann ẩm ướt. Tôi rất nhanh có cảm giác cả hoa huyết của mình bị vật nam tính của hấn lấp đầy.

“Ừm...” Cảm thụ được hấn co rúm, tôi chịu không được khoái cảm dâng trào mà nhỏ giọng rên rỉ.

“Anh thích em nghe gọi! Lớn tiếng hơn một chút nào!” hấn vừa nói, phía sau vừa thúc lên Spann liệt, ngón tay của hấn không ngừng chà xát trên âm hạch của tôi.

Nhìn cảnh sắc từ trên sân thượng, tôi lo lắng sẽ bị người nhìn thấy, nhưng lại không chịu nổi khoái cảm mà Hàn Thư mang đến, rất nhanh lại đến cao trào, không biết qua bao lâu, Hàn Thư mới xuất tinh.

Tuy Hàn Thư cũng đã phóng ra dục vọng, nhưng hắn không hề có ý định dễ dàng bỏ qua cho tôi. Hắn đặt tôi dựa vào máy giặt, sau đó lại bắt đầu một lần sóng tiền công mới.

Cũng không biết qua bao lâu, khi tỉnh lại tôi đã thấy mình nằm ở trên giường, xoay người nhìn quanh thì thấy Hàn Thư đang nằm bên cạnh, ôm tôi thật chặt.

Vì sao từ lúc đó đến ngày khai giảng hôm này đã lâu rồi mà tôi vẫn còn mệt như vậy chứ? Tôi cho rằng sau khi đáp ứng theo đúng yêu cầu làm trên sân thượng của hắn xong, hắn sẽ tiết chế bớt, nào ngờ trước ngày khai giảng, hắn nói muốn chúc mừng khai giảng, lại quần quít lấy tôi làm cả ngày. Sáng sớm hôm nay, mặt mày tôi mệt mỏi lê lét chuẩn bị đến trường, ngược lại Hàn Thư đầy phần chân cũng chuẩn bị ra khỏi nhà.

Tôi cuối cùng mới biết dù mình đủ thông minh để nhìn thấu ý nghĩ của hắn, nhưng vẫn luôn bị vây hãm trong kế hoạch của hắn. Tuy vậy, tôi phát hiện mình lại rất vui vẻ chịu đựng cái tính và thiếu tiết chế đó.

Chuyện này... đương nhiên là tôi không muốn nói cho hắn biết chút nào.

10. Chương 10

Chương 10: Hàn Thư ghen!

Hôm nay khai giảng, tôi gặp một người mà từ đó đến giờ tôi chưa bao giờ nghĩ sẽ gặp lại.

“Doãn Huyền?” Lúc tôi đang đứng ở cửa chờ Hàn Thư, chợt thấy một thanh niên cao gầy nhả nhận đi về hướng tôi.

“Hả?”. Tôi kinh ngạc nhìn người trước mặt sau đó kêu to: “Trần Gia Nghiệp?!”

Trần Gia Nghiệp chính là đối tượng mà tôi thầm mến hồi học cao trung. Năm đó sau khi tìm Hàn Thư hỏi chuyện tình cảm, lại bị hắn cướp mất nụ hôn đầu, hình ảnh về Trần Gia Nghiệp đã dần dần không còn xuất hiện trong đầu tôi nữa. Nhưng hôm nay gặp lại, tôi chợt có cảm giác như con nai đi loạn

“Sao cậu lại ở đây?” Tôi hiếu kì hỏi hắn

“À, Năm trước mình thi không đậu nên phải thi lại. Năm nay thi đậu vào trường này, không ngờ lại gặp cậu ở đây, thật sự là rất có duyên”. Hắn trả lời, khí chất vẫn nho nhã như trước.

Tôi nhìn cậu ta, cách ăn mặc vẫn như trước đây, rất chỉnh tề. So với Hàn Thư thì... Tôi nhớ sáng nay lúc ra khỏi nhà, hắn mặc một cái quần dài, tùy tiện mặc cái áo thể thao, đầu tóc hơi rối... vừa nghĩ đã cảm thấy buồn cười.

“Sao vậy?” Trần Gia Nghiệp hiếu kì nhìn tôi.

“À, không có gì! Gặp lại người quen thật tốt!”. Tôi vui vẻ nhìn hắn.

“Mình có thể mời cậu cùng đi ăn món Trung không?”. Cậu ta tiến tới gần tôi, trên cơ thể thoang thoảng hương xà phòng dễ ngủ. Lúc trước thầm mến hắn, vì hắn không giống với những nam sinh khác toàn thân hôi rình, càng không phải loại nam sinh thô lỗ nhằm chán.

“À... mình đang đợi bạn”. Nhớ đến lúc sáng Hàn Thư khẳng khái đòi tôi chờ hắn về cùng, nếu như tôi không đợi, hắn nhất định sẽ náo loạn đến cùng...

Tôi không khỏi đem Trần Gia Nghiệp và Hàn Thư lên bàn cân so sánh một chút. Hai người họ thuộc hai dạng người hoàn toàn trái ngược. Hàn Thư dù kém tôi một tuổi nhưng hắn rất thông minh, lợi dụng ưu thế này mà tùy hứng đùa giỡn tôi. Còn Trần Gia Nghiệp học chung với tôi vài năm, tôi lại thầm mến mộ sự hào hoa phong nhã của hắn.

Nghĩ lại, tại sao mình với Hàn Thư lại quen nhau?! Tôi biết rõ mình yêu mến Hàn Thư. Chẳng qua nghĩ lại, nếu như lúc trước tôi kết giao với Trần Gia Nghiệp, vậy liệu bây giờ có ở cùng với Hàn Thư không?

Dù sao mọi chuyện đã đến nước này, có nghĩ nữa cũng nghĩ không ra nguyên nhân đâu!!

“Đợi bạn trai sao?!” hần cười cười hỏi.

“Ừm...” Tôi gật đầu, tự nhiên thấy hơi chột dạ.

“Aiz, vậy là chậm một bước rồi!” hần bất đắc dĩ gỡ gỡ mái tóc.

“Hả?”

“Quen bao lâu rồi?”

“Quen từ năm nhất”

“Sớm biết vậy mình đã không thi lại”. Đột nhiên hần nhìn tôi chăm chăm

“Hả?”

“Kỳ thật từ lúc học cao trung mình đã thích cậu. Chỉ là cậu không có vẻ gì là thích mình. Mỗi lần nhìn thấy mình cậu đều trốn, cho nên mình không dám bày tỏ với cậu...”

“Hả?”. Bây giờ tôi chỉ có thể liên tục ‘hả’ mà thôi. Lúc trước tôi vốn sợ hần sẽ biết tôi nhìn lén hần nên mới trốn. Bất quá tự nhiên hần xuất hiện lại nói những lời này khiến tôi có chút không biết làm sao, cũng cảm thấy hơi hơi hưng phấn.

“Em đang nói chuyện với ai vậy?”. Giọng nói lạnh lạnh của Hàn Thư vang lên từ sau lưng, lập tức tôi thấy eo mình bị tay anh ôm lấy.

“không phải a!” Tôi xấu hổ trừng mắt nhìn hần.

“Tôi là bạn học cũ của Doãn Huyền”. Trần Gia Nghiệp lịch sự đưa tay tự giới thiệu

“Tôi là bạn trai cô ấy” Hàn Thư hoàn toàn không có ý định bắt tay chào hỏi, liền xoay người lôi tôi rời đi.

“Anh ấy không có ý gì đâu! Hôm nào gặp lại sau nhé!”. Tôi nhìn Trần Gia Nghiệp xấu hổ thu tay về, đành vội vàng nói lời xin lỗi rồi theo Hàn Thư về nhà.

“Anh thật là! Như vậy rất bất lịch sự!” sau khi về đến nhà tôi bực bội nhìn hần lên án.

“Phải! Phải! Còn em thì sao?! Làm gì lại cười cười nói nói với hần!”

“Anh đâu thể cấm cản em qua lại với bạn bè chứ! Chẳng lẽ quen anh rồi em không được phép có bạn là nam sao?” So với Trần Gia Nghiệp lịch thiệp, Hàn Thư quả thật có hơi bất lịch sự.

“Anh không có ý đó.”

“Chứ ý anh là gì?! Anh thật sự quái lạ đó, em cũng nói với cậu ta là em có bạn trai rồi mà!!”

“thật không?”

“Mặc kệ anh tin hay không.”

“Chỉ là anh hơi ghen một chút, chứ không có ý gì khác”. Hàn thư đột nhiên ôm lấy tôi, dựa vào ngực tôi nhỏ giọng nói.

“Sao hôm nay anh kì quái như vậy chứ?! Trước kia em cùng bạn bè nói chuyện anh cũng đâu tức giận như vậy.

Tôi nhìn người đang ra vẻ đáng thương dụi dụi trong ngực mình, nhất thời cơn giận không thể bộc phát.

“Tại anh có thấy qua hình của hần khi xem nhật ký của em” hần nói xong, tiếp tục buồn bực vùi đầu vào ngực tôi.

“Cái đó...”

“Anh biết là em từng thích hần.”

“Phải! Em từng thích hần, nhưng hiện tại người em thích là anh”. Hàn Thư này ghen cứ như con nít, nhưng tự nhiên lúc này, tôi lại cảm thấy hần có chút đáng yêu.

hần nghe tôi nói xong, lại bắt đầu không an phận, ở trước ngực tôi cắn cắn xương quai xanh, tay luôn vào áo gỡ nút áo ngực tôi, đột nhiên ngẩng đầu nói: “không được chỉ thích anh, anh muốn em chỉ yêu anh.”

Vừa nói hần vừa ôm tôi đến sô pha, bắt đầu màn thoát y cho tôi.

“không được làm ở phòng khách!” Tôi bắt đầu dè dặt nhìn hần. Cái tên háo sắc này luôn không thích làm trong phòng ngủ, chỉ cần không phải phòng ngủ, chỗ nào hần cũng thích.

“Phòng khách. Sân thượng. Phòng bếp. Em tự chọn đi”. hần cười gian xảo dụ dỗ tôi

“Thôi phòng khách đi.”

Hần cười cười kéo áo lót tôi ra, không ngừng dùng đầu lưỡi treu đùa nhũ hoa, mãi đến khi nó dựng thẳng lên cứng ngắc hần mới thỏa mãn, rồi mới dần dần di chuyển môi mình lên phía cổ của tôi.

“A... anh nhẹ một chút!” Đột nhiên tôi thấy cổ mình đau nhói.

“Từ nay về sau đừng mặc quần Jeans nữa, khó cởi quá!”. hần dùng sức kéo quần Jeans của tôi xuống, miệng lầu bầu...

“Anh đừng nhỏ mọn thế chứ!” Tôi nhìn hần nhăn nhó kéo quần từ eo xuống chân, buồn cười treu đùa hần.

Sau khi cởi bỏ quần lót của tôi, hần vòng hai chân tôi qua eo rồi mới cởi quần áo của mình, để lộ cơ bắp rắn chắc. Tuy không phải lần đầu, nhưng tư thế như vậy khiến tôi cảm thấy xấu hổ, hạ thân của tôi đối diện với ‘thằng bé’ của hần, hần còn mặc quần, còn tôi đã không còn mảnh vải che thân. Sau đó hần lại nhìn chăm chăm vào ‘cô bé’ của tôi bằng ánh mắt chứa đầy dục vọng, khiến tôi càng thêm hưng phấn.

“Anh còn chưa làm gì đã ướt rồi sao?!” hần càng mở rộng hai chân tôi ra, cười cười treu chọc.

“Anh là đồ đáng ghét!” Tôi dùng tay che mặt vì xấu hổ

“Em nói đáng ghét có nghĩa là không muốn làm rồi!” Vừa nói hần vừa nhồm người dậy đứng lên.

“Trịnh Hàn Thư!!!” Tôi nằm trên sa lon, hai chân còn mở rộng trừng mắt nhìn hần. thật hay giả vậy?!! Gọi lên dục vọng của tôi sau đó lại không làm, hèn gì hần không cởi quần lót của mình.

“Muốn sao?” hần nhếch miệng cười hỏi

“Hừ!! không thèm! không muốn!” Tôi vừa mới bị hần hôn đến mềm nhũn, chỉ có thể vô lực nằm yên không nhúc nhích.

“thật sự không cần sao?” hần đột nhiên đè lên tôi, sau đó dùng lực hôn tôi, ngón tay hư hỏng sờ nhẹ vào âm hạch tôi, chậm rãi vuốt ve.

“A...” Tôi ôm cổ hần, bị hần đụng chạm gần như sắp cao trào.

“Càng ngày càng ướt nha, sao hôm nay em nhạy cảm như vậy? hần đột nhiên rút ngón tay ra, quơ quơ đầu ngón tay sáng bóng trước mặt tôi.

“Hôm nay anh rất phiền đó nha...”

“Sao?” hần bỗng dừng kéo hai tay tôi đang quần lấy cổ hần ra, đứng lên nhìn tôi.

“Trịnh Hàn Thư!!!” rõ ràng là hần cố ý!!

“Em không muốn sao?” hần cười cười, nhìn gương mặt dần đỏ ửng của tôi.

Tuy tôi bực bội nhưng hạ thân không ngừng chảy ra mật dịch, dục vọng đã bị gọi lên hết, nơi vừa bị hần quấy phá cảm thấy trống rỗng, khao khát. Là hần cố ý!!!

“Em muốn...” Tôi vừa giận vừa thẹn che mặt trả lời.

“Vậy tự làm cho anh xem” hấn cười đắc ý.

“Hàn Thư!!” Tôi tức giận

“Em có muốn không?”

“Em không biết!!” Chuyện nam nữ này là tôi được một tay hấn dạy dỗ, lúc ân ái cũng luôn do hấn chủ động, làm sao tôi biết chứ.

“Dùng tay em tự vuốt ve mình đi, làm giống như anh làm vậy đó”. hấn kéo ghế ra ngồi xuống, ung dung nhìn tôi chờ đợi.

“Như vậy rất mất mặt”. Hơn nữa nhìn cái mặt hấn như đang chuẩn bị xem kịch vui... thật đáng ghét!

“không chịu sao?! Vậy sau này anh chỉ làm một nửa!” hấn lại càng đắc ý nhìn tôi cười.

“Được rồi!!” Tôi bất đắc dĩ đáp ứng..

Vì vậy tôi dùng tay mình tự khuấy động âm hạch, nhẹ nhàng cao thấp ma sát nó, từ từ gọi lên dục vọng. Tay trái tôi ôm lấy ngực mình. Tiếp đó tôi cảm thấy hoa huyết của mình ngày càng ứa, liền dùng ngón tay chen vào trong cửa huyết luật động, hai chân đang dang rộng cũng theo đó mà run rẩy, âm dịch theo động tác của tay càng chảy ra nhiều hơn.

“A... ư.. ưm...” Chịu không nổi kích thích do chính mình đem đến, tôi bật lên tiếng rên rỉ.

Dần cảm thấy mình sắp cao trào, tôi càng thêm thả lỏng, quên mất có người đang nhìn mình với đôi mắt nóng rực.

Ngay lúc tôi sắp lên đỉnh, Hàn Thư bước tới chen vào chỗ hai chân tôi, kéo hai chân tôi quăn lấy eo hấn, trực tiếp đi vào.

“Hàn Thư!!” Tôi la lên một tiếng.

“Nhìn em hấp dẫn như vậy làm sao anh có thể nhịn được!!” hấn nói vội sau đó liền bắt đầu động tác ra vào.

“Anh là đồ xấu xa!!” Tôi dùng sức đánh vào vai hấn.

hấn cười đắc ý, sau đó động tác ra vào càng nhanh hơn, làm cho tôi không thể nói gì thêm, chỉ có thể ôm lấy vai hấn, lắc mình theo động tác đong đưa của hấn.

“Ưm...” hấn kêu khê trong cổ họng.

Tôi thích nghe ‘tiếng kêu’ của hấn, tuy nhiên âm thanh của hấn thường bị tiếng kêu của tôi át mất. Chợt tôi nhớ ra một chuyện, sau đó vội nói: “Chờ chút... chậm một chút... anh... anh chưa có mang...”

Giọng tôi đứt quãng, kinh ngạc vì hấn quên mang bao.

hấn hoàn toàn không để ý đến tôi, càng thêm đẩy mạnh vào hoa tâm, tôi cũng không thể kháng cự hấn, nâng mông nghênh hợp với hấn, sau một hồi lâu cảm nhận được tinh dịch của hấn phun trào trong cơ thể tôi.

“Anh...” cao trào qua đi, tôi vẫn không thể nói nổi...

“Anh biết anh không có mang” hấn nhìn tôi cười cười như không có gì, sau đó dựa vào người tôi, cũng không rút phân thân mình ra ngoài.

“sẽ mang thai đó!” Tôi kinh ngạc nhìn vẻ mặt vô tư của hấn.

“Hôm nay là kỳ an toàn của em mà!”

“Hả? Sao anh biết?” Tôi quên mất điều này, cái tên chết tiệt, hại tôi hoảng sợ.

“hấn dựa ngực tôi nghỉ ngơi một hồi lâu mới rút phân thân hấn ra khỏi người tôi. Sau đó dùng khăn giấy lau lau dịch ái và tinh dịch giữa hai chân tôi, nhàn nhạt nói: “Anh bảo vệ, chăm sóc em như vậy, sẽ không làm xằng làm bậy khiến em mang thai ngoài ý muốn!”

Tôi cảm động nhìn hấn, nhưng câu tiếp theo của hấn làm tôi muốn đập hấn một trận.

“Huống hồ, thời điểm tốt đẹp như vậy đương nhiên là phải nhớ rồi! Cảm giác không mang bao cao su rất tuyệt!” hần cười cười có vẻ rất thỏa mãn.

“Trịnh Hàn Thư!!!”

“Anh yêu em!” hần đột nhiên nhìn tôi chăm chăm

“Em cũng vậy” Tôi then thùng ngồi dậy nhìn hần.

“đã yêu anh như vậy, hay làm thêm lần nữa nhé!” hần ôm lấy tôi vội vàng chạy đến phòng tắm.

“Trịnh Hàn Thư!!” Tôi vừa bực mình, vừa buồn cười gọi lớn tên hần... con sói háo sắc này!!

Đêm nay, chúng tôi lại một đêm không ngủ.

11. Chương 11

Chương 11: Tình huống khó xử

“Trịnh Hàn Thư!!!” Tôi hét lên rõ to trong lúc đang mặc quần áo vào.

“Sao vậy? Có chuyện gì à?” Hàn Thư vào phòng, nụ cười trên mặt hần thực đáng ghét, hần nhìn tôi rất vui vẻ.

“Anh... Như thế này thì làm sao em đi gặp người khác đây!!” Tôi chỉ vào bốn, năm dấu hôn ở trên cổ mình hỏi hần.

“Vậy còn chưa đủ đâu.” hần nói xong lại ôm lấy cổ tôi hôn xuống, tôi bực tức dùng sức đánh vào đầu để hần tỉnh ra.

“Ngu ngốc!”

Nếu như thời tiết không mát mẻ, thì tôi thật xấu hổ đến mức muốn chết đi cho rồi. Vì vậy, tôi cầm lấy khăn quàng quần quanh cổ mới có thể miễn cưỡng che lấp mấy vết hôn đó đi.

“Lạnh như vậy hả?” Lúc ra khỏi nhà, Hàn Thư còn cố ý hỏi tôi.

“Hừ!” Tôi không thèm để ý tới hần, cước bộ nhanh hơn.

Thấy tôi không thèm để ý, hần đành phải bước nhanh để đuổi kịp tốc độ của tôi, nín nọt đủ điều, sau đó còn nói nhỏ vào tai tôi: “Lần sau anh sẽ lưu lại vết hôn ở nơi nào không thấy là được!”

“Đáng ghét!” Tôi cười cười, ôm cánh tay hần cùng nhau đi tới trường.

Nếu có cái gì gọi là trùng hợp, thì hần chính là việc này đây.

“Đây là thông tin về học đệ của cậu.” Lớp trưởng đưa cho tôi tờ giấy có ghi địa chỉ và số điện thoại.

Tôi kinh ngạc nhìn vào tờ giấy có ghi chữ: “Trần Gia Nghiệp.”

Giữa trưa, Hàn Thư bị bạn học kéo tới đội bóng để xem mọi người luyện tập. Tôi tìm Trần Gia Nghiệp ăn cơm:

“thật khéo nhỉ.”

“Chúng ta xem như cũng có duyên.” hần cười.

“Ừ.”

“Bạn trai cậu đâu?”

“À! Anh ấy đi xem đội bóng luyện tập rồi, trước kia cậu ấy cũng có tham gia vào đội bóng, tôi nghĩ chắc hẳn chuyện này anh ấy cũng định gia nhập đội.” Tôi mỉm cười trả lời.

“Cậu ta tính tình không tốt hả? Nếu không thì sao ngày hôm qua lại hung dữ như vậy chứ?” hấn dường như tò mò nguyên nhân vì sao Hàn Thư lại cư xử thế. Kỳ thật với tính cách của Hàn Thư, nếu như nói hấn là đứa trẻ ngoan được dạy bảo tốt, thì hấn sẽ chẳng mấy người tin. Hơn nữa, lúc nào điệu bộ của hấn cũng là một dạng bất cần, chẳng trách Trần Gia Nghiệp lại nghĩ vậy.

“Hôm qua tâm trạng cậu ấy không được tốt.” Tôi xấu hổ giải thích giùm Hàn Thư.

“Tình cảm của cậu với cậu ta có tốt không?”

“Cũng tốt.” Tôi cười trả lời.

“Cậu ta cùng lớp với cậu sao?”

“Anh ấy nhỏ hơn chúng ta một tuổi, học cùng ngành với tớ.”

“Cậu ta nhìn vậy mà lại nhỏ tuổi hơn sao? Vậy hai người về sau mà ở chung một chỗ, không phải cậu ta sẽ ngày càng có giá ư?” Trần Gia Nghiệp kinh ngạc nói.

“Ừ.” Tôi lại xấu hổ mà cười trừ, không biết Trần Gia Nghiệp nghĩ như thế nào, có hay không nghĩ rằng tôi đi quyến rũ Hàn Thư nhỉ? Tôi tiện tay kéo kéo khăn quàng cổ, có chút xấu hổ khi thấy Trần Gia Nghiệp đang cười khúc khích.

“Hai người...?” Trần Gia Nghiệp nhìn vào cổ của tôi đột nhiên ngẩn người.

Tôi đột nhiên nhớ tới mấy dấu hôn trên cổ, lại kéo khăn quàng cổ, thật xui xẻo mà!

“Hai người tình cảm thật tốt, đáng lẽ tớ nên sớm nói là tớ thích cậu.” hấn cúi đầu nói, tôi cũng không thấy được nét mặt của hấn thế nào.

“Kỳ thật thì tớ cũng từng yêu mến cậu, nhưng hiện tại anh ấy mới là người mà tớ yêu.” Tôi sợ hấn buồn, nên nói vậy. Đây cũng là nguyên nhân vì sao tôi hẹn hấn, tranh thủ thời gian mà giải quyết chuyện này, cũng làm cho Hàn Thư sau này không phải ghen tuông như vậy nữa.

“không phải là đang an ủi tớ đó chứ?” hấn đột nhiên ngẩng đầu mỉm cười.

“không phải vậy! Chỉ là khi đó tớ không có gan tỏ tình với cậu mà thôi.” Cái này gọi là không có duyên phận đây mà!

“Ừm. Chúc hai người hạnh phúc.” hấn nhìn tôi chăm chú nói.

“Vậy sau này không cần phải xấu hổ nữa nhé! Dù sao cậu cũng là đàn em của tớ, tớ sẽ xem cậu như bạn tốt.” Tôi rất lo lắng vì chuyện này mà đánh mất tình bạn với Trần Gia Nghiệp.

“không thành vấn đề.”

“Vậy là tốt rồi.”

“Lúc trưa em đi ăn cơm với ai vậy?” Hàn Thư đang xem ti vi thì đột nhiên hỏi tôi.

“Ừm, nhưng mà anh không được tức giận đó.” Tôi cúi đầu nói.

“Khó có thể đảm bảo được.” hấn nghe tôi nói vậy, liền tắt ti vi rồi ngồi xuống bên cạnh tôi.

“Là Trần Gia Nghiệp, vì cậu ấy là học đệ của em mà.” Tôi ấp úng nói, cũng đoán được Hàn Thư sẽ tức giận.

“Trùng hợp vậy sao?” Hàn Thư nở nụ cười.

“Em cũng đâu có muốn cậu ấy trở thành học đệ của em đâu, hơn nữa em cũng không ngờ cậu ấy và em học chung ngành.”

“Anh biết rõ là em không biết.” hấn ôm ta, cười nói. Sau đó lại hỏi: “Thế cậu ta có nói cho em biết lí do vì sao lại thi lại không?”

“Cậu ấy bảo năm đó thi không tốt.”

“À?” Hàn Thư nhú mồm, rồi nói với tôi một cách thận trọng: “Em tạm thời đừng có tiếp xúc nhiều với anh ta, tốt nhất là đừng tiếp xúc gì cả.”

“Cái này thì em không đáp ứng anh được, anh không được ăn dấm lung tung như vậy.” Tôi rất kiên trì nhìn hấn nói.

“Anh biết em sẽ không đáp ứng, nhưng mà anh lo lắng cho em đó.” hấn đột nhiên hôn tôi rồi nói.

“Em nói muốn cùng cậu ấy làm bạn, nếu bây giờ tự nhiên lại giữ khoảng cách với cậu ấy thì càng kỳ quái.” hấn là sợ tôi vì không đề phòng Trần Gia Nghiệp mà xảy ra chuyện, chỉ là tôi cảm thấy Trần Gia Nghiệp là người tốt.

“Đồng ý với anh, cẩn thận một chút, không được đi ra ngoài một mình với cậu ta.” hấn nhìn tôi lo lắng nói, sau đó lại hôn tiếp tục hôn tôi.

“Được rồi! Em sẽ không cùng cậu ấy ra ngoài một mình đâu!” Tôi cười, hôn đáp trả lại.

không nghĩ tới chỉ mới qua hai ngày sau khi Hàn Thư lên tiếng cảnh cáo, tôi lại chính thức làm sai lời của mình.

“Doãn Huyền.” Tôi nghe điện thoại, là cuộc gọi từ Trần Gia Nghiệp.

“Có chuyện gì vậy?”

“Việc đó... Tổ hiện đang cùng bạn gái đi ăn ở ngoài, nhưng lại quên đem theo ví tiền, liệu tổ có thể mượn tiền của cậu được hay không?” Giọng hấn nghe ra có phần bất đắc dĩ.

đi cùng bạn gái sao? Cũng nhanh thật đó. Mới cách đây không lâu còn nói thích tôi mà.

“Vậy bạn gái cậu cũng không đem theo tiền sao?”

“cô ấy có việc nên đi trước rồi. thật sự là không cố ý đâu!”

“Được rồi, vậy chờ tổ một chút, cậu đang ở đâu.” Nghĩ một hồi, tôi cũng quyết định đi giúp hấn lần này.

“thật xin lỗi, đã muộn như vậy còn gọi cậu ra ngoài thế này.” hấn áy náy nhìn tôi.

“không có chuyện gì! Tổ cũng không có ngủ sớm!” Tôi cười trả lời hấn.

“Việc vừa nãy thật ngại quá.” hấn cười cười, gió đêm thổi qua người hấn mang đến mùi hương nhàn nhạt, tôi mới phát hiện ra đây từng là mùi thơm làm tôi mê muội một thời, hiện tại cũng chỉ cảm thấy vô cùng bình thường.

Tôi thật sự không thích hấn.

“Kết giao bạn gái? Cũng nhanh thật đó.”

“Ừ, bởi vì người trong lòng tôi đã có bạn trai rồi.” hấn nhìn tôi chăm chú nói.

“À? Việc học gần đây của cậu không gặp vấn đề gì cả chứ?” Tôi tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, sau đó lại tiếp tục đi.

“không có.”

Đột nhiên, điện thoại của tôi vang lên, “Em mau về cho anh! đã muộn như vậy mà không ở nhà, em làm anh lo lắng chết đi được!” Vừa nghe điện thoại là giọng hét của Hàn Thư ở đầu bên kia truyền đến.

“Được rồi.”

“Người nhà gọi cậu về hả?”

“Ừm.” Tôi vốn định nói với hấn đó là Hàn Thư, nhưng quan hệ giữa tôi và Hàn Thư rất khó nói rõ, sẽ chỉ khiến Trần Gia Nghiệp nghĩ rằng tôi là nữ sinh dễ dãi, có thể tùy tiện ở chung với người khác. Nghĩ vậy, tôi thấy tốt nhất vẫn là nên lưu lại ẩn tượng tốt thì hơn.

“Về về cẩn thận nhé.” hấn đưa tôi về đến cửa, sau đó mỉm cười vẫy tay tạm biệt.

“Gặp lại sau.”

Vừa về tới nhà, Hàn Thư ngồi ở phòng khác trông mắt nhìn tôi một cách hung dữ, trên người mồ hôi còn chưa có khô.

“Vừa rồi đi đâu?”

“Lúc này Trần Gia Nghiệp quên đem theo ví tiền, em đi giúp cậu ấy trả tiền.” Tôi thành thực nói với Hàn Thư.

“hắn không mang ví thì mắc mớ gì tới em hả? Em có biết anh lo lắng nhiều thế nào không?” hắn tức giận nói.

“thật xin lỗi! Nhưng mà cậu ấy ăn cơm ở gần đây! Nên em mới nghĩ đi chút sẽ quay lại liền, cũng không thể không giúp người ta được.” Tôi thấy trên người Hàn Thư vẫn mặc đồ của đội bóng, chưa kịp thay ra, trở về nhà liền chạy đi tìm tôi.

“Hừ! Chính em mấy hôm trước đã đáp ứng anh, mà hiện tại lại quên toàn bộ rồi.”

“Em xin lỗi mà!” Tôi đi về phía hắn, cởi bộ đồ ẩm ướt đầy mùi mồ hôi, sau đó đẩy hắn về phía phòng tắm, nói: “Nhanh tắm rửa đi! Bằng không lại cảm lạnh bây giờ.”

nói xong liền đi nhanh về phía phòng tắm, sau đó liền muốn chạy trốn trở về phòng.

“Xin lỗi là xong hả?” hắn tức giận giữ chặt tôi, kéo tôi cùng vào phòng tắm.

“Em xin lỗi! Nhưng nếu như hôm nay em không giúp cậu ta thì cũng không được mà!” Tôi hai tay đặt chống đỡ trên lồng ngực phập phồng của hắn, hoàn toàn cảm nhận được hắn tức giận thế nào.

hắn ôm tôi vào bồn tắm lớn, cùng đứng song song với hắn dưới vòi hoa sen, tùy ý để nước ấm dội xuống cả hai người chúng tôi.

“Là tại em không nhớ kỹ lời của anh.” hắn tức giận nhìn tôi, sau đó liền cởi áo sơ mi của tôi, dùng sức mà cắn hờn ở trên cổ tôi.

“Đừng như vậy! Nếu là anh thì anh cũng giúp cậu ta thôi mà!” Tôi chỉ muốn nói rõ đúng sai trong chuyện này với hắn.

“Em có phải đã quá tin tưởng tên kia rồi không? Em cùng hắn đã lâu không gặp mặt! Hắn thật sự đáng để em tín nhiệm như vậy sao? Lời nói của anh không lọt tai em sao?” hắn thoát nhìn thật sự rất tức giận, tôi chỉ tùy ý để hắn cởi toàn bộ quần áo, cùng hắn nhìn nhau.

“Em biết rõ là anh lo lắng, nhưng mà em thấy mình cũng đâu có làm sai.” Hàn Thư có phải chuyện bé xé to không? Đặc biệt là từ sau khi có sự xuất hiện của Trần Gia Nghiệp.

“Dùng lời nói em không nhớ được, vậy thì chỉ còn cách làm thân thể em nhớ kỹ mà thôi.” Hàn Thư đột nhiên dùng sức đẩy tôi hướng vách tường rồi nâng mông tôi lên, sau đó từ phía sau lưng tiến vào, bởi vì không có chút phòng bị nào, cũng chưa kịp ướt át, vì vậy khiến tôi cảm thấy rất đau.

“Hàn Thư! Anh làm em đau.” Tôi giãy dụa muốn đẩy hắn ra, lại bị hắn ghì chặt ở trên tường.

hắn không để ý tới kháng cự của tôi, ra vào hoa huyệt của tôi đầy tức giận, nắm thật chặt eo mông của tôi, dùng sức mà đút vào. Tôi chống hai tay vô lực dựa vào tường, hoàn toàn không cảm thụ được khoái cảm ân ái.

Sau đó, hắn xuất tinh.

Khi hắn rời khỏi thân thể của tôi, hắn chỉ lau khô thân thể rồi bước ra khỏi bồn tắm lớn, để tôi vô lực ngồi phịch bên trong. Tôi tức giận không muốn rơi nước mắt, vì hành vi của Hàn Thư khiến tôi có cảm giác mình bị vũ nhục, vì cái gì mà chuyện này lại làm hắn tức tối như vậy chứ? Tôi cũng có quyền kết giao bạn bè, vì cái gì hắn luôn muốn kiểm soát tôi?

Nếu như hắn không xin lỗi, thì tôi nhất định sẽ không bỏ qua chuyện này.

Tôi ngồi ở trong bồn tắm, tùy ý để nước ấm xối vào người, không có ý định đi ra ngoài đối mặt với Hàn Thư.

Qua thật lâu Hàn Thư mới cầm khăn tắm đi tới, sắc mặt trầm xuống nhìn tôi, ôm tôi từ trong bồn tắm đi ra. Tôi vốn định giãy dụa, nhưng lại khẽ dựa vào ngực Hàn Thư, nước mắt không nhịn được liền rơi xuống.

“Thực xin lỗi...” hắn ôm tôi đến giường của mình, sau đó từ từ xem xét khắp người tôi.

Tôi quay đầu không để ý đến hắn, vẫn một mực rót nước mắt.

“Thôi nào!” hắn hôn theo từng giọt rơi xuống, mang theo sự dịu dàng mà hồi nãy không hề có.

“Anh hồi nãy rất quá đáng.” một hồi lâu tôi mới quay lại nhìn hắn.

“Anh biết hồi nãy anh thực sự quá đáng! Chỉ là anh thật sự rất lo lắng.”

“Nhưng mà...” Tôi định tiếp tục giải thích, nhưng hắn lại không cho tôi cơ hội nói chuyện, chậm rãi hôn môi tôi.

“Vừa rồi có phải rất đau hay không?” hắn ôm tôi, sau đó nằm xuống bên cạnh.

“Đau chết đi được.”

“Thực xin lỗi... Thực sự xin lỗi...” hắn thì thào, sau đó cọ sát mặt vào tai tôi.

“Tốt hơn rồi!” Tôi lau nước mắt, rồi mỉm cười nhìn hắn. Mỗi lần chứng kiến bộ dạng vô tội của hắn, tôi thật sự không có biện pháp để giận tiếp.

“Anh yêu em.” Sau khi nói xong, hắn kéo chăn rồi ôm tôi thật chặt.

Tôi nằm trong lồng ngực của hắn chỉ muốn nói là hắn đối với chuyện của Trần Gia Nghiệp quá mức để ý, từ nay về sau tôi sẽ cách xa Trần Gia nghiệp một chút, cho đến khi Hàn Thư có thể làm quen việc này mới thôi.

Nghe thấy hơi thở của Hàn Thư, tôi đột nhiên dâng lên một cảm giác hạnh phúc khó tả.

12. Chương 12

Chương 12: Nguy cơ qua đi

“Doãn Huyền?” Đột nhiên ở bên ngoài phòng học vang lên tiếng của Trần Gia Nghiệp.

“Hà? Cậu làm sao lại đến đây?” Tôi hiếu kỳ nhìn Trần Gia Nghiệp, không nghĩ hắn lại tới tận phòng học tìm tôi, lại nghĩ tới bởi vì Trần Gia Nghiệp mà khiến Hàn Thư hiểu lầm, tôi nghĩ là vẫn nên giữ khoảng cách thì hơn.

“Liệu cậu có thể giúp tớ một việc được không? Bộ dạng của hắn thoát nhìn cũng rất thành khẩn.

“Là việc gì?”

“Sắp tới là sinh nhật bạn gái của tớ, tớ định tặng cô ấy cái gì đó, liệu cậu có thể thay tớ chọn quà cho cô ấy không?”

“Là vậy sao... Hình như không tiện lắm đâu. Quà tặng cho bạn gái thì phải chính mình chọn mới tốt.” Bởi vì ‘sự dạy bảo ân cần’ của Hàn Thư, mà vô hình chung tôi muốn giữ khoảng cách với Trần Gia Nghiệp, mặc dù đối với Trần Gia Nghiệp như vậy thực không công bằng. Nhưng mà Trần Gia Nghiệp cũng thật kỳ lạ, những việc này sao lại tìm nữ sinh khác giúp được nhỉ?

“không có cách nào sao? Vậy cũng đành chịu thôi.”

Cậu ấy nhìn tôi cười cười sau đó nói: “Là tại tớ lỗ mãng rồi, chuyện như vậy cũng không phải việc gì lớn. Hơn nữa bạn trai của cậu sẽ hiểu lầm. Tớ không nghĩ nhiều như vậy, bởi vì ở Đài Bắc tớ chỉ có một người bạn là cậu. Bạn trong lớp tớ không quen thân lắm nên mới đến làm phiền cậu. Nếu như gây ra phiền phức cho cậu thì cho tớ xin lỗi.”

Nhìn bộ dáng quần bách, bối rối của hắn, cuối cùng tôi cảm thấy việc này cũng không có gì lớn lao. Trần Gia Nghiệp nhã nhặn lịch sự đến nhờ vả tôi, chắc hẳn cậu ta rất coi trọng bạn gái mình.

Tôi cười nói: “Nếu vậy thì để chiều đi, bởi vì tôi còn phải về nhà cơm nấu cơm.”

Hàn Thư tập bóng xong chắc là khoảng 7h giờ, nếu như tôi về trước 6 giờ 30 thì chắc là kịp.

“Cảm ơn cậu, mỗi lần thế này đều nhờ cậu. Hôm nào nhất định tớ sẽ mời cậu ăn cơm.” Trần Gia Nghiệp vui vẻ nhìn tôi nói sau đó rời khỏi phòng học.

Y Tĩnh đứng cạnh tôi này giờ nói “Nè, Doãn Huyền! Đó có phải là bạn trai kém cậu một tuổi không?”

Các bạn tôi chỉ biết là tôi có một bạn trai nhỏ tuổi hơn, ngoại trừ Vĩ San ra những người khác đều chưa từng gặp Hàn Thư.

một phần bởi vì Hàn Thư cảm thấy gặp mặt bạn học của tôi không được tự nhiên, mặt khác là tôi cảm thấy phải giải thích mối quan hệ của chúng tôi rồi thêm việc chúng tôi đang ở chung thật là không dễ dàng. Cho nên đến bây giờ gặp qua Hàn Thư chỉ có duy nhất một người đó là cô bạn thân Vĩ San.

“Người kia là bạn học thời cao trung của tớ, năm nay cậu ấy mới thi đậu vào trường chúng ta.”

“Rất đẹp trai nha! Giới thiệu cho tớ biết với.” Đột nhiên Vĩ San nói.

“Cậu ấy có bạn gái rồi.”

Vĩ San hiếu kỳ hỏi tôi: “Cậu ta tìm cậu làm gì vậy?”

“Cậu ấy nói muốn mua quà cho bạn gái, nhờ tớ chọn giúp.”

Vĩ San gật đầu, sau đó đột nhiên nói: “Nếu như cậu ta và bạn gái chia tay thì nhớ nói cho tớ biết nhé!” .

“Haha! Ham hố quá!”

Sau giờ học tôi nhận được điện thoại của Hàn Thư: “Alo, có chuyện gì vậy anh?”

Tôi nhận điện thoại có hơi chột dạ, nói cho anh ấy biết chắc không tốt lắm, có lẽ anh ấy sẽ tức giận.

“Khi nào thì em về nhà?”

“Hôm nay em cùng với Vĩ San đi chơi khoảng hơn 5 giờ sẽ về. Hôm nay anh không tập bóng sao?”

Tôi đành phải nói dối vì nếu biết chuyện Hàn Thư nhất định sẽ rất tức giận.

“Vậy em nhớ cẩn thận nhé! Anh yêu em!” Anh vui vẻ hét lớn trong điện thoại, sau đó tôi nghe được từ chỗ anh truyền đến một tràng tiếng ồn reo chọc.

thật là...

Tôi cầm chìa khóa mà Trần Gia Nghiệp đưa cho tôi lúc sáng, sau đó đến nơi ở của cậu ta dùng chìa khóa mở cửa phòng.

“Chà, chỗ ở tốt như vậy sao!!” Căn phòng này so với chỗ ở của tôi và Hàn Thư không kém chút nào! Trần Gia Nghiệp không hổ danh là cậu ấm nhà giàu.

“Cậu đến rồi sao?” Trần Gia Nghiệp đột nhiên xuất hiện phía sau làm tôi giật mình. Hai người ở trong không gian riêng tư như thế này làm cho tôi cảm thấy không được tự nhiên.

Tôi cười cười sau đó đi ra phía cửa, “Cậu không có tiết sao? Vậy thì đi thôi!”

“Chờ chút, để tớ uống chút nước đã. Cậu có muốn uống nước không?” Trần Gia Nghiệp giữ tôi lại sau đó vươn tay đóng cửa.

“A, không cần đâu!” Tự nhiên tôi cảm thấy sự việc bắt đầu hơi kỳ lạ.

“Ừ” hắn gật đầu sau đó đến tủ lạnh lấy nước uống.

“đi thôi” Cậu ta cầm bình nước bước ra khỏi phòng bẽ mặt nhìn tôi cười cười dửng dưng nói.

Tôi thở dài một hơi hướng ra cửa, đi một nửa thì bị bế ngang lên.

Tôi hoảng sợ lớn tiếng: “Á, Trần Gia Nghiệp cậu định làm gì?” hần cười cười từ chối cho ý kiến, trên người hần vẫn là mùi hương dễ ngửi như ngày nào.

“Cậu nhẹ quá.”

“Làm ơn thả tôi xuống đi.” Tôi nhìn nụ cười của hần đột nhiên có cảm giác lạnh lạnh.

“không muốn thả.” hần mỉm cười sau đó uống một hộp nước trong bình rồi đẩy hết chất lỏng đó vào miệng tôi, thuận tiện hôn tôi.

“không được làm vậy!!” Tôi né tránh nụ hôn của Trần Gia Nghiệp, sau đó giãy dụa muốn rời khỏi vòng tay hần. Nhưng mà thoát nhìn cậu ta gầy yếu như vậy, ngược lại sức lực rất mạnh, ôm chặt tôi đi tới phòng ngủ.

Ngẩng đầu lên, nhìn thấy nụ cười quỷ dị của hần, tôi chợt cảm thấy sợ hãi.

Tôi bị đem vào phòng, hần dùng thắt lưng trói tay tôi vào đầu giường, hai mắt tôi cũng bị bịt kín.

“Trần Gia Nghiệp! Cậu không phải loại người như vậy!” Tôi liều mạng hét lên, đáng lẽ ra tôi phải nghe lời Hàn Thư

“Ừm...” hần hôn lên môi tôi.

“Trần Gia Nghiệp, cậu đừng làm vậy, mau thả tôi ra!!”

“Doãn Huyền, cậu đã thay đổi rất nhiều.” hần ngồi cạnh tôi, vừa cười vừa nói sau đó cất bỏ quần áo tôi.

“Trần Gia Nghiệp, cậu có biết cậu đang làm gì hay không?” Vậy ra việc hần có bạn gái là gạt tôi. Nhưng tôi lại ngu ngơ để hần lừa gạt.

“Lúc trước nhìn cậu rất đơn thuần, không ngờ sau khi lên đại học lại trở nên lẳng lơ như vậy.” hần không để ý đến lời tôi nói, tự biên tự diễn, sau đó cất bỏ áo ngực của tôi.

Tôi cảm nhận được sự rờ chạm của hần, hần hôn lên xương quai xanh của tôi, hôn lên ngực tôi.

“Thả tôi ra!!” Tôi cắn chặt môi, suýt nữa thì khóc òa lên, tôi không ngờ có một ngày mình bị người quen cưỡng bức. hiện giờ tôi chỉ hy vọng Hàn Thư biết tôi đã nói dối, chạy đến đây tìm tôi.

Trần Gia Nghiệp nhẹ nhàng cắn môi tôi, sau đó hỏi: “Tên nhóc đó đối xử với cậu thế nào? Ngày đó nhìn thấy trên cổ cậu có dấu hôn tớ đã biết, cậu thích cùng đàn ông ân ái!

hần cười cợt kéo váy tôi xuống, giọng nói nghe muốn ói!

“Cậu không được làm vậy, cậu nhất định sẽ hối hận!” Tôi mất hết sức lực ráng nói với hần. Hình như nước lúc này hần cho tôi uống có vấn đề, tôi cố gắng lắm mới có thể miễn cưỡng chống đối hần.

“Cậu đã thích ân ái đến vậy, tớ và cậu cùng làm.”

Cảm giác được hần cởi quần lót tôi xuống, tôi như đánh mất hết hy vọng, đành cố nén nước mắt tùy ý để hần dang hai chân tôi ra, sau đó dùng ngón tay kích thích âm hạch tôi, đút vào trong hoa huyệt tôi.

“Tôi xin cậu, đừng như vậy có được không?”

Trước kia tôi từng nghĩ, có lẽ mình có thể cùng người khác ngoài Hàn Thư phát sinh quan hệ. Nhưng giờ tôi mới phát hiện, tôi không có cách nào chịu đựng được sự đụng chạm của người đàn ông nào khác.

“Có phản ứng thì kêu lên đi” hần đắc ý cười, dùng miệng hôn lên hoa huyệt của tôi.

“Hu hu... không được như vậy...” Rốt cuộc tôi cũng khóc òa lên.

Hình tượng về một Trần Gia Nghiệp năm xưa trong lòng tôi nay đã hoàn toàn sụp đổ. Tôi chỉ cảm thấy buồn nôn khi hần đụng chạm. Nhưng mà tôi không thể chống cự lại sự xâm nhập của hần. Chỉ có thể vô lực siết chặt tay.

Tiếng chuông cửa vang lên, bên ngoài nghe có tiếng người la to: “Trần Gia Nghiệp tiên sinh, mở cửa!!”

“Đáng chết!!” hấn gầm nhẹ một tiếng, sau đó tôi cảm giác được hấn rời khỏi giường.

Giờ phút này tôi thực sự ảo não, có liều mạng giấy dựa cũng vô dụng. Tôi không khỏi tự hỏi nếu như mình thật sự bị cưỡng bức, liệu Hàn Thư có chia tay với tôi hay không?! Nếu chia tay, tôi cũng không hề oán trách, ai bảo anh ấy nói tôi lại không nghe.

Nhưng mà sự thật tôi không cần nghĩ nhiều như thế.

Qua một hồi lâu, tôi nghe thấy tiếng cửa đóng lại.

Lòng của tôi thầm run rẩy.

“Trần Gia Nghiệp, tôi xin cậu, thả tôi ra.”

hấn không nói lời nào, tôi cảm nhận được hấn lại leo lên giường, dùng sức mở lớn hai chân tôi ra, ngón tay đi vào hoa huyệt càn quấy trong đó. Sau đó lại hôn lên ngực tôi.

“không được như vậy!”

hấn hôn trượt từ rốn xuống âm hạch, mặc dù đang bị ép buộc, nhưng tôi vẫn ướm át, tôi nghe thấy âm thanh cười đắc ý của hấn, thật cảm thấy tức điên.

Sau đó tôi nghe thấy tiếng quần áo sột soạt và cảm nhận cái giường đang chấn động.

hấn lại cởi quần áo sao?

Tôi cắn chặt môi không dám lên tiếng, thầm mong thời khắc này mau qua chút.

Chân của tôi càng bị hấn mở lớn hơn, sau đó hấn nâng eo tôi lên, dùng sức tiến thẳng vào âm huyệt. Tôi thống khổ kêu to.

“Trần Gia Nghiệp! Sao cậu có thể như vậy!!” Tôi vừa khóc nức vừa lên án hấn, hấn đã phản bội sự tín nhiệm của tôi.

Nhưng hấn không để ý đến tôi, chỉ dùng sức đút vào trong, thấp giọng gầm nhẹ trong cổ họng. Tôi khổ sở lay động theo hấn, hoàn toàn không còn khả năng phản kháng.

Hơn 10 phút sau tôi cảm giác được hấn đẩy mạnh một cái, xuất ra trong cơ thể tôi. Sau đó rút ra khỏi người tôi.

Tôi nằm co quắp trên giường, mắt mắt không nhìn thấy gì, chỉ cảm thấy mình đã trở nên ô uế. Ân ái vừa rồi tôi hoàn toàn không nhận được chút yêu thương gì, chỉ là phát tiết dục vọng của hấn mà thôi.

Tôi đúng là ngu ngốc! Cứ nghĩ Hàn Thư đổ kị Trần Gia Nghiệp, không nghĩ tới hấn thật sự có ý đồ với tôi. Hơn nữa tôi còn bị Trần Gia Nghiệp cưỡng bức thể này, về sau tôi còn mặt mũi nào cùng với Hàn Thư...

không biết qua bao lâu, vải băng trên mắt tôi được tháo xuống.

“Hàn Thư?” Tôi kinh ngạc nhìn người trước mặt.

Hàn Thư không nói gì, anh dịu dàng cởi dây thắt lưng trên tay tôi. Hai tay tôi bởi vì giấy dựa quá mạnh mà nổi lên những lằn đỏ. Anh không nói lời nào, chỉ nhìn chăm chăm vào vết thương trên tay tôi, sau đó tỉnh tế hôn...

“Em... em bị cưỡng bức!! Hàn Thư, em rất sợ, em xin lỗi!!” Tôi dùng sức ôm lấy anh, như thể sợ anh thật sự sẽ biến mất.

“Tên khốn nạn!! hấn dám dùng dây thắt lưng trói em!! Hàn Thư nhìn chăm chăm vào dây thắt lưng, lớn tiếng gào lên.

Tôi nhin không khóc, nghe thấy giọng anh giờ này là một cảm giác kỳ diệu.

Anh ôm lấy tôi đặt trên đùi, sau đó khẽ nói: “Đừng sợ, người lúc này cùng em chính là anh.”

“Hả?”

“hắn vừa mới mở cửa anh đã đánh cho hắn ngã xỉu, sau đó kêu bạn bè tắm quất cho hắn 1 trận.” Anh cười cười dùng sức ôm tôi. “Nhưng mà em thật sự dọa chết anh! Nếu như không phải anh đột nhiên muốn tìm em, gọi em không được lại gọi cho Vĩ San, thì anh đâu biết được em đang đi với tên xấu xa này, còn xem chút nữa bị hắn cưỡng bức!”

“thật xin lỗi, em đã không nghe lời anh.” Tôi cúi đầu dựa vào người anh, nhỏ giọng xin lỗi.

“không có việc gì là tốt rồi. Vừa rồi anh chỉ muốn cảnh cáo em một chút, không ngờ em lại khóc thảm thiết như vậy, làm anh đau lòng chết đi được! Còn hại anh không kịp chú ý hắn dùng dây lưng trói em, anh chỉ dám dùng khăn lụa vậy mà.... tên khốn kiếp!!!” Anh tức giận nói.

Sau đó anh nhìn quần áo trên mặt đất, rồi cởi áo khoác ra mặc cho tôi.

Tôi miễn cưỡng đứng lên, mặc váy vào, vội vàng kéo Hàn Thư rời đi.

“Anh thật sự không chịu nổi việc em cùng người khác ân ái! Sớm biết thế anh đã đánh cho hắn vài quyền.” Anh ôm tôi, vừa đi vừa phàn nàn.

Chuyện lúc này vẫn còn làm tôi hoảng sợ, nhưng nhìn bộ dạng của Hàn Thư tôi chợt cảm thấy buồn cười.

“cô gái ngốc này, từ nay về sau không được cùng gã đàn ông nào khác đi lung tung biết chưa. Em cho rằng nhiều người thích em như vậy, họ sẽ kiên nhẫn quen em vài tháng rồi mới ăn em sao?!” Anh gõ lên trán tôi.

“Dạ.” Tôi gật đầu, lau lau nước mắt.

“Được rồi! Anh không nói ra cho em biết, là anh không tốt.” Anh cười cười, lôi tôi ngồi lên xe máy của anh.

“Hàn Thư, cảm ơn anh!” Sau khi về đến nhà, tôi nghiêm túc nói lời cảm ơn với anh.

“Ngốc! Cảm ơn gì chứ, với bạn trai chỉ được nói yêu, không được nói cảm ơn.” Anh nhìn tôi cười gian: “Em mặc đồ của anh nhìn rất gợi cảm! Bữa nào mặc đồ của anh cùng làm được không?”

“không thèm nói với anh nữa” Tôi cười cười đi vào phòng tắm, lúc này tôi mới thật sự thả lỏng một chút.

Về sau đám bạn YTinh của tôi ai nấy đều tán dương sự dũng cảm của Hàn Thư. Vĩ San nói hàn thư rất khấn trương chạy khắp mọi nơi chạy khắp mọi nơi hỏi thăm địa chỉ nhà của Trần Gia Nghiệp sau đó một xe chạy ngược chạy xuôi tìm tôi.

Hàn Thư sau này nói với tôi, anh có quen một người bạn của Trần Gia Nghiệp.

hắn thi lại vì có dính đến một vụ án cưỡng bức một học muội, kết quả là làm cô ấy mang thai, gia đình cô gái muốn ra tòa tố cáo hắn nhưng ba của Trần Gia Nghiệp dùng tiền ém nhemvụ này xuống.Trần Gia Nghiệp vì vậy mới phải ra nước ngoài một năm sau đó năm nay trở về thi lại. Vì thế anh lo lắng Trần Gia Nghiệp sẽ gây bất lợi cho tôi.

Trải qua vụ việc này Trần Gia Nghiệp tự mình xin nghỉ học. Tôi cũng không biết hắn đã đi đâu, đương nhiên cũng sẽ không liên lạc với hắn.

Vĩ San nghiêm mặt nói: “Quả nhiên là không thể trông mặt bắt hình dong.”

Sau đó tôi phát hiện tôi ngày càng yêu mến Hàn Thư.

hiện tại tôi chưa có ý định nói với anh điều này, nhưng có thể sau này tôi sẽ nói.

Có lẽ là phải rất lâu về sau...

13. Chương 13

Chương 13: Nhà có con mèo nhỏ

Sau trải nghiệm khủng khiếp kia, tôi thật sự sợ hãi khi phải ngủ một mình (mặc dù tôi hiếm khi ngủ một mình), nên từ ngày đó về sau Hàn Thư mỗi ngày đều ôm tôi ngủ.

Gần đến thi cuối kỳ, Hàn Thư nói với tôi: “Anh với em lần này so điểm thi học kì. Nếu điểm anh cao hơn anh muốn em một ngày!”

“Em không thêm!” Tôi không thêm để ý tới anh.

Hàn Thư giả trò leo lên người tôi làm nũng, một người đàn ông mà cũng không nhẽo như vậy thật sự rất buồn cười. Nhưng rồi cuối cùng Hàn Thư cũng đã lợi dụng rất tốt ‘sự vô tội’ của anh.

“Haiz! Em lại như vậy nữa rồi?! “

“không chơi với anh nữa. Em đi nghe điện thoại.”

Chuông điện thoại cứ khoảng hơn 10h là reo. Đúng là trường bố hai nhà rất ăn ý nhưng Hàn Thư lại rất không thích. Bởi vì anh luôn cảm thấy sau 10h là thời gian chúng tôi gần gũi nhau nhất.

“Vâng?”

“Tiểu Huyền đó à, là mẹ đây!”

Giọng của mẹ tôi vang vang, cũng nghe thấy tiếng của mẹ Hàn Thư dội đến. Gần đây bọn họ biết cách dùng máy bàn gọi cùng một cuộc thoại, từ đó nghe điện thoại của họ dường như là một chuyện rất mệt nhọc.

Còn về phần tại sao khi tôi vào năm ba bọn họ đều mỗi ngày gọi điện thoại là vì...

Nguyên nhân là do đột trước cả hai chúng tôi cùng về nhà...

“Trời ạ! Tiểu Huyền! Sao con ốm nhanh như vậy?” Ba tôi đau lòng la lên.

“Phải đó! Sao con không tự chăm sóc bản thân thật tốt vậy? Càng lúc càng ốm đi, lần này về phải ăn nhiều một chút! không người khác lại nói bác không chiều cổ cháu!” Mẹ Hàn Thư nói theo.

“Chắc là ‘yêu’ quá nên ốm đó!” Hàn Thư nghe thế liền lên tiếng, sau đó bị tôi ột đập.

Sau đó hai bà mẹ của hai gia đình cứ 10h là sẽ gọi tới nhắc chúng tôi ăn khuya.

Tôi nói điện thoại với mẹ của mình.

“Mẹ à, không cần cứ mỗi ngày đều gọi nhắc thế đâu. Tụi con mỗi ngày đều rất nghe lời ăn thêm cơm.”

Ba của Hàn Thư chen vào:

“Tụi con cái gì, thằng đó nó chết đói hay không cũng mặc kệ. Quan trọng là con không được ốm đi như vậy, ăn nhiều hơn một chút, ăn luôn phần của nó đi.”

Nhân lúc tôi đang ứng phó với 4 vị đại nhân hai nhà, Hàn Thư đột ngột đi về phía tôi, ôm lấy tôi ngồi lên đùi anh, sau đó bắt đầu luồn tay vào quần lót tôi...

“Anh làm gì vậy?!” Tôi giãy giụa khỏi ngực anh, tất nhiên là vô ích...

“Làm gì là sao?” Mẹ tôi nghe tiếng tôi la lên, lo lắng hỏi

“không có gì ạ! không có gì đâu mẹ!”

không lẽ giờ tôi lại nói rằng: Mẹ Hàn Thư à, con của bác đang quyến rũ con nè!!

Tôi nghe âm thanh của ba tôi rục rịch ở đầu dây bên kia. Ba mẹ tôi hẳn là muốn cùng con gái buồn chuyện tán dóc đây mà.

“Vậy dạo gần đây con thế nào?”

“A...”

Hàn Thư xấu xa chính thức tấn công! Ngón tay của anh đùa giỡn với âm hạch mẫn cảm của tôi, làm cho tôi kêu ra tiếng.

“Con cảm thấy không khỏe sao?” Mẹ tôi lo lắng hỏi.

“Dạ không..... không có..... ạ.....”

Hàn Thư hoàn toàn không để ý, tiếp tục gia tăng tốc độ, lực độ chà xát, càn quấy trong khe huyết. Tôi rất cục cựa cũng không chịu được khoái cảm anh mang đến, lên tiếng dọa anh.

“Đừng phá nữa!”

Và tất nhiên, tên háo sắc này chịu nghe tôi mới là chuyện lạ.

“Con sao vậy? Có sao không?” Lần này người hỏi là mẹ của Hàn Thư.

“Gần đây tụi con có nuôi con mèo, chắc là nó động dục, mỗi ngày đều bám theo con.”

Tôi bắt lấy tay anh, sau khi nói xong còn thuận tiện liếc anh một cái.

“Là mèo đực hả? Vậy đem nó đi thiến đi sẽ tốt hơn.” Mẹ Hàn Thư đề nghị

Tôi mỉm cười, cười lớn: “Được đó ạ. Ý kiến này rất hay đấy bác.”

Hàn Thư cười tà mị nhìn tôi. Anh kéo khóa quần xuống, lôi ‘thằng em’ của mình ra, nhanh tay tuột quần lót tôi xuống rồi chen vào trong cơ thể tôi.

“Ừm... ừ...” Tôi vội che ống nói lại, sau đó vô lực thở gấp kêu trong cổ họng.

Điện thoại bên kia chỉ còn tiếng ba mẹ tôi và ba mẹ Hàn Thư hưng phấn thảo luận chuyện thiến mèo, thiến gà, cũng không biết vì cái gì mà họ lại muốn nói chuyện này qua điện thoại nữa

Qua hơn 10phút, Hàn Thư rút cục xuất ra, các vị đại nhân cũng vừa vắn chấm dứt cuộc bàn luận.

Tôi mềm nhũn cả người, ngồi trên ghế salon hỏi: “Bác gái, bác có muốn nói chuyện với Hàn Thư không?”

“Được, vậy phiền con kêu con trai bác nghe điện thoại đi.”

Tôi xoay người quăng điện thoại cho con sói háo sắc đang tháo bao cao su ra.

Bởi vì tôi vừa bị hại xong, cho nên sau khi nghỉ ngơi lấy lại sức, tôi quần lấy Hàn Thư đang nói chuyện điện thoại kia, sau đó kéo khóa quần anh xuống, lôi ‘thằng em’ của anh ra.

Hàn Thư mỉm cười nhìn tôi, hẳn anh cũng biết tôi định làm gì.

Tôi vịn ‘thằng bé’ đã xui lơ của anh, sau đó dùng đầu lưỡi liếm láp cái đầu rùa, đó vốn là nơi mẫn cảm của anh. Rút cục anh cũng không chịu thấp giọng rên rỉ: “A! Con mèo này!”

Nghe anh nói thế tôi càng ngậm chặt lấy anh, sau đó liếm láp lên xuống.

“Ừm... a...”

Anh vừa nhăn nhó vừa nói chuyện điện thoại, vừa nói chuyện với mẹ, vừa gằm trong cổ họng, cảm giác này thật là phấn khích, vì thế tôi càng đẩy nhanh tốc độ.

một lát sau, anh đột nhiên run lên, đẩy tôi ra rồi bắn hết lên ngực tôi, có vài giọt còn bay lên bàn.

“Mẹ à, con và Huyền phải làm báo cáo, hôm nay nói chuyện đến đây thôi!”

Anh vừa nói xong liền anh chóng cúp máy, sau đó lập tức ôm tôi vào phòng. Anh vừa cười cười nhìn tôi, vừa cởi bỏ quần áo trên người: “Em khiêu khích anh, em phải chịu trách nhiệm đập lửa.”

“không có, em chỉ ăn miếng trả miếng với anh thôi!” Tôi bĩu môi, thế nhưng cũng thuận theo anh cởi sạch sẽ.

Chắc có lẽ hôm nay cảm giác kia thật sự đặc biệt kích thích cho nên dục vọng tôi cũng dâng trào. Mới đó mà tôi đã nhanh ướt như trước, mà Hàn Thư cũng nhanh chóng cứng rắn, không nói nhiều lời, anh nhanh chóng đè lên người tôi, động thân một cái tiến vào sâu trong cơ thể tôi.

“A!”

Chúng tôi làm mãi cho đến khi cả hai đều mệt mỏi, tôi dựa vào cánh tay anh sau đó hỏi: “Lúc anh nói có con mèo thì mẹ anh nói gì?”

“Thế lúc em nói nuôi mèo thì mẹ nói thế nào?” Anh hỏi ngược lại tôi.

“Mẹ nói em thiến con mèo được là anh đi!! Haha!” Tôi cười to, lại bị anh hôn một cái bịt miệng lại.

“Mẹ nói với anh rằng có lẽ con mèo chúng ta nuôi là mèo lưỡng tính!” Anh nhìn tôi cười.

“Haha! Mẹ anh thật sự rất vui tính!”

“Nếu thích mẹ anh như vậy, từ nay về sau trực tiếp đến nhà anh ở luôn đi!”

Anh nói những lời này có vẻ như đang đùa, nhưng lòng tôi bỗng cảm thấy như con nai đi loạn.

Sau này, tôi có thể gả cho anh hay không?

Tôi liệu có thể chấp nhận người đàn ông khác cùng tôi phát sinh chuyện nam nữ thế này không?

“Sao ngây người ra vậy?” Anh hôn lên trán tôi.

“không có gì.”

Nghĩ kĩ tôi vẫn không có ý định cho anh biết, dù sao chúng tôi vẫn chưa tới lúc phải tính đến chuyện kia.

Đáp án giấu trong tận đáy lòng!

Chắc sau này phải nhớ nói ẹ Hàn Thư biết, con mèo này... không thể thiến được.

14. Chương 14

Chương 14: Tình địch xuất hiện!

Hàn Thư vô cùng kỳ quái.

Đạo này có người hay nhận điện thoại thì tránh sang một bên nghe, sau đó còn nói thì thầm rất nhỏ, thậm chí khi đang ân ái nữa chừng nghe chuông điện thoại reo cũng sẽ đứng dậy nghe điện thoại...

“Nhất định là hần có bồ nhí!” Vĩ San sau khi nghe tôi kể xong phát biểu một câu.

“không thể nào đâu!”

Dù tôi nói như vậy, nhưng trong lòng cực kỳ lo lắng. Sau khi Hàn Thư cúp điện thoại tôi giả bộ hỏi thăm hần:

“Ai gọi vậy?”

“Quản lý của đội bóng.”

“Là con gái sao?”

“nói nhảm!” Anh cười nhìn tôi, sau đó lôi tôi tới phòng.

“cô ấy có xinh đẹp không?” Tôi hiếu kỳ hỏi.

“Em đẹp hơn nhiều!” Anh chân thành hôn lên môi tôi một cái.

“Anh nói vậy là không công bằng!” Tuy rằng tôi cảm thấy vui, nhưng những nghi vấn trong lòng vẫn còn đó, không biết phải hỏi thế nào.

....

Vĩ San nhin không được, lập tức đề nghị:

“Chúng ta đi coi hần tập luyện, tiện thể nhìn xem cô gái kia là ai.”

“Như vậy được không?”

Tôi cảm thấy khó xử. Kỳ thật, tôi cho tới bây giờ, chưa bao giờ tôi đến xem Hàn Thư tập bóng. Dù bạn học và bạn cùng đội của Hàn Thư tôi đều biết nhưng tôi chưa từng xuất hiện trước mặt bọn họ.

Hơn nữa tôi cảm thấy làm như vậy rất không tự nhiên.

Vĩ San xoay người đi ra khỏi phòng, quăng lại một câu: “Cậu cứ như thế, ngày nào đó Hàn Thư chạy mất có nước ngồi khóc! đi hay không tùy cậu!”

“A! Chờ mình!”

Vừa đến sân vận động là thấy một đám người đang luyện tập trong đó, tôi cùng Vĩ San đứng ngay cửa ra vào, có hơi không biết phải làm sao, dáo dác tìm kiếm bóng dáng của Hàn Thư.

Sau đó tôi nhìn thấy anh đứng ngay khung cầu cùng với một nữ sinh cao gầy, tóc dài cười cười nói nói, trên tay còn cầm khăn mặt.

không thể không thừa nhận, cô bé kia thật sự rất xinh đẹp, mái tóc dài đen nhánh, những ngón tay thon nhỏ sơn màu sơn thanh nhã, đứng bên cạnh Hàn Thư tự như một bức tranh xinh đẹp.

Vĩ San nổi giận gõ đầu tôi: “Này! Doãn Huyền! Cậu không thể để người khác cướp đi người bên cạnh mình được!”

Đột nhiên tôi rất muốn trốn: không phải, để hôm khác đi...” Tôi kéo tay Vĩ San định rời đi.

“Huyền! Em tới xem anh luyện tập hả?”

Còn không kịp đi đã bị Hàn Thư nhìn thấy, Hàn Thư nhiệt tình chạy về hướng tôi, nở nụ cười sáng lạng.

“A... Em chỉ muốn nhìn qua thử... giờ phải đi...”

Bởi vì Hàn Thư la to nên cả đám người trong sân vận động đều quay lại nhìn chúng tôi, làm tôi xấu hổ muốn ngất! đang định rút lui, Hàn Thư đột nhiên kéo tôi ngồi xuống một chỗ.

“Vậy chờ anh nhé!” Anh không hề có ý định để tôi cự tuyệt, vừa nói xong anh đã nhanh chân chạy vào sân.

“Vĩ San...”

Tôi nhìn Vĩ San khó xử, nhưng cậu ta lại vui vẻ nhìn chằm chằm bóng dáng của một cầu thủ nào đó.

“Chàng số 7 này không tồi, số 10 trông rất tròn đó, số 13 nhìn cũng ngon lành...”

một lát sau, có một người đến ngồi cạnh tôi: “Chị là bạn gái của Hàn Thư à?” Chính là cô bé quản lý có mái tóc dài đen nhánh.

“Ừ...”

Tôi nhìn cô ấy, trong lòng dậy sóng, không ngừng hò hét ông trời sao quá bất công. cô gái này cao hơn tôi đến 10cm, gương mặt nhỏ nhắn nhìn trẻ hơn tôi rất nhiều, hơn nữa còn thật sự rất xinh đẹp.

“Phải rồi, em quên tự giới thiệu, em là Lam Vũ, sinh viên năm nhất, chị cứ gọi em là Tiểu Vũ như Hàn Thư là được rồi. Tên chị là Doãn Huyền đúng không?”

cô gái này ăn nói khéo léo, hoạt bát năng động. Quả thật không khiến người khác ghét được.

Sau đó xa xa đột nhiên có một tiếng va chạm thật lớn. thì ra là Hàn Thư đụng vào một đồng đội. Anh cười to, leo lên người đồng đội giả bộ đánh người.

“Haha, Hàn Thư thật là ngu ngốc, lần nào cũng đều làm như vậy!” Lam Vũ cười to, đứng lên nói vọng về phía Hàn Thư.

“Ai cần cậu lo! Từ Tiểu Vũ, cậu tránh sang một bên!” Hàn Thư nhăn mặt dọa cô gái sau đó tiếp tục luyện tập.

Lam Vũ ngồi xuống nói bên tai tôi: “Hàn Thư mỗi lần đều như vậy, chỉ là cũng nhờ có cậu ấy mà việc tập bóng cũng trở nên thoải mái hơn. Hẳn bình thường cậu ấy cũng như vậy đúng không? Nhìn cậu ấy già cứ như sinh viên năm hai, năm ba mà cá tính lại nghịch ngợm như vậy. Chị biết không? Bởi cá tính này mà có một đồng sinh viên nữ yêu mến cậu ta lắm đó, nói gì cũng đều không nghe.”

“Chuyện của bạn trai nhà người ta thì liên quan gì đến cô?” Vĩ San cất tiếng, giọng nói có hơi cứng rắn.

Sắc mặt tôi giờ đây rất khó coi, kéo Vĩ San đứng dậy, sau đó quay sang nói với Lam Vũ: “thật ngại quá, bọn chị rất bận phải đi trước, bọn họ tập xong nhờ em chuyển lời nói với Hàn Thư chị đã về rồi. Hẹn gặp lại!”

“Được, em sẽ chuyển lời.”

“Em tính đi đâu?” Vừa tới cửa, Hàn Thư đuổi theo giữ chặt tôi.

“Bọn em còn có việc, em chờ anh về ăn cơm. Còn nữa! Hôm nay anh chơi rất tuyệt.” Tôi cố gắng cười tươi với anh

“Vậy được, hôn anh một cái tạm biệt đi.” Hàn Thư chu miệng lên nói.

“Đừng làm rộn!”

“không hôn thì anh không cho em đi!” Hàn Thư lôi kéo tôi, kiên trì nói.

“Được rồi, được rồi!”

Tôi tranh thủ thời gian chạm nhanh vào môi anh, sau đó xoay người kéo Vĩ San chạy đi.

“Bye bye! Anh yêu em!!” Hàn Thư hét lên vọng về phía tôi và Vĩ San.

“hắn rất hài hước nha! Chỉ là mình ghét con nhỏ kia! Tự cho là hay ho!”

“Nó không có ác ý gì đâu.”

Tuy là tôi nói vậy nhưng trong lòng biết rõ thật ra mình rất dễ ý. Tôi không thích nghe chuyện của Hàn Thư từ miệng của người con gái khác. trên thực tế, Hàn Thư trong mắt bọn họ là một người mà tôi không nhìn thấy, cảm thấy anh ở cùng cô gái đó thật vui vẻ.

Tôi biết rõ mình đang đổ kị. Tôi chưa bao giờ nghĩ mình lại có dục vọng độc chiếm như vậy.

“Mệt mỏi quá...” Hàn Thư về đến nhà liền ôm lấy tôi, hẳn là đã tắm ở trường, trên người còn thoang thoảng mùi xà phòng.

“Ăn cơm thôi.”

“Ừ.”

Đột nhiên di động của anh reo lên.

“Ai vậy? ... Cậu bị ngốc à? Được rồi, được rồi! Mình xuống mở cửa.”

Tôi hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

“Là Tiểu Vũ, hôm nay quên đưa quần áo cầu thủ cho anh, giờ cậu ấy đang ở dưới lầu nhà chúng ta, anh xuống nhận đồ chút.” Anh nói xong lập tức ra khỏi cửa.

Tôi cảm thấy mình vẫn rất đổ kị!!

Vài phút sau, cửa mở ra, tôi vui vẻ nói: “Anh trở lại rồi?”

“Ừ.”

Nhìn thấy Lam Vũ phía sau anh, nụ cười tôi dần biến mất.

“Cậu ấy nói còn chưa ăn cơm, anh nghĩ hay là mời cậu ấy cùng ăn.” Hàn Thư tỉnh bơ nói.

“Oa! thì ra hai người thật sự ở chung nhà nha!”

Lam Vũ vừa cột tóc đuôi ngựa lên, lúc nói chuyện còn ngoe nguẩy đuôi tóc.

Hàn Thư đẩy đầu nàng ngồi xuống: “Cậu ăn cơm đi, nói ít thôi!”

Tôi không biết nên nói gì. Im lặng dùng bữa. Cả một buổi tối tôi rất khách sáo thu xếp mọi thứ, nhưng trong lòng hoàn toàn không vui, nhìn anh và cô gái đó đấu võ mồm tâm trạng tôi cực kỳ xuống dốc. Mãi đến khi cô gái ra về tôi mới trốn vào phòng tắm.

Hàn Thư thấy tôi tắm xong mà thật lâu vẫn không ra khỏi phòng, anh mở cửa phòng tôi ra hỏi: “Em ngủ rồi hả?”

“Ừ.” Tôi ôm chăn buồn bực quảng cho anh một chữ.

“Ngủ chung đi.” Anh chui vào trong chăn, ôm tôi.

Tôi quay đầu đối mặt với Hàn Thư, sau đó cúi đầu nhìn ngực anh nói: “cô bé đó... rất xinh đẹp.”

“Anh cảm thấy em đẹp hơn!” Anh nhìn tôi không rời mắt nói.

“Anh và cô ấy hình như rất thân thiết?” Tôi không dám ngẩng đầu lên nhìn anh, vì sợ gương mặt ghen tuông của tôi sẽ rất xấu xí.

“Tính cách cậu ấy giống như con trai vậy, lại thích bóng rổ, bọn anh thường hay thảo luận về bóng rổ cho nên cũng khá thân.” Anh nói xong đột nhiên có cảm giác tôi không giống bình thường, tranh thủ thời gian lôi kéo tôi nói, “Anh và cậu ấy chỉ là quan hệ bạn bè, không phải là em ghen đó chứ!”

Nhìn mặt anh có vẻ kinh ngạc, anh đoán trúng rồi, tôi khổ sở khóc lớn.

“không được nhìn, bây giờ em rất xấu!”

“Em đừng đa nghi, anh không có thay đổi, em đừng khóc!” Anh hơi bối rối.

“yêu em đi!” Tôi lau lau nước mắt, ôm chặt anh.

“Đồ ngốc!”

Tuy miệng nói vậy, nhưng anh vẫn cởi áo ngủ của tôi, hôn tôi. Đêm nay anh đặc biệt dịu dàng ‘chăm sóc’ môi tôi, mặt tôi. Cởi bỏ toàn bộ chương ngại xong, anh hôn một đường từ cổ xuống, nhẹ nhàng tiến vào trong tôi.

Tôi ôm anh thật chặt, tùy ý để anh ra vào cơ thể mình, cảm thụ cơ thể anh rung động trưởng lớn trong cơ thể mình. Tôi càng nép sát vào anh, đòi hỏi thêm nữa.

Trước khi ngủ, anh ôm tôi thì thầm: “Aiz, lần sau đừng ăn dấm chua bậy bạ như vậy nữa! Tuy nhiên người hiếm khi ghen như em lại ăn dấm, khiến anh cảm thấy rất vui vẻ.”

“Ừm.”

Tôi ôm chặt anh như chiếm hữu anh làm của riêng. Chỉ là không có cách nào xua tan đi những lo lắng trong lòng. Biết đâu một ngày nào đó anh bắt đầu chán ghét loại con gái hay đổ kị ghen ghét?!

Lúc này tôi thật sự xác định mình không muốn mất đi Hàn Thư...

Aiz... thật đau đầu.

15. Chương 15

Chương 15: Dấu hôn

Từ ngày đó trở đi, tôi không có cách nào yên lòng. Bởi vì không biết vì cái gì Lam Vũ gần đây cứ chạy đến nhà tôi, Hàn Thư đối với cô ấy vô cùng chiều chuộng. Tuy anh nói giữa anh và Lam Vũ chỉ là bạn bè đơn thuần

nhưng rõ ràng miệng nói một đằng hành động lại một nẻo. Hơn nữa Lam Vũ lại chạy theo tôi tò mò hỏi chuyện tình cảm của Hàn Thư.

Nếu tôi có thể thẳng mặt nói với cô ta “Liên quan gì tới cái rắm của cô!” giống như Vĩ San thì tốt biết mấy.

Mấy ngày nay, cô ta và đội bóng của Hàn Thư ra ngoài dùng cơm. Tuy là cô ta có mời tôi, nhưng tôi cảm thấy cô ta làm vậy chỉ là vì bắt buộc dĩ không thể không mời.

Đạo này tôi nhất định là rất xấu xí. Vì trong lòng tôi tràn đầy đổ kị.

Tôi đang thất thần, đột nhiên có một bóng người chắn trước mặt.

“Có chuyện gì sao?”

Tôi nhìn nam sinh trước mặt, dáng người thanh tú, nhã nhặn, mặt cười tươi rói làm tôi bất giác cười khách sáo hỏi lại

“không biết tôi có thể kết giao với cậu được không... Tôi thường gặp cậu ở thư viện nên...” Cậu trai trẻ có hơi thẹn thùng.

“Nhưng mà tôi đã có...”

“cô ấy đã có bạn trai rồi. Bạn trai anh tuần đó chính là tôi đây. không biết cậu tìm cô ấy có ý gì?!”

Tôi còn chưa kịp nói hết câu Hàn Thư đã xuất hiện phía sau, ôm lấy tôi ra oai với nam sinh kia.

“Xin lỗi đã quấy rầy!” Nam sinh kia xấu hổ nhanh chóng rời đi.

Hàn Thư chống nạnh nhìn tôi: “Em lại quên mình đã có bạn trai rồi à?!”

“Em đâu biết đang đi đường sẽ có người đến bày tỏ chứ!” Tôi nhìn anh, sự chiếm hữu của anh gần đây ngày càng rõ ràng, hơn nữa bắt đầu không nói đạo lý.

Anh nghiêm túc nói: “Em đã có bạn trai rồi! Tốt nhất nên giữ khoảng cách với những thằng có ý đồ với em.”

“Anh chẳng phải cũng nên thế sao?!” Tôi tức giận cãi lại.

“Đừng nói với anh là em đang ghen đó!”

“Bỏ đi! Mặc kệ anh! “

Chuyện của anh và Lam Vũ dạo này khiến tôi rất khó chịu. Tôi chẳng thèm để ý đến anh đang gọi tôi, cứ thế xoay người bỏ đi.

Anh cũng không có đuổi theo...

Về sau mới biết là do Lam Vũ gọi anh đi tập bóng.

Tôi về nhà, không khí trong nhà u ám.

Lần đầu tiên tôi có suy nghĩ muốn chia tay, giải quyết như vậy thật sự rất nhu nhược, nhưng tôi ghét mình như vậy.

Sau khi cơm nước xong xuôi, anh lại vui vẻ ôm tôi cầu hoan: “Huyền! Hôm nay thật xin lỗi em!”

“Hừ!”

“Hôm nay trong lúc luyện tập anh đã suy nghĩ thật lâu, cuối cùng cũng hiểu ra.”

“Hiểu cái gì?!”

“Hiểu ra tại sao có nhiều người tỏ tình với em như vậy, nhưng lại chẳng có bao nhiêu người bày tỏ với anh.”

“Tại sao?” Chẳng phải Lam Vũ đã nói có rất nhiều nữ sinh thầm mến anh sao?!

“Bởi vì anh luôn biểu hiện rõ anh vô cùng yêu em! Cho nên không ai đến bày tỏ với anh. Còn em không biểu hiện em yêu anh gì cả, nên rất nhiều người không biết em đã có bạn trai.”

“Vậy sao?!” Anh thật biết cách ngụy biện.

Chợt anh kéo cổ áo xuống, rồi nói với tôi, “Cho nên, em hãy dùng sức in vài dấu hôn trên cổ anh để cho người khác biết em yêu anh nhiều bao nhiêu.”

“Anh thật biết đùa á!”

đang tức giận mà bị anh trêu chọc kiểu này... tôi muốn phát hỏa cũng không được.

“đi mà! Bằng không anh làm trước cho em!”

Vừa nói xong là hành động liền, anh ngay lập tức nhào lên người tôi, ôm thật chặt, găm lấy cổ tôi, hai tay không quên làm chuyện quen thuộc kia....

Cởi xong quần lót, tay anh tách hai cánh hoa của tôi ra, dùng ngón tay vuốt ve trêu đùa hoa huyết của tôi...

“không phải... chỉ nói... dấu hôn thôi sao...?” Động tác của ngón tay anh ngày càng nhanh, hại tôi nói không ra hơi...

“Làm sao chỉ in dấu hôn thôi được! Anh là thanh niên trai tráng mà!”

Tay anh cách lớp áo mỏng âu yếm hai con thỏ nhỏ của tôi, rồi đưa cổ mình tới ngay trước miệng tôi.

“Tới lượt em”

“Thôi!” Tôi then thùng đẩy anh ra, anh vẫn tiếp tục ‘quá trình ăn tthịt’ của mình, quần anh cũng đã cởi bỏ.

“Nhanh đi mà...” Anh khẩn cầu.

Tôi đành nghe lời đưa môi đến cổ anh, từ từ cắn vào cổ anh. Động tác chỉ mới làm một nửa, Anh đã nhét phân thân của mình vào người tôi

“Ưm... ưm...”

Tôi vô lực dán môi lên cổ anh, cảm thụ từng đợt khoái cảm anh đem đến.

Anh dùng sức đút vào, tôi không chịu đựng nổi vừa găm cổ anh vừa rên ư ử như con mèo nhỏ. Nhìn bộ dáng yếu ớt của tôi, Hàn Thư càng thêm ra sức bắt nạt, gia tăng lực độ và tốc độ cắm vào trong hoa tâm.

“A...” Anh vừa kêu lên một tiếng vừa bắn ra.

“Em cắn anh đau sao?!” Tôi thở gấp hỏi anh.

“không có! Là anh hưng phấn quá thôi.”

Anh cười cười, rút chính mình ra khỏi tôi, sau đó nhìn cổ mình hớn hỏ nói: “Đây là dấu hôn của em! Haha.”

“Ồng gồc!”

Dẫu trước đó lòng tôi rất hoang mang về chuyện của Anh và Lam Vũ, nhưng giờ phút này tôi chỉ cảm nhận được tình yêu của chúng tôi giành cho nhau.

...

“Cậu thật quá đơn thuần!” Vĩ San sau khi nghe tôi kể, phán một câu xanh rờn “không ít người có thể yêu nhiều người cùng lúc.”

“Vĩ San!!”

Tôi không phản đối được Vĩ San, bèn cùng cậu ấy đi đến sân vận động, chờ Hàn Thư tập xong sẽ cùng anh về.

Tìm không thấy anh đâu, mãi đến khi tôi tìm trong phòng thay đồ mới thấy Hàn Thư và Lam Vũ đứng đối diện nhau trong phòng.

Vĩ San nhanh tay kéo tôi núp sang một bên nhìn lén.

“Ngày hôm qua cảm ơn cậu! “ Hàn Thư mỉm cười với Lam Vũ. Đứng trước mặt cô ta rất tự nhiên cởi áo, để lộ dáng người tôi nhìn đã quen mắt, còn có cả dấu hôn nổi bật trên cổ.

Chỉ là hiện tại tức giận nhiều hơn thẹn thùng, Hàn Thư sao có thể trước mặt đứa con gái khác cởi áo ra như vậy? Chẳng lẽ anh ấy cũng làm chuyện đó với cô gái này như đối với tôi?

“Là học tỷ làm sao??” Lam Vũ chỉ vào dấu hôn trên cổ Hàn Thư cười hỏi.

“Đúng vậy, điều này chứng minh cô ấy rất yêu tôi!”

Lam Vũ nhìn chằm chằm anh một hồi lâu, sau đó hỏi: “Mình làm như vậy với cậu được không?”

“không thể.” Tôi và hàn Thư đồng thanh trả lời.

Nghe thấy giọng của tôi, Hàn Thư quay lại kinh ngạc nhìn ra cửa.

“Sao em lại ở đây?!” Anh bước đến chỗ tôi định ôm lấy tôi, nhưng bị tôi đẩy ra.

Tôi bước đến trước mặt Lam Vũ tức giận nói: “Học muội, Hàn Thư là bạn trai của chị, dù em thích cậu ấy chị cũng không buông tay đâu.”

“Em biết rõ!” Lam Vũ gạt đầu mỉm cười, sau đó ôm chầm lấy tôi, hôn lên môi tôi.

không gian, thời gian bỗng dừng ngừng lại, chẳng biết qua bao lâu, cuối cùng Hàn Thư là người hoàn hồn lại trước tiên.

“Buông bạn gái tôi ra!!” Anh tức giận kéo Lam Vũ ra ôm lấy tôi.

“A?” Tôi xấu hổ nhìn Lam Vũ, cô bé vẫn cười xinh đẹp như cũ.

Lam Vũ cười nhào tới ôm tôi nói: “Em thích con gái! Ngày khai giảng vừa nhìn thấy chị là em đã thích chị rồi! Nhưng sao chị lại kết giao với cái tên ngu ngốc này, làm em tức muốn chết!!”

“Aiz!! Tôi giúp cậu giấu giếm lâu như vậy, trước cậu nói cậu có vấn đề về tình cảm, tôi còn nghĩ cách giúp cậu! Ai dè giúp cậu lâu như vậy, cậu lại thích bạn gái tôi! Đúng là vong ơn phụ nghĩa!!”

Lam Vũ không thèm để ý Hàn Thư oán giận gõ đầu mình, quay sang nói với tôi: “Học tỷ, chị chia tay với cậu ta đi, em sẽ đối xử tốt với chị!”

“Chuyện này...” Tôi xấu hổ nhìn cô bé, nhất thời không biết trả lời sao.

Lam Vũ bắt đắc dĩ cười cười: “Em biết là chuyện này không thể nào! Vừa rồi chị tức giận như vậy, hẳn là rất yêu cậu ấy!”

“Chẳng phải lúc nãy em nói muốn tạo dấu hôn trên người Hàn Thư sao?”

“Lúc nãy thực ra em chỉ muốn hôn chị gián tiếp qua cái dấu này.” Lam Vũ chỉ vào dấu đỏ đỏ trên cổ Hàn Thư. “Nhưng mà vừa rồi mới hôn trực tiếp cho nên không cần nữa!”

Hàn Thư tức giận đá cô ấy một cái.

“Hàn Thư, anh không đc như vậy, cô bé là con gái đó!!”

“Cậu ta mà là con gái gì!! Là nữ hồn tướng thì có!! Anh muốn giải độc.”

nói xong anh hung hăng hôn lên môi tôi, sau đó hất mặt ra oai với Lam Vũ. Tôi đã quen với tính cách trẻ con của anh, đành phải nhìn Lam Vũ cười bất đắc dĩ.

Vĩ San nãy giờ không lên tiếng chợt ôm bụng lăn ra cười to: “Ha ha ha! Doãn Huyền, mình thấy cậu với Lam Vũ quen nhau cũng không đến nỗi đâu!”

“Cậu cũng biến luôn cho tôi!!” Hàn Thư trừng mắt liếc Vĩ San đang ôm bụng không thể ngừng cười.

Tối đó về nhà, Hàn Thư nhìn tôi chăm chú nghiêm túc nói: “Em không được thích Lam Vũ đâu đó. Aiz! Làm sao mà ngay cả con gái cũng thích em vậy!”

Trong lòng, tôi tự cười mình ghen bóng ghen gió, nhưng vẫn nói với anh, “Nhưng em thấy Lam Vũ rất xinh đẹp lại rất dũng cảm!”

“Lam Vũ chết tiệt!!!” Mắc xong một câu, anh ôm tôi đi về phòng.

Sau này mỗi khi rảnh rỗi, Lam Vũ lại đến nhà tôi chơi. Nhưng bây giờ, người lo lắng lại là Hàn Thư chứ không phải tôi.

Tôi thầm nghĩ: thật ra hôn môi với con gái cũng không có khó chịu lắm, nhất là khi đối phương lại là Lam Vũ xinh đẹp, chỉ là tôi lại như cũ quyết định không nói cho Hàn Thư biết.

Đời sinh viên thật đã cho tôi thấy nhiều chuyện lạ.

16. Chương 16

Chương 16: Một ngày loạn xạ bất nháo

Thực ra ba mẹ chúng tôi đối với việc chúng tôi sống chung vô cùng yên tâm. Nhưng họ không hề nghĩ rằng ngay ngày đầu tiên chúng tôi ở cùng một chỗ thì đã ôm nhau ngủ, chứ đừng nói tới việc hơn hai tháng sau chúng tôi bắt đầu nếm trái cấm.

Tôi không biết nên mở miệng nói với ba mẹ như thế nào. Tôi sợ rằng chuyện này sẽ khiến hai nhà có biến, hơn nữa cho tới bây giờ, tôi cũng chưa từng thảo luận qua chuyện này với Hàn Thư, nhưng tôi nghĩ Hàn Thư cũng có cùng suy nghĩ giống vậy! Đây là cửa ải phiền toái lớn nhất trong tình yêu của chúng tôi.

Hôm nay là chủ nhật, đội bóng của Hàn Thư không cần phải luyện tập, cho nên anh đặc biệt vui vẻ. thật ra thì tôi cũng rất vui vì lâu rồi không có cảm giác gần gũi với anh, không ngờ gần nhau lâu ngày cũng tạo thành một loại thói quen?

Hàn Thư dự định cùng tôi xem ‘phim hai người đóng’ rồi sau đó ân ái, bởi vì tôi nói thích phim hoạt hình hơn nên anh đã mượn phim hoạt hình hentai Nhật Bản về xem. Xem TV sau đó lại ân ái, thực sự cũng rất kích thích.

“Hả?! không phải chứ! Cậu có tới tôi cũng không mở cửa đâu, biến đi cho tôi!” Hàn Thư hét to vào điện thoại, cúp ngay sau đó rồi lại ngồi vào bên cạnh ôm tôi.

“Ai vậy? Sao lại tức giận thế?” Tôi buồn cười nhìn bộ dạng tức giận của anh.

Vừa hỏi xong, điện thoại của tôi lại vang lên.

“A lô?”

“Huyền Huyền!! Em thật rất đáng thương đó!” Giọng nói Lam Vũ từ đầu bên kia vang lên.

“Có chuyện gì sao?” Sao cô bé lại có số tôi nhỉ.

“Chị mau cùng cái tên siêu ngu ngốc đó chia tay đi! anh không cho em đến nhà hai người chơi.” cô ấy vừa khóc vừa kể lể.

“thì ra là em vừa ở đây hả?” Tôi cười cười.

Điện thoại lại bị Hàn Thư bắt lấy, “Lam Vũ, cậu nhầm chán thì đi về phòng nghỉ của đội bóng dọn dẹp, còn không thì đi ra sân vận động chơi bóng đi, không có việc gì thì đừng gọi điện cho bạn gái tôi! Gặp lại sau!” Sau khi nói xong, anh tức giận tắt điện thoại.

“Người ta là nữ sinh đó, phải đối xử khách sáo một chút chứ.” Tôi không đồng tình với cách nói chuyện của Hàn Thư, dù sao Lam Vũ cũng là một nữ sinh đáng yêu! Tuy rằng cô ấy yêu thích con gái. Nhưng từ khi tôi biết cô ấy đối với tôi về sau không có uy hiếp gì, tôi đột nhiên còn thấy thích cô ấy. cô gái này rất tốt!

“Anh ghen... Anh ghen... Anh ghen” Hàn Thư ôm tôi từ phía sau nói liên tục, “Anh thấy trước đây cứ lo tập bóng, không có thời gian làm gì hết!”

“Được rồi!” Nhìn bộ dạng đáng yêu của anh, tôi nhất thời cũng không cự tuyệt được.

Anh vừa nghe tôi nói đồng ý, liền vui vẻ mà nhào lên.

“Hàn Thư! nhẹ một chút đi” Anh dùng sức mà lôi kéo quần áo tôi, tôi phải vội vàng ngăn anh lại.

một lát sau, chuông điện thoại di động lại vang lên, Hàn Thư nhìn số gọi tới, liền tắt luôn điện thoại.

“Ai vậy?” Tôi ở dưới người anh hỏi.

“Là Lam Vũ! cô ấy nhất định cố ý.” Anh nói một tiếng, rồi lại vùi đầu tiếp tục hôn tôi.

“thật ra em rất thích thấy bộ dạng anh ghen, rất đáng yêu đó.” Tôi vuốt đầu anh, sau đó hôn trả lại.

“Đồ ngốc!” Anh cởi áo, đem tay vươn vào trong quần lót của ta.

“Ngồi lên.” Anh cởi luôn quần, rồi nói với tôi như vậy.

Tôi ngoan ngoãn ngồi ở trên đùi rồi nhẹ nhàng tựa vào ngực anh, tùy ý để anh vuốt ve, hôn hít, Hàn Thư chậm rãi cởi bỏ quần áo tôi, tay vươn vào trong áo chạm đến ngực tôi, môi khẽ cắn phía sau cổ, tạo cho tôi một luồng sóng khoái cảm.

“Hàn Thư, em muốn.” Tôi xoay người hôn anh.

“Ừ.” Anh cười cười, để tôi nằm trên ghế sa lon, sau đó mang bao cao su vào.

Hàn Thư vui vẻ, lần nữa lại tiến sát tới người tôi, tôi thì vòng tay ôm cổ anh, để anh tựa lên người tôi, như có sự ủng hộ, anh tiến nhập tôi.

“A... Ừm...” Thanh âm của tôi và tiếng phát ra từ TV hòa vào nhau, tạo nên cảm giác cực dâm dăng.

Mỗi lần cùng Hàn Thư ân ái, là như học được từ anh những khoái cảm khác nhau. Tôi cũng không muốn được người nào khác mang đến khoái cảm cho tôi. Chỉ có Hàn Thư mới đem lại cho tôi cảm giác như vậy, có phải anh cũng nghĩ như vậy không nhỉ?

“Nghĩ gì vậy? hiện tại chỉ được nghĩ về anh thôi.” Anh hôn tôi, nói rất phách lối.

Theo động tác luật động của anh, mà tôi chậm rãi đạt đến khoái cảm cùng với cao trào.

“Reng...”

Lần này đến lượt điện thoại trong nhà vang lên.

“Hàn Thư.... Điện thoại..... A..... Ừm.....” Tôi nói một cách khó khăn, vì dường như động tác của Hàn Thư tựa hồ nhanh hơn lúc này.

“không nghe, nhất định là cô nàng Tiểu Vũ kia,” Hàn Thư giữ đầu tôi, chỉ muốn tôi nhìn anh, sau đó tiếp tục ở trên người tôi mà tạo ra một luồng sóng cao trào, thuận tiện nhổ luôn dây điện thoại.

“Em... không được rồi...” Tôi nhìn Hàn Thư nhỏ giọng kêu lên.

Cuối cùng, Hàn Thư cũng phóng ra tinh hoa, rồi dựa vào ngực của tôi.

Anh đứng dậy, lấy bao cao su ra, rồi cầm giấy lau chỗ chúng tôi vừa làm. Lúc này chuông cửa vang lên. Hàn Thư bị chọc giận hét lên: “Nhất định là con nhóc đáng ghét cố ý gián đoạn chúng ta đây mà.”

“Em đi tắm trước, anh trước hết hãy mặc đồ vào đã, rồi đi mở cửa.” Tôi then thùng nói, dù sao để cô ấy chờ ở bên ngoài thật không tốt, tôi cảm thấy dường như ở trong không khí có một mùi dâm mỹ, cứ mỗi lần cùng Hàn Thư ân ái, tôi lại càng cảm thấy mình thật sự càng lúc càng háo sắc.

“Để cô ấy vào nhà thể nào cũng sẽ biết chúng ta vừa mới làm gì” Nghĩ đến cũng thật xấu hổ.

“không cần phải để ý đến cậu ta, chúng ta cùng nhau tắm.” Hàn Thư cả người trần truồng từ phía sau ôm lấy tôi.

“Hừm. Như vậy không tốt đâu!” Tuy tôi nói vậy, nhưng thật ra tôi không hề phản kháng anh.

Tiếng chuông ngoài cửa tiếp tục thúc giục, không biết có chuyện gì quan trọng nữa.

“Này! Thằng nhóc kia! Mở cửa đi!” Ngoài cửa truyền đến giọng nói vang vang của mẹ Hàn Thư.

“Là mẹ của anh đó!” Tôi chần động, liền tranh thủ thời gian cầm lấy quần áo trên mặt đất.

“Đợi con chút! Vừa mới tỉnh ngủ.” Hàn Thư nói to, sau đó cũng gấp gấp mặc quần áo vào rồi tắt TV.

“Tiểu Huyền có nhà không?” Giọng của mẹ tôi vang lên.

Mẹ tôi cũng đến sao? Tôi nhìn phòng khách, đột nhiên có chút lo lắng việc chuyện kia sẽ bị phát hiện.

Hàn Thư thấy cả hai đều đã mặc quần áo chỉnh tề, rồi mới ra mở cửa, đang đứng ở cửa là hai bà mẹ sắc mặt không hề vui vẻ chút nào.

“Mở cửa mà cũng lâu nữa!” Mẹ Hàn Thư không thương tiếc mà gõ vào đầu Hàn Thư, rồi tiếp tục nói: “Điện thoại cũng không gọi được.”

“Mẹ à! Mấy ngày nay chúng con mệt muốn chết luôn, hôm nay mới được nghỉ ngơi, nên mới rút dây điện thoại ra chứ sao.” Hàn Thư nhìn mẹ mình nói.

“Tiểu Huyền, sao mặt con lại đỏ vậy, thân thể không thoải mái sao?” Mẹ nhìn tôi lo lắng hỏi, đặt tay lên gương mặt tôi.

“không có việc gì đâu mẹ.” Tôi thẹn thùng trả lời câu hỏi của mẹ.

Mẹ Hàn Thư nhìn xung quanh, tự nhiên thấy phía dưới mặt bàn phòng khách là bao cao su mà Hàn Thư đã nhét vào. Bà cầm giấy vệ sinh, bọc đồng bao cao su đó lại rồi ném thùng rác, quay đầu trừng Hàn Thư, nói: “Tên nhóc này! Con cùng Tiểu Huyền ở chung một chỗ mà còn xằng bậy! Tiểu Huyền à, Hàn Thư có phải đã đem bạn gái về đây không, thật sự là bị tên nhóc này chọc tức chết mà.”

Tôi xấu hổ nhìn mẹ Hàn Thư, còn mẹ tôi thì lại có bộ dáng như chờ xem cuộc vui.

“Cái đó.....” Tôi không biết là nên hay không nên trực tiếp thừa nhận, bỗng dưng mẹ tôi lại mở TV, có lẽ là bà muốn không khí tốt hơn, nhưng mà điều này lại càng khiến mọi việc trở nên tồi tệ.

trên TV là nhân vật phim hoạt hình đang giao hoan, từng đợt tiếng kêu rên hoan ái vang lên, tôi có thể thấy mặt của mẹ tôi một hồi xanh, lại một hồi trắng.

Hàn Thư vội vàng tắt TV, anh liếc nhìn tôi một cái, rồi cúi đầu nhìn phía hai bà mẹ nói: “Vừa nãy con xem TV được một nửa, sau đó nghĩ cần phát tiết, nên mới sử dụng bao cao su.”

“Tên nhóc này, có con gái trong nhà mà cũng không biết tiết chế.” Mẹ Hàn Thư cười haha, sau đó quay đầu nói với mẹ tôi: “thật ngại quá! Thằng nhóc nhà tôi tính dục như vậy là di truyền từ ba nó!”

Mẹ Hàn Thư nói với giọng điệu mạnh mẽ, ngược lại tôi và Hàn Thư lại thẹn thùng.

“Vậy mời bác và mẹ ngồi để con đi pha trà.” Tôi xấu hổ nói... để hai bà mẹ và Hàn Thư ngồi ở phòng khách

“Hàn Thư này, con mèo hai đứa nuôi đâu rồi?” Mẹ tôi đột nhiên hỏi.

“Con mèo gì ạ?” Hàn Thư hỏi, sau đó mới nhớ tới liền nói: “Tới thời điểm phát dục nên cùng mèo cái nhà bên bỏ trốn rồi.”

Ở trong bếp, tôi thiếu chút nữa là lớn tiếng bật cười.

Sau khi ăn tối xong, tôi và Hàn Thư tiễn hai bà mẹ ra về. một ngày hỗn loạn cuối cùng cũng đã trôi qua.

“Anh nghĩ mẹ em và mẹ anh có cảm thấy điều gì kì quái không?” Tôi lo lắng hỏi Hàn Thư.

“Có phải em không muốn nói ẹ biết quan hệ của chúng ta hay không?” Hàn Thư nhìn tôi hỏi.

“không phải vậy, chỉ là không biết nên nói như thế nào mới ổn, em sợ nếu như nói ra ba mẹ em chán ghét anh thì sao, e rằng họ không thể tiếp nhận được chuyện em cùng người khác có hành vi tình dục trước hôn nhân đâu?” Ba mẹ Hàn Thư thì khỏe rồi, nhưng mà ba mẹ tôi thì lại khá bảo thủ.

“Vậy nên sau này em nhất định gả cho anh rồi.” Hàn Thư hôn lên môi tôi.

“không nhất định phải vậy nha! Nhưng mà lỡ bây giờ chúng ta quen nhau rồi sau này cảm thấy chán thì làm sao?” Tôi lo lắng nhìn anh.

“sẽ không đâu! Anh sẽ không bao giờ chán.” Hàn Thư vui vẻ, lại bắt đầu cởi đồ của tôi.

“Em sợ em sẽ chán...” Tôi nở nụ cười nói.

Hàn Thư không đồng ý liếc nhìn tôi, sau đó đẩy mạnh tôi xuống giường. Rồi chuẩn bị việc kế tiếp để trừng phạt tôi.

“Hàn Thư... Điện thoại em reo.” Tôi đẩy Hàn Thư ra, lo lắng là mẹ của tôi gọi tới, vì vậy liền tranh thủ đi nhận cuộc gọi.

“Alo.”

“Tiểu Huyền Huyền! Chị có muốn đi ăn khuya không?” Lam Vũ ở đầu dây bên kia nói.

“Hả?”

“Em hiện giờ đang ở gần nhà chị đó.” Giọng nói của cô nghe ngây thơ, khiến tôi cũng cảm động mấy phần.

“Được rồi, chị và Hàn Thư sẽ cùng đi đến đó.”

“Cậu ta không đi cùng cũng không sao.” Lam Vũ cười vô cùng vui vẻ.

“Đợi gặp nhau rồi nói tiếp nhé.”

“Yêu chị nhất!” cô bé cười ngọt ngào nói.

“Là ai vậy?” Hàn Thư ở trên giường bất mãn nhìn tôi.

“Là Tiểu Vũ, em nói chúng ta sẽ đi ăn khuya cùng cô ấy.”

“Không đi.” Hàn Thư giận dỗi.

“Nhưng mà, cô ấy rất đáng thương mà! Vậy em đi một mình.”

“Không được! Anh đi cùng em!” Anh vội vàng kéo tôi.

Tôi cười cười, trong lòng vì câu nói ‘sau này anh muốn kết hôn với tôi’ mà cảm thấy rất vui vẻ. Từ nay về sau sẽ ra sao, tôi còn chưa biết. Nhưng hiện tại tôi biết rất rõ rằng tôi cực kỳ, cực kỳ yêu anh.

17. Chương 17

Chương 17: Nguy cơ có thai

Gần đây tôi thường cảm thấy tinh thần không được tốt lắm, ăn uống cũng không ngon miệng. Tôi nghĩ nguyên nhân chủ yếu là do Hàn Thư đòi hỏi nhiều, tôi lại đang gần đến thi cử, cảm giác đặc biệt mệt mỏi, nhất định tối nay phải cự tuyệt Hàn Thư cầu hoan ái.

Hôm nay Vĩ San cùng tôi dùng bữa chiều, chúng tôi có nói đến đề tài này:

– Cậu và hần ta có quan hệ chưa?

Tôi nuốt chút nữa là phun hết trà sữa trong miệng ra. Kỳ thật bình thường tôi sẽ không đem những chuyện này ra để thảo luận. Hôm nay đột nhiên Vĩ San hỏi vấn đề này làm tôi giật cả mình.

Tôi đỏ mặt nhìn Vĩ San:

– Sao đột nhiên lại hỏi vậy?

Chẳng lẽ nhìn tôi rất dễ nhận thấy hay sao? Hay là do Hàn Thư mỗi tuần đều làm nhiều lần cho nên nhìn tôi đặc biệt mệt mỏi, vì vậy mới khiến Vĩ San phát hiện ra ư?

– Hai người ở cùng một chỗ đã lâu như vậy, mình nghĩ chắc chắn phải có quan hệ. Nhìn bộ dạng giấu đầu hở đuôi của cậu rất buồn cười, nhưng mà chuyện mình lo lắng lại là chuyện khác....

– Có rồi... – Tôi thấy thẹn thùng, chuyện này với tôi mà nói rất riêng tư.

Vĩ San nhìn tôi hào hứng dạt dào:

– Cậu ta có ‘khỏe’ hay không?

– Mình không có so sánh.

– Vậy hai người có tránh thai không? – Vĩ San lo lắng hỏi.

– Có, nhưng mà... -Sau đó tôi nhìn quanh, nhỏ giọng nói với Vĩ San -Vào kỳ an toàn thì anh ấy xuất bên trong.

Hiện tại thì bây giờ chu kỳ của tôi Hàn Thư tính còn chính xác hơn cả tôi. Chuyện này không biết có phải là chuyện tốt hay không nữa.

– Kỳ an toàn không nhất định là an toàn, hơn nữa dạo này mình cảm thấy cậu có vẻ mập ra. Vĩ San nghiêm túc nhìn tôi nói.

– Có mập ra sao? – Tôi lo lắng hỏi lại.

– Mình chỉ lo là cậu ngây ngốc đến nỗi mang thai mà cũng không biết. Từ nay về sau cậu sẽ tiếp tục cùng Hàn Thư ở một chỗ sao? Lỡ như cậu ta đi nghĩa vụ quân sự cậu có đợi cậu ta không? Cậu tính sau này sẽ gả cho hắn ư?

Vĩ San liên tiếp đặt ra những vấn đề khiến cho tôi có chút không chống đỡ nổi

– Mình nghĩ Hàn Thư sẽ bảo vệ tốt ình. Anh ấy sẽ không để mình mang thai đâu.

Thật ra tôi muốn sau này mình gả cho anh ấy nhưng mà tôi lại có chút lo lắng không biết tương lai sẽ như thế nào.

Có lẽ vấn đề Vĩ San đặt ra làm cho tôi phải đối mặt với chuyện này sớm hơn so với dự tính.

Trên đường về nhà tôi cứ nghĩ đi nghĩ lại những chuyện này. Anh ấy sẽ nghĩ thế nào nếu như tôi không cẩn thận mang thai. Đột nhiên lúc đó tôi cảm thấy có chút lo lắng, chẳng lẽ có thật sao? Tôi cố nén cảm giác không thoải mái, trong lòng cảm thấy không ổn, hình như kinh nguyệt cũng đến chậm. Tôi lo lắng chuyện mà Vĩ San nói lúc này sẽ trở thành sự thật.

Cách đây 1 tháng sau khi về nhà tôi vào phòng tắm đang tắm nửa chừng thì Hàn Thư mở cửa vào.

– Anh muốn...

– Em đang tắm mà!

Buổi tối trước khi ngủ là giờ anh ấy hay đòi hỏi. Xem ra Hàn Thư nhất định sẽ không bỏ qua cho tôi, nhưng mà tôi lại yêu cái tính này.

– Vậy thì cùng tắm đi.

Anh nhanh chóng cởi hết quần áo sau đó ôm lấy thân thể tôi xoa bóp ngực tôi làm hai đỉnh núi dựng đứng lên.

– Hàn Thư... – Tôi dần bị đốt nóng theo bàn tay của anh, đồng thời cũng cảm thấy quái vật anh đang lớn dần đâm thẳng vào mông của tôi.

Như mọi lần tôi dần dần cảm thấy hưng phấn, hoa huyết cũng đã dần dần ướm át. Hàn Thư cảm giác như nhận được sự ủng hộ, động tác của anh lại càng thêm nhanh.

Anh chỉ mới dùng ngón tay đã khiến tôi đạt đến cao trào, tôi vô lực hồi phục trong lòng ngực rắn của anh thở phì phò.

– Hàn Thư – Tôi nhìn anh, hôn anh rồi đẩy anh ngồi vào trong bồn tắm, sau đó ngồi lên người anh, dùng hoa huyết của mình bao bọc lấy anh.

Tôi nhận ra mình càng ngày càng háo sắc.

– A... Huyền Huyền... – Động tác của Hàn Thư có chút cứng ngắc nhưng vẫn theo tôi mà đóng đưa đưa.

một lát sau anh xuất tinh trong cơ thể tôi. Tôi ngồi trên người anh, thằng bé của anh vẫn tiếp tục lưu lại trong cơ thể tôi, nhưng mà vẻ mặt anh có chút không được tự nhiên.

Tôi nhìn anh:

– Anh làm sao vậy? – Sau đó hôn lên môi anh

– Hôm nay vẫn còn trong kỳ nguy hiểm của em. Anh vốn định mang bao...

Anh cầm lấy bao cao su trong tay, có lẽ anh không không ngờ hôm nay tôi sẽ chủ động.

Tôi hơi lo lắng.

– Có khi nào sẽ mang thai không...

– Hi vọng là không. Huyền, anh muốn em biết cho dù như thế nào anh đều sẽ chịu trách nhiệm, vì vậy nếu có em không được gạt anh.

Tôi nghĩ chắc có lẽ không có mấy người giống như chúng tôi trong kỳ nguy hiểm lại bắn vào trong như thế này....

Nhưng mà tôi có cảm giác là Hàn Thư thực sự rất quan tâm tôi.

Tuy Hàn Thư nói với tôi là nhất định phải nói cho anh ấy biết nhưng chuyện này tôi vẫn chưa xác thực, trước hết không nên để cho anh lo lắng. Kết quả là mấy ngày qua tôi một mình nơm nớp lo sợ....

...

– Ưm... Hàn Thư...

Hàn Thư nâng hai chân tôi lên sau đó tiến vào trong tôi động tác vô cùng dịu dàng.

Anh mỉm cười cúi xuống gần sát tôi tiếp tục đóng đưa:

– Hôm nay em rất gợi cảm.

Mọi giác quan của tôi đều tập trung ở phía dưới tại nơi có rất nhiều khoái cảm...

– Aa.... ưm... Hàn Thư...

Anh vẫn như trước, cứ tới đến là muốn tôi. Nhưng lần này, có vẻ như anh ra vào dịu dàng hơn mọi lần.

Kích tình trôi qua Hàn Thư ôm tôi nhìn tôi nói:

– không phải hôm nay là ngày đèn đỏ của em sao?

– Ừ- Tôi lo lắng nhìn anh.

– Hiếm khi em có trễ nhiều ngày như vậy.

– Có lẽ do dạo này em quá áp lực.

Tôi cười cười ôm lấy anh, vùi đầu tì ngực anh nói.

– Ngủ đi.

Anh đắp chăn cho tôi sau đó nói:

– Nếu như em thật sự mang thai thì phải nói anh biết, đừng tự mình gánh hết.

Tôi suýt chút nữa thì khóc lên, bởi vì anh biết rõ những gì tôi đang suy nghĩ trong lòng. Tôi nhẹ nhàng gạt đầu sau đó ôm chặt anh

Sáng hôm sau tôi nhìn thấy Hàn Thư đi mua bánh bột trứng vị cá mà tôi thích, ăn được một miếng thì tôi nôn ra hết. Sắc mặt Hàn Thư càng thêm thâm trầm nhưng anh không nói gì, chỉ là trên đường đến trường anh ôm bả vai tôi chặt hơn mọi lần.

– Xác định là mang thai sao? – Vĩ San nhìn tôi khóc đến mắt đỏ hoe lo lắng hỏi.

– không xác định nhưng mà mỗi triệu chứng đều giống như đã có. Chẳng phải cậu cũng nói mình mập đó sao.

Vĩ San vỗ vào vai tôi nói:

-Cứ đến bệnh viện kiểm tra trước rồi nói sau. Khi nào thì đi?

– Phải đợi thi xong hết đã – Tôi lau nước mắt nói.

nói không lo lắng là giả, gặp phải chuyện như thế này tôi thật sự rất bối rối.

Tôi nghĩ so với những người khác, tôi may mắn hơn là được Hàn Thư thông cảm và muốn chịu trách nhiệm với tôi. Chỉ là bây giờ tôi lại bắt đầu nghĩ lung tung, có khi nào chúng tôi cũng sẽ giống như những tin tức trên xã hội, có nhiều nữ sinh không cẩn thận mang thai sau đó dẫn đến vợ chồng bất hòa không?

Tôi không phải tôi đang mắc chứng u uất tiền sản đó chứ?

Hàn Thư đến đón tôi về trên tay cầm theo 1 bình trà ấm.

– Em làm sao vậy??

– không có gì hôm nay anh không tập bóng sao? -Tôi nhìn anh mỉm cười.

– không có. Anh muốn cùng em về nhà – Anh dịu dàng ôm tôi giống như sợ tôi sẽ bị ngã .

– Ừm. – Trong lòng tôi thật sự cảm động có lẽ anh ấy rất lo lắng cho tôi.

Ngày hôm đó về nhà anh ấy không giống như trước quăn quýt lấy tôi mà đòi ân ái. Mãi cho đến lúc ngủ anh cũng chỉ an phận ôm lấy tôi. Tôi chồm lên hôn anh nhưng anh cũng chỉ vỗ về tôi bảo ngủ đi.

Đêm hôm đó hình như Hàn Thư dùng phương pháp tự an ủi để giải quyết dục vọng bị tôi khơi dậy.

Biết được điều này tôi hết sức cảm động.

Tôi cứ hoang mang lo lắng mãi cho đến khi kỳ thi kết thúc sáng hôm sau tôi nôn tháo ngày càng trầm trọng Hàn Thư càng lúc càng lo lắng, cả hai chúng tôi cuối cùng cũng quyết định đi kiểm tra.

Chắc hẳn là tôi đã mang thai, nhưng sai lầm không phải do Hàn Thư mà là do tôi.

Bác sĩ mỉm cười nghiêm túc nhìn chúng tôi nói:

– Rất nhiều người bởi vì quá lo lắng căng thẳng hoặc quá mong muốn có thai nên tạo ra những triệu chứng mang thai giả. Vì vậy cô không phải có thai.

Rời khỏi phòng khám bác sĩ khen Hàn Thư hết lời. Ông nói hiếm khi nhìn thấy người nào yêu thương vợ như vậy.

Sau khi về nhà Hàn Thư thả ra một hơi sau đó ôm tôi, nói:

– thật xin lỗi.

Tôi cũng muốn có con với Hàn Thư, nhưng có lẽ trong thâm tâm không nghĩ rằng sẽ sớm như vậy, nên khi xác định khả năng mang thai là không có trong lòng cảm thấy buồn lòng hơn là mất mát.

Còn về chuyện ân ái tất nhiên là sau này vẫn tiếp tục. hiện tại tôi vẫn rất yêu mến cuộc sống như thế này.

– Đồ ngốc em khiến anh thật lo lắng.

Tôi nhìn ra phía dưới bàn trà có vài quyển tạp chí:

– Đây là cái gì? – trên mấy quyển tạp chí đó có ghi: ‘Sổ tay chăm sóc trẻ sơ sinh’, ‘Kiến thức cần biết khi mang thai’, ‘Những triệu chứng mang thai’.

Anh xấu hổ giật lấy những quyển tạp chí trong tay tôi :

– không có gì... không có gì đâu.

Tôi cảm động ôm lấy anh sau đó hôn thật sâu:

– Em yêu anh.

Anh đáp trả nụ hôn của tôi sau đó tay mò mẫm cởi quần tôi ra.

– Dừng lại! Hôm nay em đèn đỏ.

Tôi ngăn lại động tác của anh sau đó chạy vào toilet.

Vừa ra khỏi phòng tắm, anh ôm chầm lấy tôi cười khở :

– không sao. Hôm nay anh hôn em được rồi. đã lâu rồi anh không gần gũi em....

Từ lúc chúng tôi sống chung đến nay đây là lần duy nhất suốt hai tuần lễ anh hoàn toàn không gần gũi tôi lấy một lần.

Tối nay chắc là tôi phải ngồi cạnh anh xem ‘phim hai người’ giúp anh giải tỏa rồi...

– Em yêu anh nhiều lắm – Tôi dựa vào lòng ngực anh nỉ non....

18. Chương 18

Chương 18: Anh yêu!

Vĩ San nhìn tôi chăm chăm nói:

– Mình cảm thấy cậu thực sự là một người hạnh phúc!

Tôi hiểu kì nhìn Vĩ San hỏi:

– Sao lại nói vậy?

– Bởi vì mình nhìn thấy rất rõ ràng Hàn Thư vô cùng yêu cậu, đôi khi mình có cảm giác cậu yêu hẳn không nhiều bằng hẳn yêu cậu.

Tôi lẩm bầm:

– Mình thật sự rất yêu anh ấy.

– Cá tính không nóng không lạnh của cậu cũng giống như cái cửa không có ổ khóa vậy. Đối với chuyện tình cảm cậu nên thể hiện nhiều một chút, nếu không người thiệt thòi cũng chỉ là Hàn Thư thôi.

Tôi buồn bực không nói lời nào. Chẳng lẽ tôi thật sự không biểu hiện tình cảm của mình ra ngoài sao. Trước đây Hàn Thư nói với tôi sợ dĩ tôi bị nhiều người hiểu lầm là tôi còn độc thân là bởi vì tôi đối với anh không đủ nhiệt tình. Cá tính của tôi là như thế, dù vậy tôi tuyệt đối yêu mến Hàn Thư. Điều này tôi có thể cam đoan!!

Nhưng mà có phải Hàn Thư cũng cho là vậy không?

Vừa nhìn thấy anh trở về tôi nhanh chóng chạy đến cửa ôm lấy anh:

– Hàn Thư!!

Hôm nay tôi suy nghĩ rất nhiều, thấy mình thật sự thiếu biểu hiện yêu thương với anh. Tôi cảm thấy thật có lỗi với anh, vì thế ngay sau khi anh vào cửa tôi liền chủ động ôm chầm lấy anh.

– Em không thoải mái sao? – Hàn Thư nhìn tôi ôm lấy anh không buông tay, liền vội vàng kéo tôi ngồi lên ghế salon, lo lắng xem xét người tôi.

không có! – Tôi cười cười tiếp tục chôn đầu vào ngực anh.

– Nhưng hôm nay em rất kỳ lạ, thật sự là không có việc gì sao.

– Em rất yêu anh! – Tôi vẫn dựa vào ngực anh, cảm thấy trong lòng và cả gò má đều nóng dần lên.

Anh kéo tôi ra rồi sờ trán tôi:

– Hôm nay em thật sự có vấn đề đó.

– Đáng ghét! – Tôi hôn lên môi anh, đẩy ngã anh xuống ghế salon.

– Huyền? – Anh mở to hai mắt kinh ngạc nhìn tôi.

– Em yêu anh! Em yêu anh! Em rất yêu anh!

nói xong tôi then thưng lại tựa vào ngực anh.

Hình như anh bị tôi dọa sợ, nhưng chớp lát sau anh nhếch môi cười ôm lấy tôi:

– Anh biết rồi, cảm ơn em.

Anh bật dậy ôm tôi lên, sao tôi lại không biết anh muốn làm cái gì chứ, tôi then thưng để mặc anh ôm:

– Tại sao hôm nay lại đột nhiên nói với anh những lời này? – Anh chậm lại (hành động gì chậm lại?), ôm tôi đặt lên giường cười dịu dàng hỏi, cũng thuận tiện cởi bỏ nút áo sơ mi của tôi.

– không có gì. Chỉ là đột nhiên em muốn nói thôi – Tôi thích nhìn anh chăm chú ngắm nhìn tôi. tôi thích những lúc anh nồng nhiệt nói yêu tôi. Tôi thích những lúc anh cảm thụ khoái cảm ở trên người tôi.

– không nghĩ gì lung tung là được! – Anh cười cười cởi bỏ áo ngực của tôi nhẹ nhàng ôm lấy ngực tôi.

Tôi xoay người đè anh xuống giường chủ động kéo quần anh xuống, lôi thẳng bé hồng hồng của anh ra.

Anh vội vàng ngăn cản tôi thực hiện động tác kế tiếp:

– Anh còn chưa tắm!

– không sao cả!

Đây là một trong những lần hiếm hoi tôi chủ động. Anh cũng không thường yêu cầu tôi làm chuyện này.

– Em... Anh vốn tính ngăn tôi lại nhưng tôi đã há miệng ngậm thẳng bé của anh, chỉ còn nghe thấy một tiếng thở ra.

Tôi liếm láp một chút, ngẩng đầu lên hỏi:

– Làm như vậy sao?

– Ah...!

Anh dường như không trả lời nổi chỉ thở nhẹ nawL.

Cảm nhận được sự run rẩy quen thuộc ở trên người anh tôi gia tăng tốc độ, muốn giở trò đùa dai để nhìn thấy bộ dạng khốn khổ bất đắc dĩ của anh. Sau một hồi, tôi lên nhìn sắc mặt anh, thì lại mạnh mẽ lôi tôi lên bên người.

– Sao vậy anh?

– Suýt nữa là anh đã ra trong miệng em rồi. – Anh đỏ mặt nói với tôi.

– Có sao đâu.

Tôi cười cười nhìn thấy gương mặt sưng sốt của anh.

– Anh vẫn còn muốn em.

nói xong anh kéo quần lót tôi xuống cởi bỏ áo của mình rồi ôm hôn tôi.

– Từ từ... chậm một chút...

Tôi cười cười hai tay vòng qua cổ anh.

– Anh yêu em! Đây là cách anh bày tỏ tình yêu với em.

– Em biết.

Tôi cũng cười hôn đáp trả anh.

Anh nhanh chóng mang bao cao su vào sau đó dễ dàng tiến vào thân thể tôi.

Tôi cảm nhận được phần thân thể anh ở trong tôi đang rung động, tôi uốn người nghênh hợp, anh cảm thụ được sự nhiệt tình của tôi càng dùng sức ra vào.

Sau khi đạt đến cao trào anh vuốt mái tóc của tôi.

– Hôm nay em chủ động làm anh thực sự rất ngạc nhiên.

Tôi cười cười không trả lời ngón tay xoay vòng trên lồng ngực anh.

– Nhưng mà anh rất thích.

Anh cười ngọt ngào ôm lấy tôi nhắm mắt lại tôi cũng dựa vào ngực anh nói nhỏ:

– Em yêu anh.

– Anh cũng vậy.

Sau khi nói xong hơi thở của anh bắt đầu đều đều chìm vào giấc ngủ.

– Em yêu anh! Mãi yêu anh! Anh yêu.

19. Chương 19

Chương 19: Đệ nhất tâm cơ

Cùng Hàn Thư trải qua thời gian ngọt ngào, chẳng mấy chốc tôi đã học năm cuối, còn Hàn Thư thì cũng đã là sinh viên năm 3.

Nếu là trước đây, tôi sẽ chẳng bao giờ có thể biết trước được tôi và cậu nhóc hàng xóm của mình cùng nhau nói chuyện yêu đương.

Có người nào đó nói ‘trước tính sau yêu’, nhưng tôi cho rằng nếu như trước đó tôi không có chút tình cảm với anh, tôi sẽ không dễ dàng chấp nhận anh như vậy.

Cũng khó trách Vĩ San cảm thấy tôi thật may mắn!

Vấn đề lớn nhất trước mắt chính là làm sao để nói cho gia đình hai bên biết chuyện. Chúng tôi cứ bàn với nhau mãi mà vẫn không tìm ra cách.

Ba mẹ tôi đã tin tưởng để chúng tôi sống chung với nhau, nhưng trên thực tế, chúng tôi đã phản bội lòng tin của bọn họ. Chỉ là coi như trong cái rủi có cái may, lần trước tôi không phải mang thai thật, bằng không quả thật tôi không biết Hàn Thư sẽ phải lãnh hậu quả gì dưới tay ba tôi nữa.

Kỳ thật tôi lo lắng nhất chính là ba mẹ hai nhà đều sẽ đổ trách Hàn Thư, bởi vậy cả 4 người họ đều yêu thương tôi nhiều hơn Hàn Thư. Cả ba mẹ Hàn Thư vẫn luôn đối xử với tôi rất tốt, luôn nhỏ nhẹ nói chuyện với tôi.

Nhớ có lần, do ham chơi mà tôi ngã từ trên tường cao xuống bị thương. Hàn Thư vì cứu tôi cũng bị thương luôn. Nhưng khi về nhà, tôi bình an vô sự, còn Hàn Thư lại bị đánh một trận. Có lẽ vì vậy lần này, tôi thật sự lo lắng Hàn Thư sẽ bị giáo huấn một trận thê thảm.

Nhân dịp hè, chúng tôi cùng nhau bàn luận vấn đề này. Anh nói với tôi sau khi tốt nghiệp sẽ nói cho ba mẹ biết chuyện.

– Cùng lắm là 3 ngày không lết xuống giường nổi thôi – mỗi lần như thế anh lại nói đùa.

Thời gian tốt nghiệp ngày càng gần, tôi lo lắng suy nghĩ làm sao để nói cho ba mẹ biết. Hàn Thư lên năm 3 việc học cũng nặng hơn, nhưng anh vẫn không quên đòi hỏi chuyện yêu.

– Huyền... Anh muốn...

Tôi cười cười hôn môi anh:

– Ừm, nhưng mà không được làm mệt quá. Ngày mai anh phải học tăng tiết đúng không?

– Em chính là sức lực tinh thần của anh –

Anh ôm lấy tôi đặt tôi ngồi trên đùi. Thấy anh cởi đồ tôi ngay tại phòng khách, tôi hơi đỏ mặt nói với anh:

– Gần đây anh cứ muốn ở phòng khách, làm sofa dơ hết rồi, em nghĩ thấy mùi lạ đó.

– không đâu.

Anh cười cười nhìn bộ dạng quần bách của tôi, đặc ý cởi bỏ quần lót tôi, sau đó ngón tay quen thuộc chui vào trong hoa huyệt mãi cảm, ngón tay không ngừng mơn trớn hạt đậu nhỏ.

– thì ra dạo này anh hay làm ở phòng khách. Khó trách sao anh thấy bao cao su ở phòng khách mau hết quá!

Anh cởi quần mình ra, phóng thích thằng bé của mình ra ngoài vừa cạ cạ vào cái mông tròn của tôi vừa cười cười.

Tôi vốn định đánh anh vài cái vì cái tội không đứng đắn, nhưng anh đột nhiên động một cái đi sâu vào trong:

– A... ừm... ừm...

Anh vừa dùng ngón tay vân vê đầu nhũ tôi, vừa ra vào bên dưới, còn thì thầm vào tai tôi:

– Sau này chúng ta làm trên ban công đi.

– không... cái... a... Đáng... ghét... ừm...

Tôi cảm thụ từng đợt khoái cảm anh đem lại, giác quan dần hết xuống hạ thân nơi tôi và anh kết hợp. âm thanh rên rỉ cũng trở nên dâm dăng hơn, chất lỏng theo sự ra vào của anh mà tràn ra ngoài, còn có âm thanh da thịt va chạm ‘bạch bạch’ khiến cho cảnh tượng này càng trở nên dâm mỹ.

– Chẳng phải... em thích cái ‘đáng ghét’ của anh sao! – Anh cười cợt nhả, sau đó thúc mạnh một cái.

– Aa...

Sau khi kích tình qua đi, tôi vô lực nằm trong vòng tay anh thở gấp.

Vốn đã kế hoạch rất tốt, không nghĩ đến cái gì đến phải đến.

Kinh nguyệt của tôi trễ suốt hai tháng, trong lòng tôi âm thầm cảm thấy áp lực. Tình huống này thật sự rất quen, giống như lần nghi ngờ mang thai trước.

Nhưng tôi luôn băn khoăn, Hàn Thư vẫn luôn mang bao cao su, tuy rằng không phải sẽ an toàn 100% nhưng nếu như mang thai thật cả hai chúng tôi cảm thấy có hơi khó ứng phó với tình huống này.

Bởi vì lần trước có kinh nghiệm, Hàn Thư dẫn tôi đến khoa phụ sản kiểm tra.

– Lại là hai người à? – Vị bác sĩ tốt bụng lần trước vẫn còn nhớ mặt chúng tôi, làm tôi có hơi xấu hổ.

– Chúc mừng anh chị, đã mang thai được hơn một tháng – Vị bác sĩ kia vui vẻ nói.

Rất cuộc tôi không nhớ nổi làm thế nào chúng tôi ra khỏi khoa phụ sản, chỉ cảm thấy so với sự hoảng loạn bối rối lần trước, lần này không hiểu sao tôi lại bình tĩnh hơn rất nhiều.

Tôi quay đầu nhìn Hàn Thư, anh có có biểu hiện gì vẫn tiếp tục bước đi, khiến tôi đoán già đoán non suy nghĩ của anh

Đêm đó, anh gọi điện thoại về nhà.

– Mẹ, cuối tuần này còn và Huyền Huyền sẽ về... Dạ, con có việc muốn nói, trở về con sẽ nói rõ cho ba mẹ biết!

Tôi nhìn anh nói có vẻ rất nghiêm túc, sau khi anh cúp điện thoại, tôi lặng lẽ đến gần, dựa vào vai anh:

– Có ổn không?

– Ngoan, không sao – Anh xoa đầu tôi.

Tối hôm đó, anh cẩn thận dặn dò những chuyện sản phụ cần phải chú ý, sau đó gắt gao ôm tôi ngủ.

Cho đến bây giờ, chưa bao giờ tôi có tâm trạng nặng nề như vậy khi về nhà.

Mẹ tôi vừa nhìn thấy chúng tôi về nhà chạy ra đón. Ba mẹ của Hàn Thư cũng đang ở nhà tôi làm khách, họ nhìn chúng tôi.

Mẹ tôi cười nói:

– Sao đột ngột trở về vậy? không phải đã thi xong rồi chứ?!

– Con có chuyện quan trọng muốn nói.

Hàn Thư đỡ tôi ngồi sang một bên, rồi đột nhiên anh đến trước mặt ba mẹ tôi, quỳ gối cúi đầu xuống nói:

– thật xin lỗi. Xin hai bác gả con gái cho con.

Mẹ tôi chạy đến đỡ Hàn Thư dậy:

– Hàn Thư đứng lên!

Tôi ngồi một chỗ nhìn 4 người lớn, mẹ tôi không nói lời nào, ba tôi cũng không biểu hiện gì, chỉ châm trà uống. Ba mẹ Hàn Thư mặt mày cũng không hề biến sắc.

Anh kiên định nói:

– Con làm cho Huyền Huyền có thai! Con sẽ chịu trách nhiệm toàn bộ!

không hiểu sao tôi có cảm giác như 4 người họ đang xem diễn kịch. Tôi cũng đứng dậy nói:

– Ba mẹ! Chuyện này con cũng có phần, không phải hoàn toàn là lỗi của Hàn Thư.

Cả phòng yên ắng một hồi, mẹ Hàn Thư đột nhiên mở miệng:

– Hàn Thư, đã biết khả năng tính dục của con mạnh rồi, cũng không cần phải làm nhiều như vậy. Con không biết suy nghĩ cho tiểu Huyền sao? Nó còn phải đi học!

Mẹ Hàn Thư phán một câu, ba mẹ hai chúng tôi 4 người đều cười to, làm cho tôi và Hàn Thư vô cùng ngạc nhiên.

Mẹ tôi lên tiếng:

– Hai đứa vừa vào nhà liền giành nói, không cho ba mẹ nói tiếng nào.

Ba tôi mỉm cười:

– Tiểu Huyền, đến đây ngồi với ba. Ba mẹ không nói gì, là tại có chút ngạc nhiên. Hai đứa yêu nhau lâu như vậy lại không nói ba mẹ biết, làm 4 người chúng ta lo lắng muốn lên Đài Bắc xem thử.

– Khi nào thì ba mẹ biết tụi con yêu nhau?

– Lúc con lên năm hai, khi con và Hàn Thư về nhà chúng ta đã thấy có gì đó là lạ. Sau đó không ngờ bắt gặp con và Hàn Thư thân mật trên xe. – Ba tôi nói đến đây, về mặt có hơi xấu hổ.

Mẹ Hàn Thư đột nhiên nhéo tai anh nói:

– Trịnh Hàn Thư!! Đường đường là đàn ông lại lôi kéo tiểu Huyền nhà người ta làm mấy chuyện đó là thế nào?!! Ngày đó mẹ nhìn thấy trong phòng khách có hai mươi mấy cái bao, đã đâm thủng vài lỗ trên đó. Lần sau lại chỉ còn hai cái. Con thật sự quá đáng mà!!!

Tội nghiệp, Hàn Thư bị mẹ giáo huấn đến mặt mày đỏ hết lên.

– Kỳ thật đâm vài lỗ nhỏ không thấy được, vừa vặn có thể khiến con mang thai vì mẹ Trịnh muốn có cháu bông. Nhưng mẹ không ngờ các con lại làm nhiều vậy nha! Mẹ nghĩ chắc cũng phải đến khi Hàn Thư tốt nghiệp xong mới dùng hết mấy cái trong phòng khách, nhưng mẹ cháu nói trong phòng cháu còn rất nhiều. thật không ngờ hai đứa đều thích làm trong phòng khách – Mẹ tôi nói đến chữ ‘làm’ mặt cũng đỏ cả lên.

– Nhưng đâu phải lúc nào tụi con cũng làm ở phòng khách đâu.

Hàn Thư vừa dứt lời, đã bị ba anh đánh ột cái. Mẹ Hàn Thư liếc chồng mình một cái:

– Anh xem đi, đều là anh di truyền cho nó! Thích ‘làm’ chuyện đó đến vậy!!

Ba tôi lên tiếng:

– Vậy con phải cẩn thận sức khỏe. Con muốn như vậy tiếp tục đi học hay là tạm thời nghỉ học?!

Bởi vì lần này tôi mang thai là do ba mẹ hai nhà tính kế, cho nên Hàn Thư cũng không bị quở trách nhiều.

Có điều hai ngày nay, so với người được mọi người quan tâm là tôi, Hàn Thư giống như con cún nhỏ không địa vị, à phải nói là, cún con nhiều khi còn có địa vị hơn anh một chút.

Mẹ tôi nói với tôi, trước kia bà luôn hy vọng tôi và Hàn Thư sẽ kết giao như vậy hai nhà sẽ mãi mãi trở thành người thân. Bà cũng hơi đau lòng khi thấy tôi trẻ như vậy đã phải làm mẹ.

Tôi có hỏi nếu đã vậy sao còn để mẹ Hàn Thư phá hư bao cao su khiến tôi mang thai.

Mẹ tôi nói mẹ và ba kỳ thật lo lắng tôi và Hàn Thư sau khi tốt nghiệp, tôi sẽ đợi đến khi Hàn Thư đi nghĩa vụ quân sự về mới tính đến chuyện kết hôn.

Họ không muốn chờ lâu như vậy mới có cháu bông, nên xem như đánh cuộc một phen, vừa vặn mang thai cũng tốt.

Cuối cùng, chúng tôi nghĩ hai ngày, tôi quyết định là trong thời gian mang thai vẫn học đến khi thi tốt nghiệp.

Hàn Thư bị ba mẹ tôi và ba mẹ anh sống chết dằn dò không được gần gũi tôi. Anh đành phải mỗi ngày nhìn tôi cười khổ. Có đôi khi tôi vụng trộm cho anh hôn vài cái.

Bây giờ tôi mới lĩnh ngộ được, nếu như tính dục của Hàn Thư là do di truyền, thì tâm cơ đáng ghét kia của anh cũng là do di truyền.

Hơn nữa, tâm cơ của các bậc cha mẹ hai nhà mới thật sự là đệ nhất!

Có điều tôi thật sự cảm thấy mình rất may mắn.

Nhìn bộ dạng đói khát của Hàn Thư, tôi cảm thấy thật buồn cười. Sau đó tôi cố ý ôm eo anh nhắm mắt ngủ, thỏa mãn nghe anh thở dài một hơi, đắp chăn bông cho tôi, bắt đắc dĩ ôm tôi cố gắng ngủ.

Kỳ thật tâm cơ của tôi cũng không nhẹ đâu nha!

20. Chương 20 [end]

Chương 20: Tốt nghiệp

Hết học kỳ, tôi đã mang thai tháng thứ ba, tuy nhiên thân hình cũng không có biến hóa gì lớn, người duy nhất biết rõ tôi mang thai là Vĩ San cũng rất lo lắng cho tôi, mặc dù từ năm thứ tư cậu ấy đã có bạn trai, nhưng vẫn rất hay quan tâm tôi, khiến tôi cảm thấy thật áy náy với bạn trai cậu ấy.

Trừ lần đó ra, Lam Vũ mỗi ngày hỏi han càng ân cần, khiến người đang trong chương trình học nặng nề là Hàn Thư tức giận không thôi.

“Huyền... Ăn no chưa? Anh mua ổi mà em thích này!” Hàn Thư một tuần hết bốn ngày đều phải ở giảng đường, làm cho Lam Vũ vui vẻ cực kỳ.

“Cám ơn anh!” Tôi mỉm cười tiếp nhận.

Biến hóa lớn nhất sau khi mang thai là tôi thích ăn ổi, những thứ mà tôi thường hay ăn trước đây giờ lại không thích nữa, mà trước kia tôi không hề đụng tới ổi thì giờ đó lại là trái cây tôi yêu thích nhất.

“Alo? Hiện tại tớ đang cùng Huyền ăn cơm trưa đây!” Lam Vũ đắc ý nói qua điện thoại.

“Đáng đời cậu đó!”

“Tiểu Vũ, không cần phải khách khí với anh ấy!” Tôi cười cười cầm lấy điện thoại.

thật ra Hàn Thư đã đăng kí môn học nhiều hơn một chút, bởi vì anh nghĩ như vậy thì lúc học năm cuối có thể chiếu cố tôi nhiều hơn. Nhưng mà như vậy ngược lại mỗi ngày đều bị Lam Vũ chọc giận thiếu chút nữa là học máu.

“Ăn cơm ngon miệng chứ?” Từ trong điện thoại có thể nghe ra giọng nói nhẹ nhàng của anh.

“Ừ! Anh khỏe không? đã ăn cơm trưa chưa?” Tôi mỉm cười hỏi anh.

“Ừ, có ăn rồi, em tan học sớm thì phải trở về nghỉ ngơi đó!”

“Được rồi, anh cũng không được để mình mệt mỏi quá đâu đấy!”

Mấy ngày gần đây anh luôn mệt mỏi, mỗi lần về nhà cơm nước xong xuôi thì cùng tôi nói chuyện phiếm, bởi vì mệt mỏi quá mà ngủ lúc nào không hay, việc học nặng nề cũng khiến anh có chút không chịu nổi rồi. Lại thêm về sau nửa đêm tôi hay đổi mà tỉnh dậy, cũng không có ý định quấy rầy lúc anh đang ngủ, nhưng mỗi lần đứng dậy thì anh sẽ đi theo sau mà hỏi tôi muốn ăn gì là lại chạy đi mua, nhìn tôi vừa ăn khuya vừa nói chuyện, so với người mỗi ngày đều ngủ 10 tiếng như tôi, anh vì tôi mà sút cân rất nhiều.

Tôi đã nói anh không cần cực khổ như vậy, sau khi tốt nghiệp là có thể trở về nhà đợi sinh, anh không cần quá lo lắng. Nhưng anh lại muốn nhìn tôi thì mới thấy vui vẻ, nên hiện tại thà rằng anh chịu mệt một chút cũng muốn tôi ở lại cùng anh cho tới lúc tốt nghiệp. Tôi ngoại trừ đau lòng còn có cảm động không thôi.

không biết từ lúc nào mà anh từ tên nhóc kỳ quặc tùy hứng biến thành người đàn ông biết cách chăm sóc thể này nữa.

Khi tôi kết thúc kỳ thi cuối năm, mang thai cũng gần năm tháng, mặc dù có mập lên, nhưng bạn tốt cũng chỉ cười nói bảo mập phì, Vĩ San đi cùng cũng chỉ mỉm cười, cậu ấy hẳn là rất hạnh phúc nên cũng xinh đẹp hơn rất nhiều.

“Tớ ước gì cũng có người yêu như cậu!” Vĩ San nhìn ta nói như vậy.

“Chẳng qua là cậu mắt cao hơn đầu, lại không thích con trai nhỏ tuổi hơn mình.” Tôi cười nói với cậu ấy như vậy, nếu không phải tiếp xúc với Hàn Thư trước, có lẽ tôi cùng Vĩ San cũng có chung mẫu người để thích. thật ra, Vĩ San từ năm hai đến nay luôn có một học đệ theo đuổi mãi không buông, mãi cho đến khi Vĩ San có bạn trai thì cậu ta mới kết giao cùng một nữ sinh trong lớp.

“thật ra thì tớ cũng không phải chán ghét gì cậu ta.” Vĩ San nhỏ giọng nói.

“Tớ hiểu!”

hiện tại Vĩ San hạnh phúc là tốt rồi, lúc đó học đệ năm lần bảy lượt theo đuổi Vĩ San, hại cô ấy trở thành trò cười trong mắt người khác, bởi vì có lời đồn cô ấy yêu học đệ, là trâu già gặm cỏ non, làm cho người rất xem trọng mặt mũi như cô ấy khá là tức giận, vì vậy mới hoàn toàn cự tuyệt học đệ kia.

Nhưng hiện tại thì cô ấy hạnh phúc là tốt rồi, tôi nhìn Vĩ San mỉm cười.

Hôm nay Hàn Thư ôm hôn tôi, tôi cũng hôn trả lại, mà không nghĩ tới anh đột nhiên lại cương lên.

“Anh vào phòng tắm.” Anh đỏ mặt cười cười.

“không sao đâu! Trong sách cũng có nói chỉ cần thai kỳ ổn định là có thể làm.” Tôi đau lòng nhìn anh, vì vậy liền kéo anh lại.

“Chỉ là anh sợ.....”

“Cẩn thận một chút là được mà.” Tôi ngồi trên chân anh, rồi cẩn thận hôn anh.

Anh cuối cùng cũng không chịu đựng nổi, ôm tôi đến trên giường rồi mới chậm rãi cởi quần lót của tôi, sau đó cởi bỏ quần áo chính mình rồi mới trở lại bên cạnh tôi.

“Nếu có chỗ nào không thoải mái thì nói với anh.” Trước khi hành động anh dặn dò tôi.

“Ừm!”

Sau đó Hàn Thư ôm tôi ngồi lên trên đùi anh, ngón tay thon dài khuấy động âm hạch cùng hạ thân mẫn cảm của tôi, có lẽ lâu rồi không có trải qua đụng chạm như vậy, nên tôi cũng có chút rung động khoái cảm. Hạ thân chậm rãi có cảm giác ướt át.

“Mang thai nên em mập lên rồi! không biết sau này có ốm lại được không nữa?” Tôi nhìn mình trong gương, đột nhiên cảm thấy chán nản không thôi.

“Ngốc nghếch! Em không... cần phải tự ti như thế.” Anh cười, nhưng có cảm giác là có chút ần nhẫn cứng ngắc, hẳn là do anh duy trì trạng thái cương hồi lâu.

“Có thể vào được mà!” Tôi mỉm cười nhìn anh.

Vì vậy anh chậm rãi ôm lấy tôi, để tôi nửa quỳ, sau đó mới chậm rãi để cho dương vật tiến vào trong cơ thể của tôi, tuy nhiên lúc tiến vào, anh lại không dám động, ta cười cười sau đó tự mình nâng eo chuyển động.

Anh ôm eo của tôi, lại nói: “Nhớ rõ, nếu không thoải mái thì phải nói!”

Sau đó mới chậm rãi ôm tôi làm.

Mãi cho đến khi dường như anh có khoái cảm, cảm nhận được dương vật của anh phóng ra, anh mới chậm rãi ôm lấy tôi, rồi rút ra khỏi thân thể tôi.

“Anh hình như không có thoải mái lắm?” Tôi cảm thấy tội lỗi nhìn anh.

“Được rồi! cô ngốc!” Anh cười cười.

“Còn không thì lần sau em dùng miệng nhé!” Tôi nhìn anh nói, mà anh chỉ lắc đầu, bảo: “Con sẽ không nghĩ là mẹ của nó lại làm loại chuyện này đâu.”

Tôi mỉm thật ngọt cười nhìn anh.

Vừa dựa vào ngực anh, thì điện thoại lại vang lên.

Nghe âm thanh nói chuyện của Hàn Thư, thấy anh cười rồi cúp điện thoại, tôi nhìn anh hiểu kỳ.

“Mẹ anh nói, nếu như hiện tại anh đang làm gì gì đó với em thì mẹ sẽ cắt chân anh. Bởi vì trước kia bà cùng ba anh cũng giống vậy.” Anh cười to nói.

“Mẹ anh thật sự vui tính đó! Nhưng mà ngược lại là em quyến rũ anh, bà hẳn là không nghĩ tới điểm này.” Tôi cũng cười to, cả người đụng phải lồng ngực của anh.

“Ngốc nghếch!” Anh sờ trán của tôi, sau đó nói: “Vì vậy gả cho anh là tốt nhất! Vì mẹ anh rất vui tính!”

“Đứa ngốc!” Tôi cười hôn anh.

Đến lúc tốt nghiệp, tôi vốn định ở chung cùng Hàn Thư cho đến khi anh học xong năm tư. Nhưng cha mẹ hai bên đều không đồng ý, cảm thấy tôi gần sinh em bé, vì vậy liền bắt buộc tôi phải về nhà chờ sinh. Điều này làm cho Hàn Thư tức giận không thôi, nói rằng sớm biết như vậy thì năm ba đã sửa lại một ít môn học để về cùng tôi.

Nhưng dù sao thì năm anh tốt nghiệp chúng tôi cũng kết hôn, chỉ là để bụng lớn chụp ảnh khiến tôi không thích lắm.

Về phần sở nghiên cứu thì tôi thi đậu sở nghiên cứu gần nhà, suy tính rất nhiều, cảm thấy vẫn phải đi về nhà, như vậy mới có thể dễ bề chăm sóc. Tuy nhiên lúc thi đậu thì tôi xin tạm thời nghỉ học, Hàn Thư cũng rất vui vẻ vì như vậy thì anh cũng không ngại thua tôi một năm, mục tiêu hiện tại của anh là thi đậu vào trường học của tôi.

Trong thời gian tạm nghỉ học thì tôi ở nhà toàn tâm toàn ý vào việc học tập chăm sóc em bé, Vĩ San sau khi tốt nghiệp liền chia tay bạn trai, rồi mất liên lạc, nhưng mà học đệ của nàng nói với tôi là hiện tại đã có người chăm sóc cô ấy, không cần phải quá lo lắng. hiện tại Hàn Thư ngoài học bài thì hứng thú lớn nhất chính là đoạt mẹ với con trai.

“Tên nhóc chết tiệt, đây là vợ của ba đó!” Hàn Thư lớn tiếng với cục cưng, hoàn toàn không thích việc cục cưng dính chặt vào ngực tôi như vậy.

Mà cục cưng chỉ dùng “ê a ê a” để trả lời ông bố nào đó.

“Thật là muốn đánh mà!” Anh dùng sức ôm chặt lấy cục cưng, rồi hôn lên tôi.

Thằng nhóc ngoại trừ bất bình kêu to thì còn ra sức đập anh vài cái.

Tình huống như vậy dường như ngày nào cũng xảy ra.

Anh như trước vẫn là một người bốc đồng.

Chỉ là tôi rất yêu anh.

Tuy nhiên anh vẫn háo sắc như cũ mà thôi.

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-trai-hao-sac-cua-toi>